

Přílohy

Příloha č. 1: Scénář rozhovoru

Témata:	Otázky:
1. Marihuanová kariéra	Řekni mi, prosím, o své první zkušenosti s marihuanou?
	Jak se od té doby vyvíjelo tvé užívání marihuany? + příčiny změn
2. Současné užívání	Jak často nyní užíváš? (množství-mění se v některých situacích?, frekvence-mění se v některých situacích?)
	Při jakých příležitostech užíváš? (s kým, kdy, kde, jak) – pokud i sám, rozdíl mezi užíváním s lidmi a sám
	Při jakých příležitostech se vyhýbáš užívání, jestli nějaké takové jsou? (s kým, kdy, kde, jak, proč)
3. Způsob užívání	Jakými způsoby si již konzumoval marihuanu? (+rozdíl v účincích, při kterých příležitostech si je používal/a, používáš) Jaký způsob preferuješ?
4. Dostupnost marihuany	Jak si sháníš marihuanu? Pokud kupuje, tak za kolik (je to hodně?) a od koho (přátelé, dealer)
5. Účinky marihuany	Jak bys popsal účinky marihuany?
	Máš po užití vždycky stejné stavy (když ne, tak proč myslíš, že to tak je)
	Bereš u toho ohled na nálady?
6. Postoje okolí	Jak na to reaguje rodina, přátelé, partneři?
7. Problémy díky užívání	Vznikali/vznikají ti díky užívání nějaké problémy?
8. Výhody a nevýhody marihuany	Jaké bys řekl/a, že má marihuana výhody/nevýhody?
9. Rada nováčkovi	Dal bys nějakou radu nováčkovi, který chce začít s marihuanou?

Při tvorbě otázek jsem čerpal inspiraci hlavně z výzkumu marihuanových uživatelů Cohena a Kaalové. Pořadí témat mělo sloužit spíše pro orientaci. Pevný byl jen začátek první otázkou a konec poslední. Metodou doptávání jsem se snažil zjistit dodatečné informace o konkrétních tématech od respondentů. U některých to nebylo třeba, protože byli velice sdílní (Hugo, Milan), a u některých bych se bez toho neobešel (Arnold).

Příloha č. 2: Struktura kódování (diagramy)

Diagram č. 1: kategorie Povinnosti

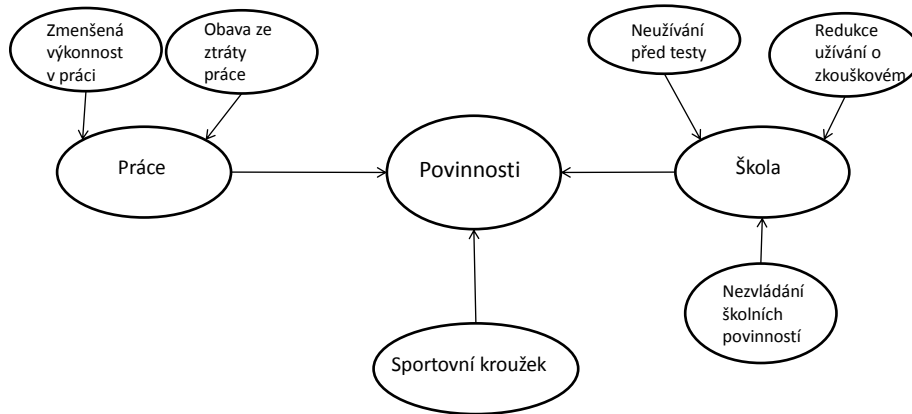

Diagram č. 2: kategorie Styk s autoritami

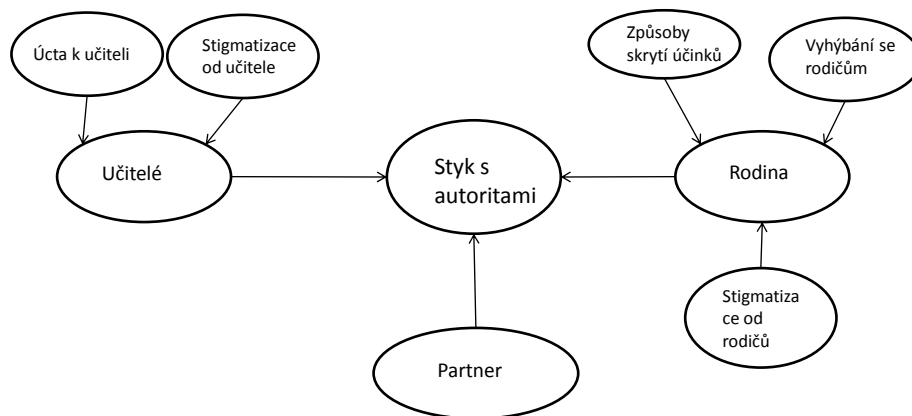

Diagram č. 3: kategorie Problémy se zákonem

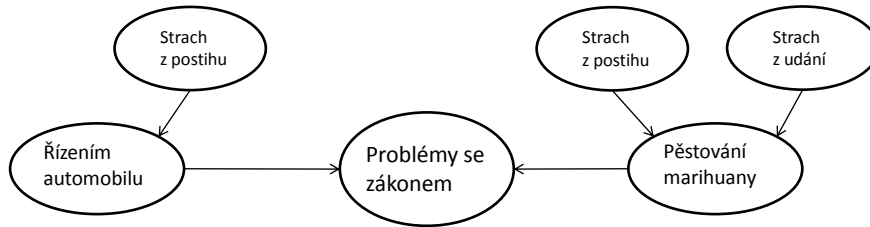

Diagram č. 4: kategorie Droga

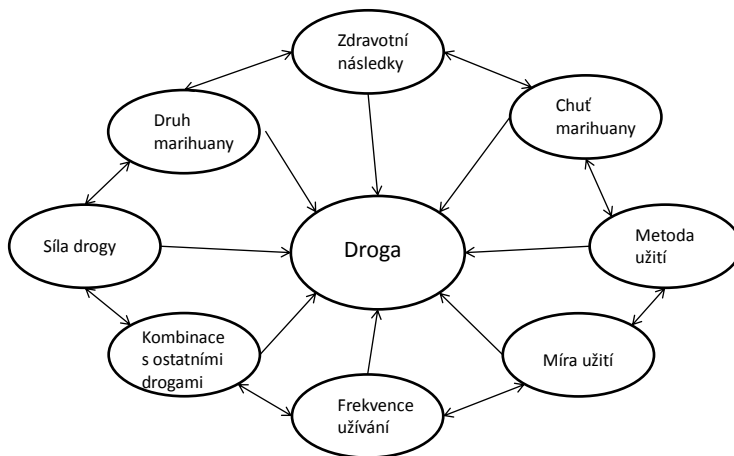

Diagram č. 5: kategorie Set

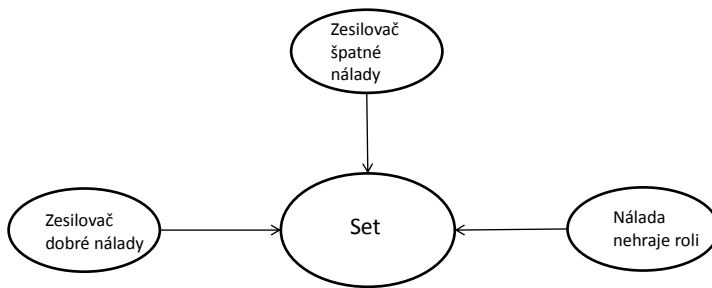

Diagram č. 6: kategorie Setting

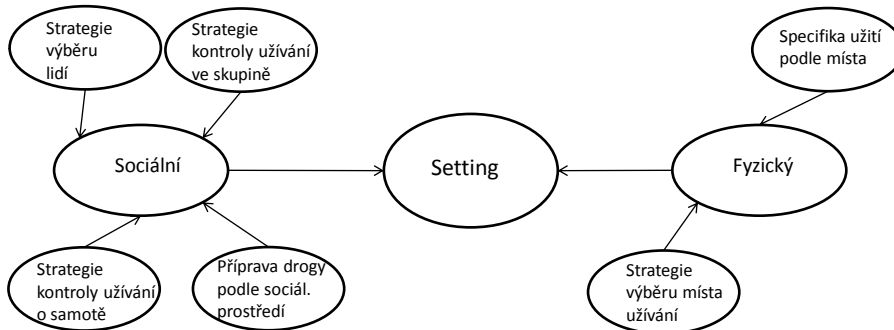
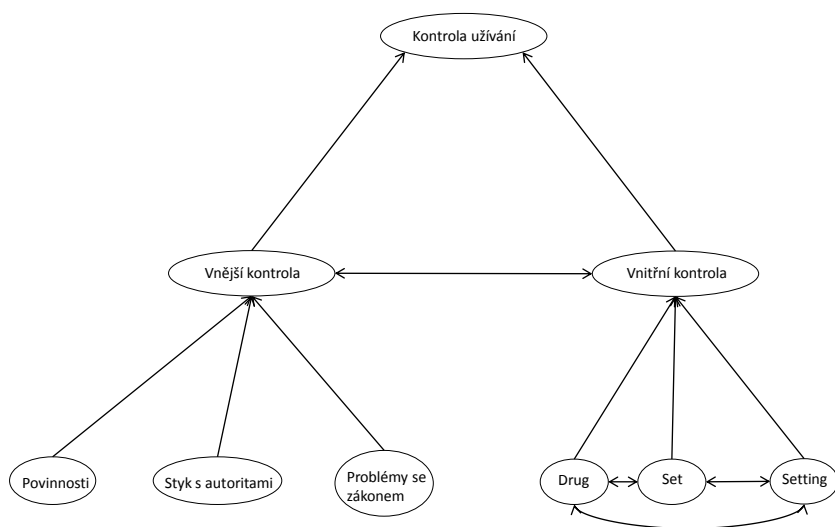

Diagram č. 7: výsledný model kontroly užívání

Příloha č. 3: Slovníček pojmů (text)

Bong – užívání marihuany vodní dýmkou, umožňuje intenzivnější rauše

Cross-joint – 2 složené marihuanové cigarety

Hulení – marihuana, podobně *tráva*, *ganja*

Hulit – užívat marihuanu

Joint – cigareta ubalená z marihuany, podobně *brko*, *brčko*

Rauš – stav po užití marihuany

Smažka – drogový uživatel, jehož vzhled bývá většinou poškozen dlouhodobým užíváním drog

Windmill – 3 a více složených marihuanových cigaret

Příloha č. 4: Přepsané rozhovory

Rozhovor Robert

T: Tak na začátku bych tě poprosil, abys mi řekl, jaká byla tvoje první zkušenost s marihuanou?

R: To bylo ve 13 nebo ve 14 letech s bratrancem starším.

T: On ti to jakoby nabídl?

R: No prostě bylo to jakoby, klasika, kde se prostě šlo hulit a šli jakoby voni a já sem byl s nima v partě, kde sem byl s bratránkem a oni hulili, tak sem si dal taky.

T: A von už hulil nějak dýl?

R: Dýl jo, ale určitě jen občas.

T: A zhulil ses už napoprvý nebo jak si to měl?

R: Ne ne, vůbec. Sem neuměl ani šlukovat poprvý a když sem jim pak říkal podruhý nebo potřetí, že mi to nic nedělá, jako ne v tu chvíli hned ale potom, tak mi říkal co to je šlukovat a já to nevěděl, tak sem se to pak naučil.

T: A ten druhý a třetí pokus následoval jak dlouho po tom prvním?

R: Jo, tak to blo v tom tejdnu nebo dvou, jakoby že se tam byl a voni hulili a já s nima, tak sem k tou byl prostě blízko.

T: A jak se to jakoby pak dál vyvíjelo?

R: Pak sem dál jakoby nehulil nebo... už to je plno let zpátky, ale nebylo to rozhodně, že bych začal od té doby pravidelně hulit to vůbec. Jako neříkám, že sem si občas nedal, když sem se k tomu nějak dostal, ale rozhodně to nebylo, že bych přijel domů po prázdninách a sehnal si něco no.

T: A v té době to bylo teda jen když byla příležitost a jak jakoby si myslíš, že se to přehouplo v nějaký pravidelný užívání nebo jak často užíváš teď?

R: NO teď sem zrovna v době, kde je už jakoby došly zásoby ze sklizně a nemam žádný peníze, takže je to příležitostný, samozřejmě doma nějaký zbytky sou, ale říkal sem si, že vydržim. Ne že bych s tím úplně přestal, ale prostě nechci hulit každej den několik brk. No a prostě na té základce postupně, v těch 15 letech, tak to sme si třeba už jakoby sehnali s kamarádama, ale bylo to tak jednou za měsíc, ale postupně to bylo častěji no a pak na střední už prvák a druhák, no prostě dál, tak už jakoby tam nás bylo prostě víc, co hulili jako pravidelnějc, sme měli k tomu přístup. Já sem byl spíš taková vyžírka v té době, tak sem byl spíš tak jakoby pozvanej a prostě že jic tam bylo pár, co toho měli hodně, ty co to jakoby dál prodávali, tak prostě nebyl problém jít o volný prostě na pár bongů, tyjo.

T: Takže v tu dobu to jakoby bylo denně?

R: V tu dobu to asi začalo denně, no?

T: A od té doby to bylo nějak přibližně stejný nebo...

R: NO...

T: Nebo jestli sis to pak začal schánět i nějak sám?

R: No, když už sem měl pak jakoby, když sem měl pak možnost sám pěstovat, já sem nikdy nebyl nijak vyhraněnej, že musím jakoby mít prostě jenom skéro, co nejlepší kvalitu, jako samozřejmě rád to ochutnám nebo tak, ale to. Ale když sem pak měl možnost pěstovat ten skunk, kdy sem se k tomu dostal, tak mě to začalo bavit prostě, tak už nebyl pro mě problém sehnat něco, ale když kolem mě bylo 10 lidí, který něco pěstovali, tak když měli nějaký dobrý modely, tak se, neodmítal pozvání a někdy sem i pozval já, takže prostě nebyxlo těžký se kažej den zhulit.

T: A jak dlouho si teda už pěstuješ? Nemusí to bejt přesně.

R: NO nevim, několik let. Porstě třeba od 16 neo 17. Ale já sem z bytu, tak to neni tak jednoduchý. Rodiče.

T: jakože aby o tom lidi nevěděli.

R: No jako rodiče o tom ví, že jo. Jako neříkám, že nebyl pokus o utajeno skříň, ale to bylo jakoby odhalený brutálním způsobem, hodně nepříjemně, takže to mam prostě na balkoně nebo tak, ale nemoh sem s tím samozřejmě v 16 přijít za mámou. Takže když nad tím tak přemejšlim, tak zas tak dlouho ne, až prostě spíš pozdějc, třeba ve čtvrtáku sem začal pěstovat a do té doby em to scháněl jinak nebo tak, ale jako no vlastně sem třeba pěstoval u kamaráda, takže sem měl třeba pár kytek společnejch, ale doma sem nemoh. Doma můžu vlastně až posledních několik let. Třeba teď už to mam jakoby někde jinde.

T: A to máš jakoby jenom množství pro sebe.

R: No jakoby toho množství je jakoby i víc, ale jakoby já to neprodávám, já to nemam rád. Byl sem vždycky proti tomu, takže to spíš je, neříkám, že rozdávám deseti gramy, ale když sem na akci tak jakoby zvu, klidně nekomu dám i zadarmo jakoby nějaký množsství na několik třeba jointů a mam to pro sebe. De o to na jak dlouho, že jo, to když dá člověk lidem jeden dva jointy za den, tak může mít i půl kila a jako na rok mu to nevystačí.

T: A proč nemáš rád to prodávání, v čem ti to jakoby vadí?

R: NO jakoby, teď už na to tročku měním názor jakoby s tím, že už si myslim, že je to hrozně dostupný a myslim, že pro lidi jako když je to teď dostupný a jednoduchý pro lidi, že sem si to vyzkoušel pěstovat a myslim, že to de prostě nějaká guerilla nebo něco takovýho, takže si myslim, že si každej kdo chce, může vypěstovat a v tu chvíli už podle mě neni důvod říkat, že

se to nemůže prodávat nebo tak. Samozřejmě sem proti nějakým vietnamským tyjo pěstovatelům 50 nebo 100 tisíc wattů, nevím jak je to velký, ale jako nevím proč když si někdo vypěstuje na zahradě nějaký množství, tak nevidím důvod, proč to neprodat. Ale dřív sem byl prostě z nějakýho reggécckýho, kde platilo zadarmo to dej, neprodávej, tak prostě dokud sem si nemyslel, že to je tak jednoduchý, tak sem si říkal, že když já mam tu možnost, tak proč bych ji ostatním nějak neposkytl a lidi mi to vraceli, takže já nevím, karma je blbost tomu říkat, ale prostě z tohoto ohledu je blbost to prodávat, když je to vlastně něco, co má člověk zadarmo od té přírody. Ale kdybych toho měl tolik, že bych ani nechtěl, tak by mi to nevadilo prodat za nějakou nízkou cenu, protože to je blbost to někomu dát, když si to může sám vypěstovat, to by byl člověk blbej, žejo, ale když člověk potřebuje na nějakou třeba masť nebo tak, tak by mě ani nenapadlo mu to prodat.

T: Takže to ani nebral jako v ohledu, že by tě někdo prásknul spíš o ten princip?

R: JO, práskání jakoby neřeším.

T: A jinak jak si říkal, že na těch párty nebo hospodách někomu třeba dáš, tak dáš i neznámým lidem nebo máš prostě nějaký omezení, komu bys třeba nedal?

R: No jako, když ten člověk vypadá jako že by mohl bejt tajnej nebo něco takovýho, tak bych mu nedal nebo já nevím, nějaký smažce, protože to je nechutný, ale když ten člověk vypadá normálně, jako nechci soudit podle vzhledu, ale prostě i když je neznámý, třeba se mě někdo zeptá nemáš na brko a já mam u sebe desítku venkáče sem na festáku, tak mu prostě dám ten gram a řeknu mu, vem si to, uži si to a neřeším. Ale s tou schýzou, jak si říkal, tak sem jedny prázdniny jakoby prodával, jakože skéro, to bylo v 15 nebo 16, no 16. Sem si říkal, prostě to zkusim, ale vlastně to bylo trochu jinak. Mně kamarád, kterej toho měl hodně, tak mi to prostě dal hrozně výhodně a já to chtěl prodávat, ale to sem měl hrozně nevychytaný jakože sem myslel, že mi sledujou telefon, jako kdybych, nevím jestli sem to tak cejtil i předtím jako o tom prodávání nebo až potom, ale prostě to bylo takový, že sem chodil na brigády, třeba v restauraci a tam si ode mě brali třeba kuchařia tak, takže to bylo takový koupit a prodat o trochu draž, tak jakoby já bych nemoh prodávat, já se hrozně bojim a jakoby...

T: Ten strez by za to nestál.

R: JO no, to absolutně za to nestojí. Jakože bych dokázal prodat nějaký větší množství známým, ale jako cizím lidem po jedničkách, tak to ne.

T: Jak si říkal, že nejseš nějak vyznavač, že bys šel dycky po nějaký kvalitě, tak jakoby máš radši slabší nebo silnější trávu?

R: Tak určitě na takový to denní užívání určitě slabší, já bych třeba rád, teď tea v poslední době jakoby nic nemam, ale mam v podstatě plno věcí jakoby na nějaký přípravu másla a tak,

takže dycky je co z toho vybrat, když je nejhůř. Dycky se tam něco najde. Takže teď v poslední době si třeba dám a jdu třeba na zahradu tam něco dělat, protože kdybych si dal nějaký silnej model, něco z bongu, tak odpadneš a seš rád, že pozoruješ film, na kterej koukáš, takže jako mam radši slabší, ale jako zase prostě mam rád něco fakt dobrýho, ale nemusí to bejt silný.

T: Takže myslíš chuťově dobrý?

R: Chuťově dobrý. Ale jako občas je dobrý si dát něco silnýho, jako když třeba v létě leží člověk u pláže, tak jo, ale kdybych si měl vybrat tak určitě z devíti desetin určitě slabší.

T: A dřív si to měl jakoby taky tak nebo až poslední dobou?

R: NO myslím že poslední dobou. Jakože dřív to bylo, že sem spíš testoval, neměl sem peníze na dobrý modely, ale určitě bych tohle v 18 neřek, jako že bych řek, že silnější je lepší. ale věkem nebo tím, co člověk chce dělat, protože když pak zjistíš, že jakoby jenom hulíš a seš vlastně rád, že vůbec nějak stíháš všechny ty věci různý kolem, tak to je blbý, ale s těma slabejma modelama se fakt dá dělat dost kromě řízení. To je pro mě největší strašák v poslední době.

T: Jakože si někdy zkoušel řídit...

R: Ne, jakože prostě budu pod vlivem prostě jakoby když mě zastavěj. Tomu se jakoby člověk nevyhne, že jako řídí pod vlivem. Jakože když si dá člověk jointa a řídí po 10 hodinách, tak je už vpohodě, rozhodně jako na sobě vim, že sem v pohodě, ale prostě jinak ti to najdou i třeba několik měsíců zpátky ty testy, tak tomu se jakoby nevyhneš. Jako já sem třeba puárkrát řídil takhle, ne že bych si dal bong a vyjel, ale když sem třeba musel vyjet někam hod'ku potom, nějakou krátkou vzdálenost. Tak jako rozhodně jedu rozumnějc a tak než alkohol, spíš ještě jakoby dávám pozor, musím trochu přidat, aby to nebylo nápadný a tak. Jako samozřejmě jsou ty reflexy pomalejší. Je to extra opatrná jízda. Síš musím jet trochu na hulváta, abych nebyl jasnej.

T:A jak si říkal o tom bongu, tak jakejma způsobama si dáváš ještě?

R:No já mam doma takovej levnej vaporizér a i bong, ale tak v 99% si dávám normálně jointy.

T: I s tabákem?

R:No to je vlastně věc, kterou sem teďka řešil, jakoby já právě nekouřim normálně. Nebo vlastně teď sem dostal k vánocům dýmku, tak občas jenom normální dýmku, ale nekouřim cigarety už pár let. Předtím když sem ajkoby hulil, tak sem i kouřil, ale jako teď už nekouřim, tak to řeším, protože v čechách se jakoby nedá koupit ta náhrada správná. Ta se dá v Holandsku, v Amsterdamu teda a to sem psal i na výhradního distributora v čechách a jakoby

bez odezvy. Jako rád bych si to dal s něčím jiným, ale čistý mi to moc nechutná. A bongy, to už sem neměl fakt dlouho. To mi fakt přijde jakože u člověka co bere pervitin, tak ho buď šnupe nebo stříká stříkačkou a to už mi přijde úplně stejný jako u bonga. Já mam takovou tu představu Boba Marleyho, jak si hulí a seš v phoodě. Když si dáš bong, tak seš občas rád, že ho dáš na zem. A navíc já sem nikdy nedokázal do sebe dát takový dávky, nebo dávky, někdo prostě si půl minuty dává a pak to do sebe nasaje a já bych se po pěti vteřinách rozkašlal, takže to nedávám ani fyzicky. A ani psychicky, já dávám radši ty slabší modely a tak.

T: Takže to hulení, to máš jakoby abys měl nějakou happy náladu a ne se jakoby zmastil?

R: No nemusí to ani bejt veselá, ale spíš pak třeba vymejšlet věci. Já mam pak prostě miliony plánů a nápadů a doma i prostě všeho a je to prostě ejdnoduší. Člověk si pak prostě neuvědomuje, že ztrácí čas vymejšením blbostí. Ale může se dobrat ke skvělejm věcem. A to je pro mě důležitý. A jinak vaporizér, ten můj není nic moc, ale mě se líbí ta představa, že si člověk neničí ty plíce tím tabákem, což mi třeba vadí. Ale prostě to není takový to, že si ubalíš s kymkoliv kdekoliv. Je to spíš takový na doma. Je to fajn, ale je to jiný. Ale u toho jointa si prostě ubalim, dám ho do pusy a vemu sekačku a du na zahradu.

T: Takže sme se dostali k příležitostem při jakých hulíš, tak to máš většinou na párty, když někam deš, tak to už většinou máš naplánovaný, že si tam zahulíš nebo jak to máš?

R: Jakoby já nemam moc párty, kde bych nehulil, takže když někam du, tak prostě s tím počítám, že budu hulit, protoože buď sebou něco mam nebo jako sem teď právě jako na předposlední sociopárty ztratil ba'oh, kde sem měl všechno, ale stejně vim, že tam bude někdo, kdo má. Jinak teď sem s přítelkyní, která nehulí. Nebo jako má k tomu pozitivní vztah, všechno, ale prostě jí je potom blbě, takže ne to. Jinak teď sem třeba byl na nějaký akci, kde sem nehulil a de to. Ale jakoby nemam to moc rád. Pak potřebuju víc alkoholu, je to dražší a ještě mě pak třeba bolí hlava, což po tom hulení prostě není. Takže to moc nevyhledávám, ale jinak mi je jasný, že když jdu, tak budu hulit.

nevadí mu kombinace s alkoholem. Ale stačí mu k hulení tři piva a je to dobrý, ale kdyby si dal k tomu panáky, tak už je z toho mimo. T Ak to nějak nepotřebuju.

T: A ty příležitosti, kdy si dáváš doma sám?

R: NO u mě to bylo dlouho omezený tím, že sem nemoh kvůli kvůli rodičům nebo vlastně kvůli mámě, protože to na na mě dycky poznala a neříká, že bych jí tvrdil, že nehulim nebo tak, já sem v tomhle dycky otevřenej, ale nemůžu jí říct, hele sorry, já hulim každej den brko, tak mi do toho nekecej. Takže sem byl omezenej spíš tím, že sem nechtěl bejt zhulenej před mámou a mít nějaký hroty večer. Teď už si ale s přítelkyní zařizujeme jiný bydlení už pár měsíců a tam už můžeme kdykoliv. Spíš si teď říkám, že už nechci mluvit tak často, tak to

omezuju, jinak dost často sem si dával brko večer před filmem a během filmu nebo před večerí nebo kdy byla šance. Občas sem přišel večer domů a šel se zhulit. Prostě jak sou ty slabší modely, tak se dokážu zhulit před učením, před prací, před filmeem, prostě kdykoliv. Nemam to tak, že se du dívat na komedii, bez brka si jí teď už nepustim.

T: Takže ti nedělá nějaký problémy učit se a při tom bejt zhulenej?

R: NO jakoby tohleto je těžký. No loni nebo předloni sme dávali s kámošema, že sme se zhulili dycky o zkouškovým docela dost a byli sme celej den v knihovně, člověk pak jakoby, mnohem míň se toho naučí, mnohem míň si toho zapamatuje, ale dokáže prostě mnohem víc hodin strávit nad něčím, co mu normálně by řek ,že to je blbost totální. Ale obecně si myslim, že se toho naučim míň, ale problém mi to nedělá, jako třeba nějaký úkoly, tak to je v pohodě, ale když se mam učit třeba na zkoušku tak to teď už nedělám, protože se toho naučim míň, ale problém mi to jakoby nedělá, protože tomu pak věnuju víc času.

T: Takže když to je něco důležitýho, co se musíš učit, tak to si nedáš, ale jinak...

R: Asi tak no. Jako třeba vo zkouškovým to ztlumim všeobecně, ale když bych měl třeba na jednu zkoušku pár tejdnu, tak bych se klidně zhuloval před každým učením.

T: A jak to máš teda s tou rodinou? Tam si to musel nějak ze začátku tajit před ní?

R: No ne jakoby tajit, ale vyhejbat se, aby na to nepřišla řeč, ale na mejch očích to bylo poznat. Ale tak dlouho sem si kupoval (kapky na oči), a pak se to skreje v pohodě a s chováním problémy nemam. Jo to byla otázka na rodinu. To mam rozvedený rodiče. S otcem v podstatě nejsem v kontaktu. Mam maldšího bráchu o rok, ne kecám o 6 let. Teď mu je 17. A před nim sem to taky tajil dlouho, ale spíš že sem nechtěl, aby začal hulit...brzo prostě. I když to asi mu to bylo jasný. Ale až tak před roke dvěma, sem mu řek, hele du hulit na balkon. Nechtěl sem, aby si dřív myslel, že to je normální. Na to si každej musí přijít sám a nebo minimálně starší. A před mámou, ta nechce, abych hulil, protože si myslí, že by mi to mohlo přinýst nějaký zdravotní problémy. Jako mam to prostě na balkoně, tak je jasný co s tím bude, ale nemluví se o tom nahlas.

T: A měl si ještě nějaký lidi, před kterejma bys to musel schovávat.

R: No to sem asi neměl. Jako já bych neměl problém s tím přestat, kdybych třeba měl nějakej zdravotní problém a věděl ych, že to je z toho, tak by mi nedělalo problém prostě přestat. Ze dne na den by to asi problém, ale jinak ne. Takhle sem skončil s kouřením, že sem si prostě řek, že to je fakt blbost a že prostě nechci. Takže já si myslim, že mam silnou vůl, že by to pro mě problém nebyl, kdyby byl důvod, ale myslim si, že marihuana je s mym životem tak spjatá, v tolika věcech, to pěstování, ta hudba, co poslouchám, to s tím všechno hodně souvisí, takže jakoby si to neumim představit.

T: A máš ještě jiný věci se školou, kde nehulíš?

R: no třeba na cvičení. Jako neříkám, že bych to nedokázal, ale nechci se ve škole provařit. A nějaký respekt z té autority tam je. jako na přednášky sem občas chodil samozřejmě, ale když už tam ten čas sedím, tak prostě si říkám, ať z toho mam co nejvíc.

T:A před nějakýma testama?

R: Tak to rozhodně nehulím.

T: A při nějaký práci?

R: No práci mam. Při jedný měnim reklamy a je na mě jak rychle to udělám, ale snažim se nehulit, protože sem zjistil, že mi to trvá o třetinu o polovinu dýl a když to děláš přes noc, tak je to prostě voser, tak tam nechceš, jestli máš přijet v jednu nebo ve tři tak to je rozdíl. A prostě sem měl psychu, protože tam pak zhasnou a ty tam běháš sám, máš sluchátka a když seš zhulenej, tak to je...

T: solidní horor.

R: To jo no. ale je to z důvodu tohohle, jinak neni problém. Pak mam ještě další práci a tam taky nechodim zhulenej. Ale to je asi protože začínám, možná časem jo. Ale teď se to snažim převíst na ty cvhíle kdy mam čas, třeba s kámošema v parku a vynechat takový to denní běžný hulení. Teď mam půlho'dky čaas, dám si brko. teď u už ale třeba dva dny nehulim a mam z toho dobrej pocit.

T:A přehnal si to někdy nějakým způsobem s hulením?

R:No, tak to si pamatuju, jednou sem měl velkej bad trip,když sem právě jednou hulil s kamarádem,ale to bylo v 16, už je to fakt dlouho, v 17 třeba, a ten kamarád kvůli tomu přestal hulit, teď už si třeba dá občas. Prostě sme byli v lese a zhulili sme a pak sme tam leželi několik hodin prostě ve sněhu a vůbec sme nevnímali, že k nám někdo de, někdo k nám de OK. Jakože přišli lidi až k nám a pak nám bylo blbě. Takže to byl asi jako největší bad trip a občas jakoby, jako neni to moc častý, ale občas sem se zhulil a točila se mi hlava nebo tak, takže prostě to nebylo dobrý, ale z 90% nebo víc jakoby jo. A hlavně já to беру tak, že každá věc má dvě stránky a že když je to tak skvělý, tak to i v něčem musí bejt špatný.

T: Jasný no. Já ještě myslel, jestli ty špatný zážitky byly daný jenom množstvím nebo třeba něčim jiným?

R:No, já myslim, že jo, že to bylo jenom množstvím a silou toho modelu, než jakoby třeba nějakou psychicky špatný... Jako já třeba nemam problémy, když sem na tom psychicky špatně, tak když si zahulim, tak na to spíš zapomenu, než že bych se po tom cejtíl ještě hůř.

T: Takže teď když hulíš, tak nebereš nějak ohled na svoje nálady?

R: No ne. To je prostě jako dát si panáka, když ti je blbě, tak si ho prostě dáš a je ti líp a když

i je skvěle, tak si ho dáš a je ti ještě líp.

T:A myslíš, že to hulení navozuje vždycky takový ty veselý nálady? Že hodně lidí říká, že pak jenom třeba seděj a čuměj, tak čím myslíš, že to je jakoby daný?

R:Já si myslím, že třeba jako u mě to takhle není podle nálady, je to spíš takový přemejšlení a myslím, že prostě to je tím, že se člověk jakoby dokáže víc oprostít, moje oblíbené slovo a oprostít od toho, co se kolem tebe děje a prostě se věnovat tomu, nad čím ty bys chtěl přemejšlet. Prostě pak dokážu 8 hodin vyměřet interiér a vím, že normálně bych si řekl, ty vole, máš psát úkoly, ale takhle mi to problém nedělá. Takže pak ty veselý stavy už moc nemívám.

T: A myslíš, že to je nějakým tvojím zkušenostem? že teď už máš nějaký jednotný stav a že třeba dřív to bylo nějak víc variabilní nebo jak to, jestli v tom vidíš nějaký rozdíl?

R:No jako určitě. Jakoby ze začátku sem si dal brko a smál sem se prostě ze začátku, takže určitě si myslím, že jako jo, ale je otázka, jestli to je tím, jak je ta hlava už vycvičená v podstatě na to a nebo jestli, nevím no, asi tím to bude, těma zkušenostma. Zkušenostma nebo tím, že potřebuješ větší dávku.

T: Tolerance?

R:No, no, no. Takže nevím, ale určitě se to změnilo. Dřív to bylo vyhledávání kvůli těm veselí a tak, ale teď už to moc není. Hlavně i u lidí kolem mě jakoby, tak málokdy sme si dali brko a smáli sme se. Nebo jako občas jo, pustíš si komedii, zhulíš se a tak, tak jo, ale že bys jen tak seděl, koukal do blba a smál se, to jakoby už ne.

T: A jak si říkal u té sklizně, že u tebe je hulení spíš jakoby sezónní, tak když máš sklizeň tak hulíš víc, a když jakoby ne, tak...

R: No když mám u sebe doma třeba půl kila, tak prostě si neříkáš, že bys to měl omezovat, prostě máš toho pořád dostatek. A když nemáš nebo prostě máš málo, tak šetříš mnohem víc.

T: Takže už v týchle době třeba nějak nenakupuješ?

R: Ne, já nenakupuju už dlouho. Si nepamatuju, kdy bych si koupil jako za, minimálně půl roku sek si nekoupil jako žádnýho.

T: A za jakou cenu sis třeba jakoby nakoupil?

R: NO ono to jakoby není přesná cena, protože já když to jakoby nakupuju, tak je to jakoby od jednoho kamaráda, kterej má fakt dobrý modely doma a je to tak na pohodu, když je to s blízkým známým, takže to bylo třeba 3 gramy za 2 kila. Do kila za gram. Ale jinak běžně sme vždycky kupovali za 200 jakoby dřív, než byl tenhle kamarád nebo když má nějakou úrodu a rozprodá ji.

T: Takže když bys ji nepěstoval, tak dejme tomu, že by ti tráva rostla dost do peněz? Že by si

člověk musel dávat nějaký finanční omezení nebo tak?

R: No určitě, já myslím, že jo. Jakoby jak kdo. Sou lidi, který vydělaj 20 tisíc měsíčně a pro toho by to byl asi fakt zlomek, jakoby se známejma, jaký mam já. Ale když si vyděláš jako já 4ku měsíčně a měl by dát každej tejden 2-3 kila, což je 4tina mýho rozpočtu, tak už je to hodně. Ale zase je to sezónní, takže kdyby lidi měli normálně venkáč prostě, tak není problém každej den dostat, že bych moch normálně hulit.

T: Takže i trochu z ekonomickéjch důvodů hulíš míň, když nemáš tu sklizeň.

R: JO, určitě. To je určitě jeden z hlavních důvodů pro mě. Ale myslím si, že to přináší plno pozitivních věcí, ale bůhvíjak by to bylo, kdybych měl sklizeň pořád, ktaže určitě je to jedna z nejdůležitějších věcí.

T: A když si třeba říkal, že bys na tom byl schopnej přestat, myslíš, že existuje nějaká závislost na marihuaně? Mezi svejma kamarádama nebo tak.

R: No, to sem zrovna řešil předvčerem s tím kamarádem, co má tu skříň a jako nevim no, já myslím, že to je o vůli, když má člověk silnou vůli, tak ta závislost, to je i vidět na tom okolí, na těch známejch, tam plno lidí nevydrží, řeknou že už nechtěj hulit a pak přijdou do hospody, kde si lidi podávaj jointa a odmítnout to. Takže když má ten člověk, takhle slabou vůli, takže ta závislost tam určitě je, ale je psychická, jako neumim si představit, že bych jako... No jako mam určitě na to chuť, ale není to tak silný, aby kdyby byl důvod, tak bych s tím nedokázal přestat.

T: A když je to o tom okolí, tak myslíš, že kdybys chtěl někdy přestat, tak by ses musel přestat vídat s nějakějma známejma nebo takhle?

R: No, já si o sobě myslím, že mam tu vůli silnou, že já bych to zvládnul, ale myslím, že je hodně lidí, co by to takhle nemělo, těch je fakt plno. Ale zrovna v mym okolí se dá pořád říct, že tam je někdo, kdo normálně hulí a pak se snaží nehulit nebo přestat a pak to tak točí, takže myslím, že bych to zvládnul vídat se s nima, ale někdy by to bylo třeba těžší no. Jako třeba když někteří kouřej 10 jointů a já bych musel odmítat. Ale dá se to, když řekneš těm mejm známejm, že nehulim, tak neměli by s tím problém.

T: A myslíš, že nějaký ti známí jsou u tebe přímo spojení s trávou, žes je našel díky tomu a jakoby myslíš, to že hulíš jestli nějak formuje tvý přátelé.

R: Jasně. No jako, to je těžký no. Jako sou určitě lidi, s kterejma nebo jako snažim se ty lidi úplně dostat ze života, ale občas znám lidi s kterejma se prostě bavim jenom jakoby o hulení, že spolu hulíme a nebavíme se o ničem jinym. Ale těch moc není. Vídám se hlavně s lidma, který jsou pro mě zajímavý i z jinejch směrů. Ale jakoby myslím, že to je právě tím, že ta marihuana je pojítkem jako ve všem. V těch názorech, v hudbě, prostě celkově ve vnímání

světa, takže jakoby s lidma co hulej si prostě většinou mam co říct víc, než s lidma co nehulej.

T: Takže je to takovej životní styl?

R: Hm. Asi tak no. Takže myslim, že s těm lidma, co znám, a mam je rád, tak bych se s nim rád bavil, ale myslim, že kdyby nikdo z nás nehulil, tak bysme byli třeba úplně jiný všichni.

T: Mně třeba jeden kamarád říkal, že rád hulí hlavně s vysokoškolákama a takovýma lidma a že s těma, co si dávaj každej den jedno za druhym, tak k těm se nechce přiblížit.

R: Tak určitě, ale já takovejch lidí moc neznám. Ty na vejškách moc nejsou. Ale znám taky takový lidi, určitě, ale...

T: A vidíš je nějak odlišný od sebe v tomhleto?

R: No já myslim, že se lišej v... Nebudu brát takový to základní dělení, když je člověk prostě hloupej, tak to hulení ho prostě neudělá chytrym. Většinou to pak není jen s tím hulením.

Když ty lidi hodně hulej... Nebo takhle, ty lidi třeba znám, který dejme tomu hulej jedno brko za druhym, prostě ani nemakaj, jen to třeba prodávaj a tak, tak prostě je to spojený i s jinejma drogama a ten člověk je už prostě někde jinde. Jakože celkově. Já si s nim třeba pokecám rád, nebo i z jinejch důvodů, ale jako ten rozhovor není stejnej no.

T: Jaký bys jinak uved, jaký má tráva výhody a nevýhody? Že třeba říkáš, že hulíš pro ten stav, že kdyby ti s tím začli vznikat nějaký problémy, tak bys toho asi jakoby nechal. Ale problémy ti s tím jakoby asi žádný nevznikaj. Nebo jim předcházíš tím, že někdy nehulíš. Tak jaký jsou kromě toho stavu nějaký výhody.

R: No, tak je to asi ta dostupnost prostě jakože mlže každej prostě, každej si může něco vypěstovat pro sebe něco, je to fakt hojivý, ve všem léčivý, úplně na mraky věcí. Zároveň mě to prostě baví pěstovat ty kytky nebo něco, takže jakoby... A já pak nevím, jaký to má výhody, jakoby je super, samozřejmě, že tady prostě v Čechách se to moc neřeší a můžeš si prostě zapálit brko pod koněm a nikdo by ti asi moc neřek.

T: A myslíš, že se na to lidi dřív dívali jiank nebo jak to jakoby vnímáš?

R: Já to vnímám tak, že jo, že dřív to bejvalo horší. Ale zase nehulim tak dlouho, abych to mohl říct na 100 %, ale jak sem to vnímal já, v nákejch 16,17 nebo na tý střední dejme tomu,

T: Ale to může bejt daný tím věkem...

R: No, přesně, to bych řek, že to bude možná i spíš tím daný, tak sem to jakoby hrotil víc, tajil, ve škole sme to předávali tak, aby to nikdo neviděl. Jo, ale pak sme třeba hulili bongy na senovážnym, kde tam jezdejší tramvaje, ale jakoby, bylo to, myslim, že jo, že dřív to bylo drsnější. Spíš myslim, že to bylo věkem. Ale určitě se o tom teď víc mluví ve společnosti.

T: A teď když to je braný normálně, tak třeba preferuješ nějaký hospody, kde se hulit může?

R: No jakoby, no jako jo, já teda upřímně radši hulim vždycky venku, ale obecně jo no.

Jakoby prostě, je to takový blbý, když se musíš prostě zvedat, jít ven a de partička ven, někde se na to dívaj skrz prsty nebo prostě máš ten pocit minimálně. A jako zapálit si jen tak v hospodě, myslim si, že na většině tě vyvedli. Protožeto je zakázaný a oni by s tím mohli mít potyčku se zákonem.

T: Takže se jich třeba jakoby ptáte nebo chodíte do hospod, kde to je známý?

R: No jako chodíme do známejch hospod, ale jako zažil sem to, že se kolikrát někdo šel zeptat, ale spíš to je třeba když seš v cizim městě. Když seš v Praze tak máš svý místa.

T:A jaký to třeba sou místa?

R:Jako kluby myslíš?

T:Jo,jo. Kluby hospody a tak.

R:No jako základ, tak kdyby vytáh hospodu na hulení, tak ti každej řekne Cross, že jo. Je to tam v pohodě, ale je to taková turistická atrakce. A nevim pak třeba do čekárny sem chodil jakoby celou střední, takže tam to mam fakt rád. Já sem třeba z okraje Prahy, takže jakoby semka nejezdím nebo né že bych nejezdil, ale spíš je to na nějakou párty, ale spíš chodim v tom okolí do svý oblíbený hospody, co neni známá. No přemejšlim no.

T: To jako jestli už nejsou žádný oblíbený, tak to nevymejšlej.

R:No třeba ještě klubovna je třeba fajn, ale taky je dost z ruky, ale známí tam chodí často. Jinak třeba čokobamba.

T:A nějaký ty nevýhody vymyslet?

R:No já myslim, že ty nevýhody sou daný nějakym tim systémem okolo, jakože třeba řízení to ti vezmou papíry a tak. Ale samotný ty nevýhody toho hulení si myslim, že sou, že zárveň ta výhody, že to je dostupný, je i nevýhoda, že prostě fakt plno lidí má sklon, a já sem možná jeden z nich, ale teď zrovna se snažim tak nebejt, prostě se snažim nehulit tak moc, všeho moc prostě škodí, tak je to i s hulením a prostě když si vypěstuješ několik kilo za rok a neprodáváš to, nebo když to i prodáváš, tak toho máš tolik, že si každej den můžeš dát pár bongů a ničí tě to. Je to droga. Ale droga je všechno no, ale mění tě to nějak a když toho je moc tak to škodí.

T:A jakym způsobem myslíš, že tě to mění?

R:No jako sou různý, jako je to zamyšlení nebo nějaká empatie, prostě takovýhle věci, ale to si myslim, že je spíš pozitivní. Ale třeba volal mi kamarád, jestli nemam nějaký hulení, že nemůže bez toho usnout. Takže nějaký takový fyzický nebo prostě i psychický návyky. Nebo prostě pak ten člověk nic nedělá. Seš pořád vyhulenej a prostě nic neděláš. Takže to je negativní. Ale prostě neznám nikoho, kdo by měl rakovinu z toho že moc hulil.

T:Jo to já myslel spíš, jestli kvůli tomu je člověk nějak vygumovanej nebo pomalejší v něčem.

R:Jo jakoby když seš v tom stavu tak jo.

T: Já myslím spíš jakoby potom.

R:Obecně no. TO ani ne. Prostě sem si spíš po tejdnu řek, co sem vlastně za ten tejdén udělal, sem zjistil, že sem vlastně nic neudělal, akorát dva úkoly a spíš sem hulil.

T: Takže nějaká neefektivita.

R:Jo, určitě.

T:A to tě vede k tomu nebo proto máš touhou to snížit?

R:Jo, určitě. TO je hlavní. Pro mě bylo hlavní to řízení a prostě teďkon spíš ta efektivita.A navíc si to prostě víc užívám, že to je prostě jenom jednou za čas. Já neříkám, že zvládnu 2 měsíce nehulit a pak si dám, ale nějakou dobu to zvládnu, když potřebuju.

T:A nakonec. Dal bys nějakou radu nováčkovi, třeba čemu se vyhnout nebo tak?

R: Tak určitě myslím, že je dobrý se vyhnout hulení ve fakt brzkým věku. Že čím dýl tím líp. Prostě když se člověk vyvíjí v 15 nebo 16 tak, nebo nevim, neřek bych že mě to jako přivedlo nějak k horšímu nebo tak, ale myslím, že bych nic neztratil, kdybych začal pozdějc, že bych tím mohl jenom získat. A asi bych ze začátku nedávala žádný tlustý.

Rozhovor Hugo

T:Tak bych tě nejdřív poprosil, abys mi popsal ňákou svojí první zkušenost s marihuanou - před jak dlouho dobou to bylo, kolik ti bylo, jestli ti to někdo nabídnul...

R: NO, tak mo je první zkušenost s marihuanou byla, jak já sem to znal od starších kamarádů a se kterejma sem vlastně...jako kamarádů rodičů třeba, takže vlastně jakoby už zkušenost moje, nevim jako, dlouho no, ale jako začal sem nebo měl sem poprvý, jestli to myslíš takhle

T: No jakoby obojí, jak se to k tobě dostalo, i kdys to zkusil...

R: No já sem s tím jakoby vyrůstal vlastně no, díky tomu že můj táta hulí dejme tomu třeba od 95týho, takže já sem to u něj viděl, viděl sem to u dalších a prostě mi to nabízelo dalších sedm lidí, ať si s nima dám poprvý a já to docela odkládal dlouho třeba, až prostě třeba 14, což už většina mejch kámošů hulila právě a pak sem si to dal právě náhodou s jedním týpkem a vlastně mi to tak nic neud'álo, spíš mě to trochu nabudilo, takovej adrenalin z toho, že sem měl úplně něco novýho poprvý, ale vlastně jakoby sem nebyl úplně zhulenej, a pak sem ještě si dával právě dvě brka někde s kámošema a to mě taky moc nezahulilo a právě jako až počtvrtý mě to poprvý fakt zhulilo a měl sem poprvý zážitek s marihuanou takovej ten jakoby pravej a to byla prostě úplná schýza pro mě prostě. Bylo to úplně pro mě jak z ňákýho krimi

filmu, tak mi problikávalo temno, takový jakoby sekvence, jak kdyby někdo stříhal film a prostě z toho sem měl hroznou schýzu, že všichni najednou viděj, že sem zhulenej a že prostě to je úplně v prdeli a všichni šli do hospody a já prostě nemoh jít do hospody, úplně sem potřeboval, aby ten kámoš tam se mnou třeba půl hodiny čekal, abych tam byl jakoby schopnej jít mezi ty lidi.

T: Takže bys to bral jako špatnej zážitek nebo?

R: No bylo to jakoby nejvíc prostě psycho ale, ale pak mě to asi začlo nějak jako bavit. Pak už se nedělo nic takovýho, takovýhle psycha, že prostě nevim, to nešlo vůbec ovládat, sem byl prostě megapranoidní. Nebo jakoby nebyl, protože sem věděl, že je to tím.

T: Tak já poprvý když sem se zhulil, tak sem taky seděl na gauči a nechtělo se mi nikam, jako kluci říkali deme ještě chlastat, to bylo na vesnici a já jim říkal, klidně jako děte a nešel sem.

R: Já sem právě musel a pak sem šel do té hospody a úplně sem se tam cejtil nevíc prostě v háji.

T: To bych jakoby já úplně nedával, ale pak sem tam jakoby došel když už jako to bylo to... A to teda bylo po jak dlouhý době od té doby, co sis to dal jakoby poprvý, si říkali, že tohle bylo jakoby počtvrtý.

R: Jo, takhle. POčtvrtý bylo... mohlo to bejt třeba po měsíci. Mezi tím prvním a druhým... no nevim, ale bylo to prostě celý, bylo mi 14, takže jako prostě v kvartě na gymplu, takže na začátku kvarty.

T: Takže to co sis dal poprvý, tak to sis dal od nějakýho kluka, kámoše?

R: To úplně poprvý bylo právě od jakoby týpka, kterej hulil s mym tátou, ale byl mladej jako já nebo starší o pár let, ale jakoby prostě...

T: A jak se to jakoby pak vyvíjelo dál to tvoje hulení?

R: Jo, pak sem prostě hulil fakt málo, jako občas prostě bylo, sem hulil fakt málo prostě, nevim přesně, ale ne jako každej den prostě. A pak tyjo, poslední měsíc nebo poslední měsíc a půl, možná dva měsíce. Měsíc a půl od poloviny května do konce června sem začal jakoby chodit prostě sem začal chodit s jedněma kámošema (nesrozumitelné) do té poustevny a ty druhý jakoby byli prostě z těch základek, no. Jako chodil sem furt na tu stejnou základku a hulil sem s nima prostě každej den, protože prostě sem dostal k narozkám úplně největší pytel ganji od rodičů.

T: Si jako dostal od táty?

R: No to bylo právě k patnáctinám, který sem měl jakoby na konci května, sem dostal od mámy vodnici a od táty právě tak půllitrovej úplně napěchovanej a měsíc s tím zhuloval a poznával sem prostě, d'ál sem si prostě hodně kámošů. Lidi mě měli rádi, protože sem všude

furt všechny zhuloval i sen to rozdával. A pak sme právě první tři tejdny prázdnin, byl sem nejvíc zhulenej každej den a potkával sem lidi, který sou doted' moji nejlepší kámoši.

T: To bylo jakoby v těch patnácti?

R: No, ne jakoby ten asi měsíc potom. Já mam 29. května narozky a prostě červen a červenec sem se seznamoval jakoby s lidma a v červenci právě sme se zhulovali s lidma, který právě jako dokončili základku, že jo, takže se úplně začli (asi rozlezávat) a já sem je ještě stih jakoby hrozně moc, pak už byli rozlezlý hrozně moc, takže to byl takovej taktickej tah jakoby že mam, díky tomu že mam vodnici a tadyto. Vodnici sem taky bral.

T: Takže díky tomu hulení sis ud'ál hodně kamarádů? Jako ne jen kvůli tomu...

R: No, kvůli tomu že sem ho měl prostě a to no, protože to bylo fakt dobrý a protože nás hrozně sbližovalo, že sme to zkoušeli a pak sou to ještě prostě další věci, protože to nebylo, že bych byl s každym často, sem byl spíš za experimentátora...(neidentifikovatelné). Protože všichni kámoši, nebo jakoby hodně z těch mejch dobrejch kámošů z tadytý první doby, pak zažili éru tvrdších drog, takže pak byli na kokainu někde nebo dlouho na piku, někdo prostě na MDA ty jo, jakoby to prostě dávali prostě každej den, a prostě viděl sem to všude kolem sebe tadyto. Sem dycky viděl, že to ty lidi za měsíc vždycky úplně změnilo, prostě to sou tvoji kámoši úplně nejbližší a za měsíc prostě z těchle věcí úplně změníš. A jenom různě, prostě vidíš, jak sou ty drogy různý, po koksu seš samozřejmě úplně jinej než po piku, žejo, ale seš furt úplně mimo prostě.

T: Jakože já měl taky v rodině taky někoho na piku a pak třeba dělali věci, který je pak mrzej, prostě je to hodně změni.

R: No z jedný naší kámošky z týhle první doby, to už je prostě několik let co je na ulici.

Ona dřív byla taková oplácanější a teď je prostě nehubenější tyjo, nevím no, to je...

T: No takže v těch patnácti spíš jakoby v tý, to byla doba, kdys jakoby užíval denně.

R: No jasně no, tam jakoby sem užíval denně. Pak sem jel tři tejdny na tábor a tam sem tři tejdny nehulil a od tý doby sem snad hulil každej den.

T: Takže myslíš, že od tý doby to je takový konstatntní až doted'ka...

R: Jako měl sem třeba pár takovejch období, kdy sem třeba někam jel, ale podle mě to třeba nikdy nebylo delší než ty tři tejdny. To právě nevím, jestli se stalo.

T: A na jakých místech si třeba jel nebo jako kvůli čemu si jakoby nehulil.

R: No třeba to dycky bylo jako s rodičema do zahraničí...

T: Ses jakoby bál nebo že by sis to tam musel kupovat?

R: No sem byl ještě mladej na to. Jakoby já si právě nepamatuju nějaký delší období. Někdy prostě že sem jakoby chtěl, třeba teď v poslední době, třeba dvakrát sem si řek, že sem prostě

tejden nehulil prostě, nebo když sem byl někde s mámou, tak sem třeba tejden nehulil. A někdy sem třeba měl ty dny, ale nikdy sem třeba, že bych dva tejdny nehulil jen tak.

T: To ta doba není tak důležitá, to já jen při jaký příležitosti.... A jak sis teda od těch patnácti sháněl trávu?

R: Ještě si nedávám třeba s prarodičema na chatě, prostě vždycky s rodinou.

T: A ty vědí, že hulíš?

R: No jakoby vědí, ale jedna strana od mámy, no i když jakoby tuší. Třeba rodiče táty tátu viděj a znaj ho, takže to vědí, ale od mámy to právě ne...

T: A jak si říkal, že to máš s těma kamarádama, žes jim dával hodně trávy, tak jak to máš s lidma, sou nějaký, kterým bys třeba nenabídnul?

R: Tak občas mě někdo nasere, tak mu nenabídnu, třeba. Uděl sem to teď xxx, hej kámo nehulíš prostě. Sem byl na něj fakt debilně nasranej. Jinak nevím, prostě když vim nebo vidim, že ten člověk umí hulit, tak mu dám pohulit. Jako když vidim prostě čtrnáctiletýho kluka, kterej si chce poprvý dát, tak si to s nim asi nedám, žejo. Nebo tak mu nedám. Ale jako kdybych viděl čtrnáctiletýho kluka, kterej prostě nejvíc hulí a prodává a je úplně v klidu, tak si s nim samozřejmě brko dám. Nebo prostě jakoby nevím. Ale je to stejný, moc se mi třeba nechce dávat brka jakékoliv lidem, když to maj poprvý. Je to takový to, poprvý to je prostě, jakože občas to udělám, ale prostě jakoby lidem co to neměli, neznaj to a nevědí jaký to je, tak těm bych to prostě, tomu bych se nejvíc vyhejbal. Protože už to nechci mít na svědomí, protože to je vždycky moc. Zná všechny, který se poprvý zhulej a dělaj prostě, nevím, všechno. Jako mě to hrozně baví, ale nechci to mít na svědomí.

T: To já měl, že mě to třeba třikrát vůbec nic a pak mě to teda dost dostalo no.

R: Ale to je divný, že to všechyn zhulí takhle až na poněkolkátý, že jo. Mně to přijde, že u hodně lidí nebo hodně lidí mi říká prostě že je to nezhulilo napoprvý, třeba až na podesátý.

T: Já nevím, jak to přesně bylo u mě, ale vim určitě, že ne první tři a pak sem to podle mě strašně podceňoval, že pak když už jakoby, když mi dal někdo radu, protože já sem nikdy nekouřil, takže sem nevěděl jak. Tak pak mi řek nadechnout a pak jakoby druhej nádech, natáhnout do hlavy a podržet. Tak sem si říkal, jo vpoho, tak si toho můžu dát víc, protože mi to nic nedělalo. A pak najednou sem prostě v prdeli....

R: Já sem prostě kouřit uměl. Já nejdřív kouřil vodnici. Jako začal sem hulit vlasstně, jako měl sem dřív cigo než brko, ale začal sem pravidelně hulit dřív než pravidelně kouřit. No to je jedno, nevím, jestli tě to zajímá.

T: To mě zajímá jakoby všechno... A co se týče množství, co se týče užívání teď a co se týče užívání dřív, třeba jak si říkal, že v těch patnácti sis dával jakoby každý den, tak to

znamenal, že sis dal každej den jedno brko nebo víc...

R: Vždycky sme se prostě složili na jedničku. To bylo nejvíc klasický. Prostě strašně moc let, sme si každej den volali s různějma kámošema. Srazy, srazy, prostě nejvíc v deseti lidech a prostě sme se nevim ve dvou ve třech složili na jedničku, podle toho, kolik sme měli peněz, ale vždycky sme to zhulili jakoby s ostatníma. Ale jakoby hulili sme denně. KAždej do toho adl třeba pade (50) nebo něco takovýho, takže dycky takovejma drobnejma. Jako nejvíc památná hláška, čemu sem se dycky smál, jeden týpek, tak za nim přišel týpek a řek: Dáš mi za dvacku, a on úplně to bylo v době, kdy stál gram 250, víš co a on vykulil voči a prostě...Ale to sme prostě scháněli nejrůznějšíma stylama, sme prodávali, pak sme se zhulili, pak sme si užili.

T: A musel sis kvůli trávě dávat někdy nějaký finanční omezení nebo jakoby, že bys třeba měl vyčleněno kolik na to máš?

R: No jakoby nevim no. Za všechnu škváru jedu dycky koupit trávu nebo jak to je.

T: A jak si scháníš trávu teď?

R: Teď už prostě ta síť je prostě prorostlá a prostě hrozně jakoby různě. Já už prostě nevim, dycky prostě někdo po mě něco chce, že mi prostě někdo volá, jestli prost vo něčem nevim prostě. Jakoby jestli nejsem..., třeba já sem, prostě mam nějaký kamarády, tak dycky třeba s někym sem, kdo vim, že to třeba dá nebo nevim, to je jedno. Vlastně prostě od kamarádů, který už jakoby dlouhodobě prodávaj a jakoby, nebo od kamarádů, co to vypěstujou prostě. Jakoby nevim, když se s někym sejdu, ale někdy řekne, že já stejně třeba nemám.

T: A jakym způsobem preferuješ užívat? co už si zkoušel? jestli třeba hlavně s tabákem nebo bez...

R: Jakože jakou preferuju metodu kouření? No, dá se říct prostě říct, že už sem zkoušel všechno kromě vaporizéru a preferuju prostě joint. Nebo nevim, jestli existuje nějaká další technika, kterou sem nezkoušel, ale přijde mi že sem zkoušel jakoby všechno.

T: A tím všechno myslíš co? Uveď mě do obrazu.

R: No jakoby skleněny všechny, vodnice, s hašísem různý ty, nevim, jak to mám říct, jedli sme to, měl sem i kapalný 100% THC rozpuštěný, to bylo nejvíc, to ti řeknu, protože to bylo fakt nejvíc zajímavý, to je úplně haluz. To měl takovou maličkatou ampulku a kápnul si na cígo kapičku a teď úplně to, bylo to rozpuštěný v éteru, kterej se jakoby odpařuje při 30 stupních nák, musíš na to spíš foukat a ono se to nák vypaří, hrozně to smrdí. Prostě jakoby si čuchneš k tý amplice a prostě to smrdí jako nějaká vakcína prostě. Ten éter je hrozně podobnej něčemu, já nevim, co je ve vakcínách.

T: To musí bejt ale megasilný ne?

R: No a pak když to zapálíš, tak to je jako kdybys kouřil hašiš. Prostě normálně kouříš cígo a chutná to jako hašišový brko. A úplně seš z toho v prdeli. A vem si, že máš akorát takovou ampulku, kterou přeneseš úplně kamkoliv a nikdo nepozná nic. To voní jako nějaká dezinfekce takhle.

T: A jak bys srovnal trávu s hašišem?

R: Nevím no, přide mi, že všichni lidi v tom dělaj hroznej rozdíl a mně to nikdy nepřišlo, nevím čím to je. My sme dycky zkoušeli různé věci a asi mi snad přišla lepší tráva než hašiš. To víc mi přišlo zajímavý takový ty věci jako skunky, co se dováželi z Holandska. Před těma 7 lety mi přišlo, že toho bylo hodně. Skaf byl, to prostě už není, to je takovejch let, to je prostě jakoby hašiš, to je prášek, to drolíš, většinou hašiš bejvá takovej hněde tvrdej, taková plastelína, že si to drtíš, skaf je spíš pryskyřice. Skaf zhuloval, ten byl megasilnej, to sis popráškovoval jakoby tabák a bylo to jakoby to... a to mi přišlo, že tam toho moh dát míň, jako hašiš je v tomhle trochu jinej, to je pravda, nebo nevím, říká se to, jako hašiš je hrozně podobnej.

T: Tak on by měl mít víc THC ne?

R: No jasný, takže toho tam dáš míň, takže to je prostě úplně to samý, akorát toho tam dávaš v úplně jiným množství, ale jakoby není to zas takovej rozdíl. I když hašiš chutná trochu jinak. Ale to silnější se prostě musí ředit, že jo, jedna kapička na cígo.

T: A máš teda přehled, jak je na tom hašiš oproti trávě?

R: Jakoby je to, hašiš je dražší, ono jak to bereš, jestli cenu pro uživatele nebo pro dealera, to je jakoby rozdíl, dřív prostě stál normálně gram těch 250 a teď stojí ty dvě kila, ale prostě jakoby de vo to, že se prostě snížila cena pro dealery, dealeři brali za 170 třeba 150 a teď třeba za 120 jakoby, takže jako proto se ta cena prostě posunula, takže berou za těch 150, může to jít i prostě pod kilo, ale to už jakoby není moc kvalitní. Já sem te% d nedávnou po dlouhý době kupoval hašiš a bylo to za 220 a docela mě to pobavilo, že se to nezměnilo.

T: A jak si teda vykládal to o těch dealerskejch změnách, tak předpokládám, že i na nějakým malým levelu dealuješ?

R: Jo, no. Tak jakoby moc ne no. Já prostě sem takovej, to má prostě taky svojí historii no, žejo. To je prostě tak, že já sem jakoby prodával, ale dycky málo, nikdy ne nic velkého. A mam hodně kámošů, který prodávali v různých mírách a některý ty míry byly fakt velký. Vydělávali si za den fakt hodně. Já prostě prodávám, jakože když prostě někdo chce, abych mu to jakoby zařídil, tak mu to zařídím. Nějaký malý.

T: A to musí bejt nějakej známej nebo podle čeho?

R: NO někdo komu věřim. Může to bejt někoho koho znám, ale věřim jakoby někomu, kdo

třeba je fakt dobrej kámoš kámoše. Ale zas o strašně moc lidech bych řek, že sou moji hodně dobrý kamarádi. Prostě když mi kamarád řekne o někom, že je důvěryhodnej, tak bych tomu člověku věřil. A to je moje meze. Nevim, jak to říct líp.

T: Takže to spíš lidem scháníš?

R: Jo no, nejsem jakoby úplně dealer. Dealer normální to prostě dělá tak, že prostě vyjede koupit hulení pro sebe, aby ho moh prodávat. A já koupim hulení rovnou pro někoho. Já nekupuju hulení pro sebe, abych ho mohl prodávat, ale pro konkrétní...

T: Jakože ne za účelem zisku?

R: No jakoby to dělám, to jo. To je jenom za účelem zisku, to je jasný. Nebo jako svejm nejlepší kámošům to ne. Prostě jen pro lidi, co neuměj jinak nebo prostě nemůžou nebo prostě jakoby.

T: A teď kdybich se přesunul k nějakým druhům trávy, jestli jsou nějaký, který preferuješ sám pro sebe? Jestli třeba modely, skunky nebo jak si říkal skaf, jestli to máš podle síly nebo spíš... podle nálady... nebo to máš furt stejný.

R: Hele já prostě miluju hulení. Já mam rád jako všechno hulení a jako některý mam radši a některý nemam rád, to je jasný prostě, Bych hulil jakýkoliv hulení kromě prostě listů. Hulim palice, tak hulim palice a je mi to skoro jedno. Jenom se prostě střídaj období, kdy mam prostě chuť hulit silný a někdy slabý, to se tak střídá, jo. Že prostě mně přijde, že mám jakoby, že mam prostě, že mam takový dvě třeba fáze, jo, možná jich je víc, ale ta moje osa je taková, že nechci bejt zhuřej fakt, to sou nějaký případy, když sem s tou rodinou nebo s tou babičkou nebo jako vpohodě nebo na letišti, to sou věci, kdy nechci bejt zhuřej, nebo ve škole prostě nebo, já nevim, nebo když komunikuju s autoritama prostě, prostě různý tyhle věci nechci bejt zhuřej. Pak sou věci, kdy chci bejt jakoby tak trochu zhuřej, (ne že bych hulil ganju?) jakoby teď poslední dobou mam dost rád bejt na týdle kultuře, sem přestal kouřit, tak jakoby rád kouřim jakoby víc, nebo častějc, ale rád jakoby slabší, abych prostě nebyl tak moc, abych si dal třeba dvě brko slabší a budu prostě víc vpohodě, než když dám jedno silný. Tak radši hulim prostě slabý, ale prostě ty silný sou mnohem lepší na chuť a sou strašně dobrý a prostě mi to hrozně chutná a jakoby právěže to takhle mám jednou za měsíc a vydrží mi to půl tejdne, spíš tejdne max, ne pět dní, mi to vydrží, mam takový to obdobíčko, je to pro mě dycky takový načasování, že mam takový období že hulim takový slabý a pak začnu mít chuť se jakoby už se jakoby pořádně zhulit a pak začnu pár dní zase hulit silný skunky a pak zase sem už moc zhuřej z toho, tak zase slabší, ale ono to je prostě tak dobrý. Nebo prostě mi sme dycky vyrostli na dobrejch těch, tam prostě všichni dealeři chápou, že to hulíš kvůli tomu, jak je to hrozně dobrý prostě. Máme to prostě rádi, chutná to jako čokoláda, neni to

prostě chlast. Chlast prostě není tak dobrý nebo prostě někdejší jo, ale prostě ty jsou drahý pak. Nebo jako jo některý piješ, že je máš rád, ale je to takový napůl, prostě to je úplně něco jinýho. A prostě dobrý hulení je hrozně dobrý a ten skank může být strašně hnusnej nebo sem se právě bavil s lidma, co mají rádi jakoby dobrý, co dou prostě zatím, jak to chutná, takže jim nešlo o tu sílu, ale jakoby o tu chuť. Ta chuť ale přináší sílu. Ale síla nepřináší chuť. Ale fakt jakoby čím prostě, jakoby asi může být něco co je fakt dobrý, ale není tak silný. Jako jsou modely, který jsou fakt jako nechutný. Sme měli modely, sme jim říkali LSD modely. To nebylo takový, že si dáš brko a seš takovej vklidu a pak začneš být jakoby vytuhlejší nebo nevim, takovej klasicej jakoby stav, ale tohle prostě bylo úplně nájezd, kdys byl totálně akční, úplně prostě TUDU, Wááá, víš co a pak úplně, takhle to trvalo třeba dvě tři hodiny, prostě úplně a pak třeba dvě hodiny byl fakt dojezd a bylo to fakt jak kdybysme se zřetovali prostě. Takový hulení už prostě nikdy nechci mít a bylo to prostě úplně, sem si koupil jedničku a to sem hulil tejdě prostě, jak sem říkal, hulim jedničku tak za den, tohle sme si dali brko a pět hodin sme byli úplně moc. Úplně vyjetý, to bylo fakt divný, to nikdo nechápal. Ale doteď to nechápu, co to bylo za model. Některý to milovali. Tomu říkali herák. Já sem teda nikdy herák neměl, ale jakoby prostě nám to přišlo úplně jakoby... Já nemám rád ty nejsilnější, co tě zabijou nebo tě úplně prostě, mám rád takovou klasiku, správnou klasiku.

T: Jakýs třeba ještě popsal, že tráva může navozovat stavy?

R: No, hele různý, to je právě hrozně hustý na ní. Jakoby ona má, já nevim, já nad tím přemejšlim furt a nikdo vlastně nikdy nikdo neřek, co jakoby přesně dělá. Nebo já nevim, není to vždycky jenom to, že seš vklidu, prostě je spousta věcí, všeho možnýho a všechno to je pravda. Jako může fakt navozovat, je to halucinogen, takže může navozovat trans a ta, to prostě vim, sem zažil zhlunej stav, sem měl prostě mimotělní stav zhlunej...

T: A to ses nějak snažil?

R: Ne. To se prostě stalo a já to úplně nechtěl. To sme dělali vedoucí na táboře. Sme měli na starost děti, že jo. Úplně každej sme měli 12 dětí bylo prostě na nás. že prostě na strašně dlouhou dobu sem měl na starost 12 kluků, který byli jakoby moje děti. Já si teď vůbec nepřídu připravenej na děti a dostanu na starost na několik tejdě 12 kloučků. No a my tam vždycky chodili hulit, když šli všichni ostatní vedoucí už spát, takže třeba ve dvě nebo v jednu ráno a ve dvě sme šli spát a vstávali sme v 7, žejo a prostě já sem se jednou začal rozšiřovat a byl sem jakoby celá ta chatka vlastně a já úplně. xxx rozsvit', já úplně na toho kámoše, abych jakoby se dostal z té halucinace, nebo ne halucinace, jakoby z toho stavu, ve kterým sem byl, protože sem začal vylítávat úplně pryč. Já vim jaký to je, protože už sem tadyto zažil a to vědomí se začne úplně vysouvat z tebe, je to pocit prostě fakt divnej, seš najednou za

hranicema sama sebe prostě a jakoby je to fakt prostě takovejhle pocit. Někdy to úplně nechceš cestovat těmahle světama, budu pak celou noc přemejšlet, nechci. A vim, že ti to tyhle stavy může navodit. Taky nedávno se zabil kámošův táta, podle mě z podobnejch věcí, z takovejhle stavů po hulení.

T:A myslíš ,že to bylo nákou special trávou nebo...

R:Ne, to jakoby nebylo žádnym modelem, nebo nevim, musí to bejt silný hulení, to jo, jakoby slabou trávou to asi, možná to může bejt i slabá tráva, ale jakoby je fakt mnohem lepší, když je to silný. Ale stejně je to takovej slabej odvar, hodně slabej, jakoby až pak meditovat musíš při tom, když si zhulenej, ale stejně fakt málokdy dostaneš takovejhle stav. Jako to se mi přesně stalo, ale prostě čtyřikrát za život, prostě málo. Občas se mi to stalo a mam to hrozně rád, ale vůbec tomu nerozumim, ale je to prostě dobrý. Ale abych se vrátil k tomu, co ses ptal, tak hulení vytváří prostě zásek. To mi přijde nejzásadnější. Se prostě jakoby zasekneš. To znamená ve všech možnejch směrech. Že se zasekneš od svejch problémů, třeba prostě je tak úplně zastavíš a necejtíš, že by nák prostě trvali a se tak od nich prostě odprostitíš. Nebo se zasekneš tak, že čumíš a nevíš, nebo se zasekneš do učení a úplně se brutálně učíš nebo se zasekneš do žraní a fakt žereš, to je furt a máš hulihlad a prostě jedeš, protože ses zasek do žraní ty vole, nebo do toho mít chuť na něco a kdo umí hulit, tak se zasekává na dobrých věcech, víš co, a podporuje ho to v něčem.

T: Takže bys to bral odproštění od všeho....

R: Ne, prostě jakoby odproštění od rozptylujících věcí. Tebe to prostě jakoby usměruje na jednu věc, seš takovej prostě když přemejšlíš, tak ho neslyšíš, protože seš zhulenej a vůbec ho nevnímáš, protože seš zaseklej v tý jedný prostě tý a můžeš to využít dobře nebo špatně. Třeba když seš ve společnosti, tak hodně lidí s tím má problém, protože tam je tolik věcí, že jakoby málokdo prostě umí s tihhle zásekem, prostě jakoby dobře pak užít, nebo ne málokdo, ale lidi co normálně nehulej, tak se pak zhulej a sou prostě takový nekomunikativní, a sou přesně zaseklý an něčem...

T: Takže myslíš, že to je jakoby o zkušenostech?

R:Jo, úplně nejvíc ty jo. Jako to rozhodně, je to úplně nejvíc, to se učíš prostě furt, jako já podle mě ještě občas mam blbý stavy, ale jako je to takový že to fakt ty lidi se musej naučit. Mně to trvalo třeba rok, než sem začal hulit každý den. Když sem začal hulit každý den, tak sem si to dovolil, protože sem dokázal nějak to ovládat, předtim sem to asi ani neuměl. Prostě já bych byl úplně mimo prostě, byl bych v prdeli, já bych nedokázal fungovat. To jakoby naučit se fungovat na hulení je jakoby těžký a furt to nedokážu úplně plně tak, že bych dokázal jít prostě na jako... prostě jít jakoby za nákým učitelem do kabinetu.

T: A když sme se k tomu dostali, jak sme narazili na ty špatný stavy, tak jestli se ti někdy stávalo a stává, že si to s hulením nějakým způsobem přehnal? a jak se ti to stalo a proč?

R:JO, tak jakoby já nevim, mně se to možná stává docela často. Já vlastně vždycky když kalim, tak se dá říct, že to přeženu s hulením nebo i s kalením. Ale jakoby moje kámoška teď pozorovala, že jakoby to že sem byl docela vpohodě, i když sem byl na sračky a pak sem si dal brko a úplně sem odpad a úplně sem usínal a jel sem jakoby prahou, jel sem všema prostředkama, ty vole, a nevim prostě a jakoby to je v kombinaci s chlastem. Bez toho chlastu se to asi ani nedá přehnat prostě. To je tím, že my chlastáme, to je jakoby blbost, to se nedělá, jakoby kombinovat drogy, to se určitě nedělá a my to jakoby děláme furt a nejvíc nás to bavíme. Prostě hulíme a kalíme. Nebo jakoby jo, se kombinují všude drogy, teď už je to úplně to... Ale to platí pro celou společnost, že se hulí a kalí. On prostě ten chlast ti tu pozornost rozptyluje, žejo, a to hulení ti ji jakoby zasekává, takže ta kombinace je jakoby vpohodě. Tě jakoby trochu vykrátí, ale zároveň drží takovou tu, je to takový jiný.

T:Takže ty špatný stavy bereš ve spojení s alkoholem?

R: No tak prostě špatný stavy na hulení sou přesně s těma autoritama, to je prostě jakoby tak, že špatnej stav máš, nebo já mam prostě když musim komunikovat s někym, kdo, koho se vlastně bojim, že na mě pozná, že sem zhulenej a bude si to, víš co, prostě ty špatný stavy sou jenom z toho, že se bojíš, že někdo jakoby něco prostě. (přerušeni)

T:A když hulíš tak bereš ohled nějak na to, jakou máš náladu nebo, že už si jakoby říkal, že když tě čeká něco, nákej pohovor s autoritou nebo třeba škola, když je něco vážnýho, tak jestli máš nějakou náladu nebo nějaký jiný okolnosti...

R: To je dobrá otázka, to mě nutí přemejšlet, jestli ty špatný stavy sou daný společností nebo jako psychikou. Víš co, jako jestli vnitřkem nebo vnějškem. To já nevim, jestli se mi někdy stalo, že bych třeba si nechtěl dát, protože bych byl moc smutnej na to si ho dát, to bych si ho nejvíc chtěl dát, nebo třeba byl nasranej, to bych si ho taky chtěl dát, nebo byl úplně vpohodě, to bych si taky, no možná, když sem úplně vpohodě, když sem úplně nejvíc vpohodě a sem jakoby spokojenej a nic mi nechybí a prostě sem, sem prostě s holkou, která prostě nehulí a mam ji rád, tak úplně vůbec nechci si nic dát. Takže nevim. Nebo jakoby nevim no. Přijde mi, že někdy si nemůžeš dávat hulení, když seš vprdeli, protože seš pak ještě víc. Ale jakoby dlouhodobě se mi to ještě nestalo. (přerušeni)

T: No sme se bavili o tom, jestli bereš nějaký ohledy na nálady a tak.

R:No, to neberu. Nebo jako sou nálady, který tě víc donutěj se zhulit, ale záleží spíš na okolí, na vnitřní náladě moc ne.

T: A na tom okolí záleží jak?

R: No na tom okolí záleží tak, aby prostě to okolí bylo v pohodě. A jako mně už to ani tolik nevadí, když to není v pohodě. A občas chodím do školy zhlulenej, nebo docela často a nevadí mi to, na to seru nebo mě to začíná srát, protože mi to vlastně přijde jakoby na hovno, protože co jako, víš co. Víš co, já nevím, jak to vidíš ty, protože normální člověk si řekne, že je jasný, že nemůžeš chodit normálně zhlulenej někam, ty vole, ale prostě to je lidský právo bejt zdrogovanej. Co vole jakoby, to nemůžeš upřít člověku jako právo, prostě když to člověku upřeš nebo řekneš, že to je nespolečenský, cokoliv, to se mi nelíbí tadyto a je to ve spoustu kruzích, jakoby oficiálních je to dycky takovejhle problém. To mi vadí, celej ten oficiální tydlety.

T: Já bych třeba přednášku neviděl jako takovej problém, ale před testama bych si nedal. Ne kvůli tomu, že by to nebylo vhodné, ale že vím, že bych to napsal hůř nebo nějak takhle.

R: Jakoby jak co bych napsal hůř. a b c d test ty vole třeba, na to bych se nebál. Jako na psaní, to jo třeba, ale to je přesně jenom strach z toho, třeba ty odevzdáš úplně zhlulenej napsanej text autoritě, to všechno vždycky souvisí s tímhletem. Přesně ta zkouška nebo tydlety věci, kdybych si nedal, nebo většina lidí má, že si nedává, že má tydlety místa, to většinou jakoby strach z toho a jakoby nespolečenskýho chování, tohle mi přijde jakoby na tom nejvíc prostě, nebo nevím.

T: Jo, to někdo říkal, že to kvůli tomu radši nechodil domů, aby ho rodiče neviděli a nebyly z toho žáný problémy, tak je to asi hodně o těch autoritách.

R: No, já právě chodím většinou domů, když už máma spí. Že dycky když mě vidí, že sem zhlulenej, tak prostě voba nás to nebaví prostě, jakoby když ona mě vidí zhlulenejho, to prostě pozná. A já jako sem dělal hodně dlouho, že sem nechodil prostě domů a prostě tak sem zhlulenej a co, to je moje věc. Nebo nevím, mně přijde že hulení způsobuje mír, tyvole, jako. O hulení bych to fakt řek, i když to je úplná sračka, že zhlulenej lidi prostě nedělaj fakt mrdky, že by zbili deset lidí, to myslím, že zhlulenej člověk fakt nedělá. Když sem zhlulenej a v pohodě, tyvole víš co, jako dnešní lidi sou mimo a potřebujou bejt v pohodě.

T: Jaký bys řek, že má tráva výhody a nevýhody?

R: Ty vole, na to se mě ptala včera jedna holka a já sem to ani neříkal včera (smích). Já sem jí říkal, že toho je hrozně moc. Ne, já to budu říkat. No jakoby pro mě nevýhody, jako já sem ti tohle neřek, ale chtěl sem to říct, a prostě přijde mi, že je rozdíl, když bereš krátkodobej a dlouhodobej ohled, že v tom je prostě hulení hrozně jiný a musíš prostě, je to strašně provázaný a vznikaj protiklady a vznikaj tak, že ty prostě o hulení řekneš, že ničí paměť a pak se na hulení dokážeš mnohem líp něco naučit, prostě že jakoby tohle obojí platí a to se musí brát jakoby to že a nejde říct, co je úplně pozitivní a co negativní, pro mě to je vždycky má to

vždycky, že krátkodobě tě to zasekne, ten příklad s tím zásekem, ale dlouhodobě se pak bez toho hulení už neumíš zaseknout, chápeš, že ty jakoby seš rozrušenej, že nemáš hulení, takže ono ti to jakoby dá to, že se dokážeš koncentrovat a soustředit na něco, a pak v dlouhodobým měřítku, ty seš absolutně nesoustředěnej člověk třeba. Nebo ty prostě krátkodobě ti to tu paměť jakoby zničí tu krátkodobou a dokážeš zapomenou, co se stalo před pěti minutama, že prostě někomu řekneš, hele za pět minut se sejdemě támhle, oukej, a ty na to dokážeš zapomenout a ten týpek ti volá a ty řekneš no joo, ty vole, a to se ti stane jenom když seš zhulenej podle mě, ale jakoby přesně ti to zničí i tu dlouhodobou ale v dlouhodobý, já nevim. Prostě v dlouhodobý perspektivě ti to ničí tu dlouhodobou paměť a v krátkodobý krátkodobou paměť mi přijde, nebo já nevim. Nebo jako když seš zhulenej ,tak nemáš potíže s dlouhodobou paměť, ale když nejseš tak máš potíže s tou dlouhodobou. Když seš zhulenej, tak je dlouhodobá vpohodě, nebo není vpohodě, ale není nák horší než když seš nezuhulenej a jenom ti to dlouhodobý hulení ji zhoršuje. Nebo prostě, envim, i s tím jakoby klidem, seš jakoby vklidu a míru a prostě tohle a pak nejseš. Ten zásek je podobnej jako s tímhle, nebo já nevim. Seš v takovym tom uklidněnym stavu a pak když nejseš zhulenej, tak seš úplně v neklidnym a to sou přesně ty negativa, jak je vlastně když se naučíš hulit, tak je pro tebe pozitivní prostě hulit, jenže pak prostě začnou vstupovat ty dlouhodobý negativa, víšco, takže je pro tebe lepší přestat, jenže pak začnou ty vole, ty krátkodobý negativa prostě převládat, takže pro tebe je pak, víš co, přesně takhle funguje to hulení, proto je tak těžký jakoby nehulit, protože když se to jednou naučíš, tak je pak hrozně těžký se to odnaučit a zas se jakoby naučit nehulit. Se to naučíš a zas ti to jakoby otvírá jiný negativa, a pak zase ty chceš hulit ,abys měl jakoby jiný pozitivna, no prostě je to takovýhle, je to takový naprd.

T: Těžko se to jakoby opouští...

R:No prostě je to prostě, je to v těch prvních letech hrozně jakoby vpohodě, protože ti to tak tu dlouhodobou prostě, ty dlouhodobý negativa nejsou prostě tak jakoby dlouho narostlý a prostě ty krátkodobý sou jenom pozitivna., tyjo a pak prostě najednou začnou vznikat ty dlouhodobý, tyjo, negativa toho, že už dlouho hulíš, ale pak prostě jakoby, když to teda chceš přesně, já když to pak chci zvrátit, tak sem prostě nervózní a tak krátkodobě v tom okamžiku prostě taky sem pak v prdeli, to je prostě to, protože musim pak, nebo nevim, prostě to je takový naprd. Pak ti to zase chybí, to je takhle se všema drogama takhle, to je prostě úplně taková jedna z dobrejch fakt drsnejch drog, tady s tím krátkodobým a dlouhodobým nebo nevim, jak to formulovat. Ale to že přesně, že ta droga ti něco udělá, to když seš s tou drogou s ní to, tak přesně v dlouhodobým měřítku se pak o to připravuješ. Vo to, co ti to udělá v tom krátkodobým, v dlouhodobým nemáš. Nebo nevim, jestli to dává smysl, ale prostě mi přesně

přijde, když seš zhulenej seš v klidu, tak pak dlouhodobě když nehulíš, tak nejseš v klidu, když hulíš, tak seš nadšenej a arogantní a když pak přestaneš, tak seš úplně nedokážeš bejt úplně nadšenej a tak jakoby šťastnej přesně a já nevim. Když si dáváš, tak seš takovej úplně akční a pak když ne, tak seš vytuhlej, sou vždycky takovýhle. Když už se prostě naučíš něco brát, tak ti to dává takovejhle stav, kterej ty prostě neumíš pak získat jinak, než prostřednictvím týchle drogy. Přesně to hulení uklidňuje ty lidi, který už se neuměj uklidnit jinak, protože se prostě naučili hulit a prostě se uklidňují hulením.

T: To bys viděl jako nějakou závislost?

R: Jakoby podle mě ty závislosti vznikaj podle mě z toho, že ta droga prostě ti dává nákej stav, prostě když se jakoby zdroguješ, tak přesně ten stav, ve kterym seš, je prostě takovej, kterej wi normálně neumíš udělat, a když se naučíš tu drogu brát, tak je ten stav pro tebe normální a ty pak když jí nebereš, tak ten normální stav, se do něj nedokážeš dostat, se pak nedostaneš do toho normálního stavu. Takhle vzniká ta závislost, když člověku prostě se účinek tý drogy se začne jakoby, že už je to pro něj úplně normální, tak pak nedokáže bejt normální, když jí nemá.

T: A pak ještě k těm nějakým dalším negativním účinkům...

R: No to je ještě další z tadytěch krátkodobých dlouhodobých, že přesně vono ti, že když máš zásek, tak máš motivaci dělat jednu věc, to je přesně ono jakoby, to je vlastně ono jako, zásek je prostě takovej, ten zásek vysvětluje všechno, protože přesně tuhle věc taky. Protože prostě najednou máš chuť prostě něco dělat, to je taková ta chuť zhulená, když ještě člověk neumí moc hulit, tak to ze začátku, když hulíš, tak máš chuť něco dělat, něco hrát nebo prostě něco najednou dělat, hele sme zhulený, tak podme něco hrát, hrát hakis nebo fotbálek nebo něco a chceš to dělat, protože seš zhulenej a teď sem úplně zapomněl vo čem sem mluvil...

T: O té motivaci.

R: No a přesně jakoby to je prostě vono, že pak jí dlouhodobě nemáš, když jakoby furt nehulíš, takže prostě aby sis moh najít motivaci, tak se musíš zhulit, tyjo, pak a to přesně je jakoby ztráta tý. To pak ztrácíš ty věci, který vono ti to vlastně dává. Ale vono ti to je dává tak jakoby jinak, chápeš, to je tady ten s tou dlouhodobostí a krátkodobostí sou fakt pojmy, který tam hrozně hrajou roli a to můžeš prostě takhle dycky říct, že ti to tadyto dá a tadyto ti to vezme, na tomhle postavení, spousta takhle věcí.

T: A poslední teda. Jakou bys dal radu nějakému nováčkovi, kterej by si měl, před jeho prvním hulením a celkově? Nemusí bejt žádná rada, jenom jestli bys nějakou radu dal.

R: Nevim no, rozhodně dal. Rozhodně nekalit při tom, dal bych víc rad. Dal bych spousta rad, protože prostě nevim. Ale jakobyk dybych dával někomu radu, tak bych rozhodně řek, ať

nekalí, ať se prostě nají prostě předtím a nemá to na lačno, ať prostě pije při tom, ať je prostě s někým komu věří, prostě ať je v bezpečným prostředí, ať se do toho ponoří a nedělá jiný věci, až jakoby pochopí to jakoby, až pochopí ten zásek. Pak až může začít hulit. Je blbý hulit a takový hohoho sem mimo a nevědět. Je rozhodně dobrý si o tom něco přečíst, protože já sem přesně kvůli tomu dlouho nechtěl hulit, protože všichni vem si a já prostě ne, že ne prostě, že nejdřív chci prostě fakt vědět. že prostě pro někoho to může bejt úplnej šok, když neví, co sou to halucinogeny, co můžou dělat. Máš halucinace mega, teda nemáš jenom halucinace, ale všci kterejm věříš, ne ňáký jenom... To je do všeho možnýho, nejlepší je samozřejmě mít ňákýho průvodce, žejo , prostě někoho, kdo umí hulit a prostě tě to naučí, to je lepší než to zkoušet sám. Zkoušet s někým kdo jakoby ví a uklidní tě, když jakoby něco.

Rozhovor Nina

T: Takže bych tě nejdřív poprosil, abys mi popsala nějakou svoji první zkušenost s marihuanou. Jak ses k tomu dostal, jestli ti to někdo nabíd a tak.

R: No, tak já sem se k tomu dostala přes kamarády, kdyžmi bylo asi 14 a bylo to při příležitosti táboreskejch slavností, kde sem se dostala do party, kde hulili úplně všichni a asi sem to chtěla taky zkusit. A bylo to dost špatný, protože to se mnou nic neudělalo. Tak sem to pak zkoušela znova a znova, dokud sem se nezhulila.

T: Takže to bereš jako špatný, když si se nezhulila?

R: No jako špatný z hlediska toho účinku, protože to se mnou neudělalo vůbec nic, protože sem nevěděla, jak to pořádně... Takže ta první zkušenost byla taková, že z toho vlastně nic nebylo.

T: A to bylo jakože víc lidí tam?

R: Jo jo. To bylo se staršíma lidma, než sem já a před nima sem nechtěla vypadat jako ta malá holka, tak sem si s nima dala taky no.

T: A byla si i opilá?

R: Jo, určitě.

T: A jak se to pak vyvíjelo dál? Si to zkoušela s těma stejnema lidma nebo...

R: Tak to se tak střídalo ty party. Většinou sem se dostala do nějaký party, kde se teda hulilo a zkoušela sem to pořád dokola, dokud to na mě nezačalo působit a tak se mi to svym způsobem zalíbilo a to bylo třeba dva roky na to, kdy přišlo takový období, kdy sem hulila hodně, že třeba denně. To trvalo tak dva, tři měsíce, ale pak mi to došlo, že to neni úplně

správný. A od té doby tak jako rekreačně jenom.

T: Rekreačně znamená co přesně.

R: Nevím, tak třeba asi dvakrát do měsíce.

T: Tak já se teď budu soustředit na to období, kdy si hulila tak jakoby, že víc. Tak mi jako řekni, jaký to třeba bylo množství, jestli sis dávala i sama nebo furt s nějakýma lidma.

R: Tak bylo to s lidma, trochu staršíma a měla sem možnost kdykoliv za nima zajít a bylo to vlastně tak, že tehdy to byli moji nejlepší kamarádi ze školy a to bylo období, kdy už sme měli k dispozici auto, takže sme jezdili dycky po škole na výlet na vyhlídku někam se rozvalit a bylo to, jako z části to bylo fajn, ale co mě pak od toho odradilo bylo to, že už to pak na ty lidi nemělo takovej ten účinek jako že by se smáli, ale že už začínali bejt všichni unavený a nudný a takový otupělý, takže i to byl důvod, proč sme toho pak nechali teda no.

T: A cejtla si to i na sobě teda ten stav?

R: Jo, i na sobě sem to cejtla a hlavně to pak i škole bylo, no prostě sme dycky jeli po škole na tu vyhlídku třeba na hodinu dvě a já pak přijela domu a většinou sem šla spát nebo sem koukala třeba na nějak seriál vždycky, samý stupidní seriály, prostě nic náročnějšího a to zjemná, že i škole tím byla hodně ovlivněná, že sem do ní nic nedělal, byla sem taková unavená, nebylo to prostě ono, no.

T: Takže ste měli takovou typickou partu, s kterejma ste sedli do auta a jeli ste?

R: Přesně tak no.

T: A jaký by si tak řekla množství, máš přehled?

R: No prostě sme si dali jedno brko dycky ten den třeba v pěti lidech zhruba. Většinou to bylo něco silnějšího. Ta síť lidí byla docela rozvinutá a když měl někdo něco dobrýho, tak to dotáh, takže tam byly k vidění hlavně dobrý věci.

T: Takže si to asi nescháněla úplně ty?

R: No, spíš někdo jinej. Já spíš dycky někoho hecovala, že někam jedem a že teď bych si dala to brko, ale spíš to probíhalo tak, že někdo přišel a řek, že teda dneska jedeme a že má.

T: Každý den?

R: Ne třeba každý den, ale bylo to třeba třikrát čtyřikrát do toho tejdne. Teda v jednu dobu. To bylo asi nejvíc, co sem kdy hulila v životě.

T: Takže pak už se to od vás tak jako očekávalo, že pojedete...

R: Přesně tak. To už se všichni i hecovali, že se pojedete a bylo to braný jako že to je normální a už to byl jako zvyk.

T: A tohle asi bude trochu blbá otázka, ale v té době, co si hodně hulila, tak to byla stejně silná tráva jako na začátcích, když si to zkoušela a jakou huliš teď?

R: To si nemyslím. Jakože když sem to ze začátku zkoušela, tak to nedokážu posoudit, protože to hulení se mnou nic nedělalo, tak jakoby nevím, ale teď si myslím, že užívám jakoby slabší. Teď v současné době můj bratr taky pěstuje trávu, ale je to taková, takovej slabší model, takže je to potom spíš povídací, než že by to byly nějaký blázince.

T: A proč myslíš, že to na tebe ze začátku nepůsobilo?

R: No protože sem to neuměla, člověk se to nejdřív musí naučit.

T: A co všechno se u toho musíš naučit?

R: Jakože to vdechnout nebo co tím myslíš? Já to neuměla podržet v hlavě a ani se pořádně nadechnout. Jakože se nadechnout, pak říct několik slov a pak teprve vydechnout, tak pak to bylo poprvý, co se mi to podařilo.

T: Ono se říká, že kuřákum to jde líp.

R: No já to právě kouřila jako cigarety a proto mi to nešlo, protože sem to neuměla podržet v té hlavě. Až pak po tom roce to šlo.

T: A to ti nikdo neudílel žádný rady, že to trvalo tak dlouho?

R: Tak ze začátku to byli prakticky cizí lidi a brácha o tom ze začátku nevěděl, takže to bylo s těma kamarádama a tam sem se to i styděla přiznat, že mě to vlastně nezhulilo, protože oni s tím už měli nějaký zkušenosti a já tam chtěla zapadnout.

T: A brácha se dozvěděl kdy, že hulíš?

R: Tak ono to jakoby pěstoval, tak to na mě pak vyčet. Já to zas o něm vím, když rodiče jednou měli podezření a já u něj pak našla takový ty věci jako bongy a dýmky všeho druhu. On ale nehulí nějak moc, to spíš byly takový ty experimenty. To kolem těch 19 20 let s tím experimentoval, ale jinak si dává vyjimečně, přestože to máme doma.

T: A rodiče o tom vědí?

R: No myslím, že rodiče o tom vědí, že si občas něco dáme. Dokonce i třeba vím, že to moje máma taky jednou zkusila. Tak asi jí to musí bejt jasný.

T: Tak teď už jí to asi může bejt jedno, ale když si to měla třikrát tejdně, tak neřešila to nějak s tebou?

R: Právěže to řešili taky, ale já jim dycky říkala, že sem jenom unavená nebo že mi není dobře., ale nikdy to na mě nepoznali teda, možná i proto že s tím nemám tolik zkušeností. Já třeba na člověku si myslím, že poznám, když je zhulenej, ale oni ne. Já sem se stejně rodičů hodně stranila v té době, protože sem kouřila s těma kamaráda. Takže z toho byli i rodinný problémy. S těma lidma, co sem se vídala, tak sem věděla, že by se ani nelíbili mejm rodičům, takže sem si hodně i vymejšlela a tak no. Prostě sem jim lhala v té době.

T: A byli ještě nějaký lidi, před kterejma bys to musela skrejvat.

R: To asi ne. To asi určitě ne. Tak já se stýkala pořád s tou jednou a tou samou partou, tak sem nijak nemusela. Dneska už se s nima teda nevidám.

T: Myslíš teda, že to užívání má nějaký vliv na to, s jakýma lidma se kamarádíš.

R: To si moc nemyslím. A teď teda nemám jakýkoliv problém před někým přiznat, že hulím. Já si myslím, že už to lidi ani neodsuzují, že už je to takový docela běžný.

T: A myslíš, že to je běžnější kvůli tomu, že už si starší nebo něšim jiným. Mně třeba přijde, že dřív se na to lidi koukali trochu blbě a dneska už je to jako, že v každý hospodě vidíš...

R: Já myslím, že obojí. Já jako že sem starší, tak už vim, že dokážu sebe kontrolovat a že to prostě mam jako takový povyražení občas, ale třeba ti moji rodiče na to reagují, jakože ne že by z toho měli radost, ale už to nějak berou. Dřív byla určitě moje máma, že to hůř brala. Teď už to myslím jakoby prosáklo do té společnosti si myslím.

T: A ta máma, když to zkoušela...

R: No mě to třeba překvapilo, protože to byli rodiče na chatě a že tam jejich kolega vzal nějakou trávu a nabízel jim a já si spíš myslela, že by si dal spíš otec než máma a bylo to přesně naopak, že právě máma to zkusila. Táta jako striktně odmít, že ne, přestože se jinak ty jejich názory dost liší třeba.

T: A to ti řekli oni, když odsuzují kouření i marihuanu?

R: To mi vyprávěl ten jejich kolega. On mi je jakoby napráskal.

T: Takže oni o tom nevědí, že to víš?

R: Ale jako vědí, ale máma říkala, že to akorát chtěla zkusit, ale byli z toho takový prostě nesvý no. Máma teda no.

T: A stávalo se ti někdy, že si to s hulením nějakým způsobem přehnala?

R: No to se mi určitě stalo. Jednou sem dokonce omdlela a rozbila sem si u toho hlavu a musela sem do nemocnice. Se mi zamotala hlava, protože mam dost nízký tlak a spadla sem teda no. Takže od té doby sem si na to taky začla dávat větší pozor. Takže teď když už hulím, tak už nehraju na to, že dokud tam ten joint je, tak prostě všichni hulej a prostě si vždycky dám třeba jenom párkrát a řeknu, že už nechci nebo tak, takže i to množství si hlídám, protože jakoby prostě znám lidi, který maj tu filozofii, že dokud tam je brko, tak si musí dát všichni a musí to kolovat, dokud nedojde. A to už nedělám no. On když je člověk mladší, tak experimentuje a dělá mu problém říkat jakoby ne no.

T: A teď bych se jenom chtěl vrátit k tomu, jakýma způsobama si ještě užívala marihuanu? Joint je jakoby normální...

R: Spíš sme si dávali normálně s tabákem, ale měla sem i bez tabáku. Ale jinak sem toho zkusila spoustu, nějaký bongu, fajfky, takový ty alternativy toho bongu, ale nejvíc normální

jointy.

T: A hašíš si zkoušela?

R: Hašíš sem zkoušela, hašíš je fajn. Ten mě dycky rozesměje. U té marihuany je to tak, že někdy je z toho dobrá nálada a někdy zas spíš taková zadumaná, ale hašíš mě dycky jako rozesmál a měla sem ho jako několikrát, ale není k tomu tak často přístup no.

T: A myslíš, že kdyby byl stejnej přístup, tak bys hašíš preferovala?

R: To asi ne, protože to je pro mě podvědomě nějak horší než ta marihuana.

T: Je to silnější, ale tak nějak na stejný bázi.

R: No je to silnější, takže bych se asi spíš vrátila k té marihuaně, ale je to jednou za čas prostě fajn.

T: A čím to je, že marihuana jednou za čas rozesměje a jednou...

R: Já si dycky říkám, že to je tím modelem, ale asi je to taky tím psychickým rozložením toho člověka a taky v jaký je člověk společnosti, protože, no prostě je to i o tom prostředí, v jakým člověk je. Když pak kolem tebe sedí skupina lidí, který jenom někam civí, tak to navozuje úplně jinej než veselej stav.

T: Takže myslíš, že ty bereš ohled na nějaký svoje nálady?

R: Ne, já vim, že teďko už s náladama nemám problém a vim, že kdybych měla tu náladu nějak blbou, tak bych asi ani neměla chuť si to brko dávat. Teď to mám tak, že prostě když chci podpořit nějaký dobrej stav, tak si dám to brko. Teď už běžně třeba říkám, že díky, že nechci. Že prostě na to nemám náladu si to dát. Ale ne že bych se bála, že mi to navodí nějaký špatnej stav.

T: Takže hlavně na podpoření té dobrý nálady.

R: No prostě když jakoby sem na nějaký párty a ppiju a je to zábava a někdo přijde s brkem, tak si jako dám, ale častokrát odmítnu, že prostě nepotřebuju.

T: Takže nemáš nějakou zásadu ohledně alkoholu a míchání s tím.

R: Hm, to asi ne. Jakože taky se mi párkrát stalo, že sem pila a na to hulila a neudělalo mi to dobře, jakože sem věděla, že už to lepší nebude, tak mám prostě takovýho autopilota, že se prostě seberu a jedu domu. Mam prostě takovej pud sebezáchovy, že už bych nechtěla někde skončit a nevědět.

T: Takže teď si to dáváš jenom s lidma, s kterýma si to užiješ a dáváš si to nějak pravidelně nebo záleží na situaci?

R: Teď to záleží na situaci. Prostě když deme někam, na nějakou akci, která je třeba typická tím, že se tam berou drogy, třeba ty drum n' basový, tak tam prostě vim, že se to stane, že někdo přijde a nabídne to brko, tak tam si to prostě dám, protože mě to baví, ale že bych si to

vyloženě s někým domluvila, že jdeme tam a dáme to brko, tak to ne. To by mi připomnělo, jak to bylo tenkrát a toho bych se vyvarovala. Ale taky se někdy stane. S někým se sejdu a co budeme dělat, tak si to brko dám, ale dycky je to na situaci.

T: A když se ti teda stalo to zranění, tak myslíš, že si zavedla nějaký jako opatření?

R: No přestala sem hulit vodnici. OD té doby sem jí neměla. Ani jakože bez trávy. SEM si k ní vychovala takovej jakoby odpor a mám z toho strach, že doteďka sem jí neměla a jinak jakoby nějak asi ne.

T: Užívala si někdy i sama doma?

R: Jo jo jo. Měla sem takový období na střední kolem maturity, kdy sem byla třeba tak unavená z toho učení a věděla sem, že už třeba, sem užívala při učení Paracetan?, je to normální lék, žádná droga, umožňuje to člověku líp se soustředit, ale špatně se po tom spí a mě se po trávě spí dobře, tak sem si před spaním dávala hodně malý a to bylo asi jediný, co sem si kdy dávala sama.

T: Jakože jenom kvůli tomu?

R: Jo, jenom kvůli tomu, protože sem byla taková unavená vyčerpaná a mě strašně ničilo, když sem si lehla a jely mi v hlavě všechny ty věci, co sem se ten den naučila.

T: To mi zní jako docela slušná droga.

R: Ale není. Já to třeba beru i teď když se učim na nějakou zkoušku. Ono i když se tím předávkuješ, tak akorát jedou v hlavě strašný věci, ale jinak nic. Je to takový zvláštní. Je to legální a berou to i vědci, když maj nějaký větší vypětí nebo tak. To pomáhá. Jinak by mě to asi nenapadlo, že bych si sama zahulila jen tak, aby mi bylo líp. Pro mě je to fakt společenská záležitost. Protože poznáš ty lidi v nějakym novym světle a je to fajn. Ale prostě si dycky vybírám, s kterejm lidma si dám a s kterejm ne, protože s některem by to prostě nebylo zábavný.

T: To já taky nemusim, když to sou takový ti, tak se teď budeme bavit o svých starostech.

R: Přesně tak, nebo takový co pak seděj u toho piva a jenom civěj. To právě bylo tenkrát při té škole. To bylo hrozný.

T: A to opadávalo najednou nebo spíš nějak pomalu?

R: To spíš pomalu. Oni pak třeba nějaký ty kluci kouřili pak celej gympl dál, ale tak jakoby už to hodně změnili. Že to třeba pak i prodávali, že na tom vydělávali, ale jinak jakoby tohle období bylo pro nás všechny jakoby nejvíc a každej si pak nějak korigoval sám. Všichni jako ještě hulej, ale asi tak jako já.

T: Myslíš, že to je nějakej všeobecněj trend, jakože období experimentování, pak období kdy hodně a pak se to začne nějak omezovat.

R: Určitě si myslím, že to tak je. Akorát u toho období, kdy je to hodně, tak u některých to je tak, že s tím sekneš nebo meziš a pak některý u toho zůstanou a ten je jejich život de úplně jiným směrem. Ale závisí na skupinách, v kterých se pohybuješ a to tě pak ovlivní hodně. Ty lidi, který hulej fakt moc maj pak jiný priority, než ty co choděj na vejšku.

T: Já to třeba omezoval kvůli tomu, že sem se začal cejtít vygumovanej.

R: No přesně, to sem taky měla. Sem to právě i viděla. Že sem pak odpoledne přijela domů vždycky a nebyl sem schopná nic dělat třeba ty úkoly a tak sem byla ve škole dycky nepřipravená, furt sem byla mimo a needával sem ty základní věci nebo sem byla taková zpomalená hrozně a pak sem to na sobě vycítila po docela krátký době.

T: To já měl docela taky.

R: Já pak byla taky s jedním klukem, kterej hulil a taky sem s nim měla skoro každý den a pak sem musela bejt dycky brzo doma, takže to nebylo nic velkého, ale stejně bylo vidět, že jdu z tý hospody.

T: Takže myslíš, že by sis v té době dávala víc, kdybys neměla kontrolu těchto lidí?

R: No asi jo no. Já byla taková hlídaná těma rodičema, takže určitě jo.

T: Teď bych šel k dalšímu tématu, jestli preferuješ silnější nebo slabší trávu?

R: Hele já ti ani nevím, protože to co přijde, to si vezmeš, takže to není tak, že bych něco preferovala, protože sem na to... Ale asi obecně trochu slabší.

T: A ty si to teda kupuješ?

R: Ne ne ne. To třeba od bráchy, co má něco doma, ale jinak sem si nikdy snad nekoupila.

T: A jaký bys řekla, že má tráva výhody a jaký nevýhody.

R: Podle mě, když má člověk nějaký model a když je mezi určitěma lidma ve správný náladě, tak je to záruka toho, že to bude vždycky dobrý. a Nevýhody, tak aby člověk kuž nebyl moc vykulenej, pak je to teda docela drahý, že jo. Pro mě největší výhoda je ta společenská složka. Když už to teď mam pod kontrolou, tak to je vždycky dobrý.

T: A myslíš, že je i nějaká forma závislosti?

R: Já si myslí, že určitě. Známa i takový lidi, který hulej hodně, třeba i hodněkrát denně. Ale že to je spíš psychický než že by fyzický. Oni jak hulí hodně, tak už sou pak takový vygumovaný a je to pro ně taková už mantra. Že už jim to podle mě asi ani nic nepřináší. Dokonce znám i lidi, který když sou zhulený, tak už je to pro ně normální a když nejsou, tak nejsou ničeho schopný. Třeba jeden kluk neumí řídit, když není zhulenej.

Rozhovor Milan

T: Takže nejdřív bych tě poprosil, abys mi popsal svoji první zkušenost s marihuanou, v kolika letech to bylo...

R: První zkušenost byla, vlastně ani nebyla, takový zajímavý to bylo, na základce v sedmý třídě, že prostě to jeden kámoš přines a ten to ani neuměl ubalit nic, takže to byl dáse říct jako první kontakt s tím, ale jako svojí první zkušenost беру asi až v prváku na střední kdy, kde na lyžáku se dá říct, že sem se poprvý zhulil, žejo, a vod tý doby to беру, že tohle byl jakoby ten první, že vlastně mě naučili šlukovat a tady to všechno co k tomu patří, ale jako úplně čistě první to bylo v tý sedmý třídě.

T: A na tom lyžáku to byla druhá zkušenost nebo mezitím si to i jakoby zkoušel?

R: Jo, to byla druhá. Mezitím jakoby nic. To bylo fakt jenom, že ten kamarád v tý sedmý třídě to měl od bratra, on to prodával, takže takhle se to ke mně dostalo. Pak nic a pak v tom prváku, že jo.

T: A tam vám to někdo nabídl nebo...

R: No, to měli kluci ze třídy, takže sme si tam dali kolečko v nákejch 6 lidech, jakože to bylo takový větší, takže mě do toho zasvětili no.

T: A jak se to pak jakoby vyvíjelo od tý doby, až po dnešek?

R: Jo, takhle. No vyvíjelo se to asi tak, že dejme tomu ten prvák to bylo takový jakože výjimečně, jakože že byla náka akce jednou za dva měsíce. Sice to byly takový ty první stavy jakože dobrý, ale jako nebylo to nák pravidelný, že by mě to bavilo, spíš sem to bral jakože i kvůli kámošům a tak. A ve druháku se to začlo postupně zvyšovat a dá se říct od třet'áku je to takový pravidelný a v podstatě asi do, kolem tý střední a pak to začlo bejt intezivní, jakože každěj den a teďkon v posledních třech letech, protože studuju tady, tak se dá říct, že to je tak jednou za 3 dny minimálně, někdy to je prostě každěj den.

T: Čím myslíš, že to je, že si říkal, že to je v jednu dobu jednou za dva měsíce a pak si to jakoby, proč se to jakoby začalo zvyšovat?

R: No já to mám jakoby daný tím, že nepiju, takže vlastně to pro mě taková náhrada i za ten alkohol, takže samozřejmě, čím víc sem byl starší, tím bylo víc těch akcí a všeho a začlo mě to bavit. Ty vztahy mě začly bavit, takže to začlo i takový to, kdy si to začínáš i sám kupovat, v podstatě i na doma mě bavilo si to dát i sám, jakože spíš kvůli tomu stavu, než že si to jenom dám sám, protože mě to samotnýho baví.

T: Takže v tý době sis to začal i sám kupovat?

R: No, dá se říct, že sem to začal kupovat od toho třet'áku no, protože tam to bylo, že sem

třeba někdy občas přiložil, aby toho bylo víc, ale od toho třetíáku to kupuju prostě sám.

T: A jaký množství si jakoby kupuješ?

R: No, to je sporný no. Jako samozřejmě nejvíc to kupujeme v co největším množství, protože to je jakoby s větší slevou, takže...ale když to kupuje sám, tak ale občas se dá říct, že si koupím 10 gramů na, nevím, na dva měsíce na tři na takový to domácí, ale během toho sme jakoby s klukama nebo s těma co dem, že jako dem, že si někdy koupíme prostě jedničku a to se jakoby vlastně nedá jakoby říct, ale že většinou, když deme na ten větší nákup, tak to se pohybuje kolem 10 15 gramů a jinak prostě zůstáváme u takovýho toho nečekanýho, jakože půjdeme zrovna dneska, žejo.

T: A myslíš, že ti tráva jakoby substituovala alkohol? Já teda nevím, jestli si dřív pil nebo...

R: Nepil. Takže myslím, že určitě. Určitě jakoby s tím, že když sou lidi na tý akci, tak každej byl ožralej nebo tak, tak sem měl ten svůj stav, kterej není stejnej samozřejmě, ale je na podobný vlně, takže vlastně jo.

T: Já sem taky dřív začal hulit, než sem začal pít, protože sem bral jakoby léky na epilepsii a tam mi řekli, že nemůžu pít alkohol, ale o trávě nic neříkali.

R: NO já sem vlastně měl úplně to samý, protože já sem měl jakože potíže se srdcem a přesně mi říkali, že by to nedoporučovali, jakože teď už to mam jakože v pohodě, ale právě ten zvyk, ten zvyk, sem si řek, proč teď začít, když mi to vyhovuje do teď to hulení. Tak se mě to drží. Jakože třeba na tom hulení, co je dobrý prostě, já vlastně nesnáším násilí, nesnáším agresivitu a přesně jsem proti takovejmu věcem a to hulení to ve mně nikdy nevyvolalo teda. Nikdy. A vim, že prostě alkohol, tak člověk někdy může bejt agresivní a to prostě nemam rád.

Samotnému mi to teda takhle vyhovuje.

T: To i někdo říkal, že to je droga míru.

R: NO přesně. To mam asi stejne názor.

T: A jaký druhý trávy si kdy zkusil a jaký preferuješ?

R: No v podstatě venkáč nesnáším, jakejkoliv, jenom v podstatě do jídla když se dává. Vůbec jako nechutná mi to jako už teďka. V tomhle už sem jakoby vybírávej, když to tak řeknu a mám už svoje dealery, který prostě maj to TOP, protože sami to hulej, takže vlastně. Jinak nejsilnější co sem zažil, co byl ten TOP, tak to byl bílej rusák, což je vlastně dítě AK47 a bílý vdovy, takže v tomhle okruhu se pohybuju, ale to AKčko je takový nejjistější, a pak ještě teda medical care myslím. Takže ty silný, protože po těch letech to už poznám, a taky už dokážu rychle poznat i podle toho, jak to vypadá, jestli to je dobrý nebo ne, takže tím se řídím.

T: Takže jakoby preferuješ silnější druhy trávy.

R: V podstatě jako když mi někdo dá vybrat, tak si dycky vezmu tu silnější, jakože nikdy si

neřeknu, že dneska bych si dal třeba slabší, to ne, to nikdy.

T: A je to třeba jenom o tom stavu nebo i chuťově, že to líp chutná?

R: Jo, je to i chuťově, každopádně síla je na prvním místě, to neříkám, ale po těch letech mi hodně záleží i na té chuti, takže aby to vůbec nebyl venkáč. Ale je to prostě, nevím, jak bych to řekl, k čemu bych to přirovnal, ale dávám na tu chuť hodně. A pak toho dávám radši víc a míň tabáku, protože ten tam může zkazit tu chuť. Že jakoby na to dbám, dá se říct, že to mam promyšlený v tomhle smyslu, že nejedu náhrou náhodou.

T: Takže si to dáváš jakoby s tabákem?

R: Třeba no 90 % s tabákem no.

T: Takže i máš nákej special tabák k tomu?

R: No, v tomhle se teda moc nevyznám, to většinou ten tabák mam, že ho vezmu třeba s klukama nebo tak, když si kupujeme, ne jako ty cigarety, ale tabák, teď ti jako neřeknu název, ten si nepamatuju, ale ten je trochu lepší, ikdyž je trochu dražší třeba. Ale já jinak nekouřim.

T: A kombinoval si někdy hulení i s nějakyma jinejma drogama třeba někdy?

R: JO, kombinoval sem s těma lehčima, třeba houbičky a takový ty lehčí, jakože nikdy sem si nevzal nic jakoby tvrdšího jako třeba perník, že jo, to jako nikdy, ale takový ty kalsický, dá se říct jakoby taneční jako nejsou teda vůbec pravidelný, ale párkrát to bylo no.

T: Ale nepřešlo to v žádnou pravidelnost?

R: To ne, Hele v podstatě se dá říct, že ta taneční droga mi přešla to hulení, takže ten vztah je, že sem pak ani neregistroval, že sem byla jako zhulenej.

T: A stalo se ti někdy, že to s hulenim nějak přehnal, třeba i ze začátku nebo teď, nebo už...

R: No jako určitě, vim, že někdy mam chvíle, kdy si toho vezmu jakoby hodně, ale s tím, já mam jakoby problém s tím slovem přehnat, kdy si třeba myslim, že se mi jakoby nic nestane, jo.

T: A třeba jakože i špatnej stav nebo...

R: No spíš bych řekl to přehnutí, že sem měl možná ještě lepší stav nebo jakože sem se třeba i poblil, ale to se stává občas jenom když si dám bonk. Jakože po brku samotným sem se snad nikdy nepozvracel. TO jako i když, my máme, jezdíme ke mně na chatu, takže máme jako pravidelný huličský seance, kde prostě třeba za večer vykouríme 15 20 gramů a co teda v poslední době si pamatuju, tak na silvestra teďkon, tak sme si vzali 10 gramů ve třech lidí, což jakoby dá se říct, že druhý den sem si řekl, že to bylo asi dost. Jako taky to souviselo, že sem tam smotal 3 gramový brko, jako jedno, takže to se dá říct, že to bylo hodně no. Jakože sem si řekl, že to bylo hodně, ale nelitoval sem toho a prostě druhý den sem byl stejně jakoby ready, jakože jo seš takovej prostě víc to, takže jakoby to slovo přehnat si nedokážu říct, jakože

tyvole, teď sem toho měl tolik, že bych se na to měl vykašlat nebo... Tak takhle to jakoby není.

T:A jak často máte ty pravidelný seance?

R:No jako když o tomhle mluvím, tak na tu chatu jezdíme pravidelně asi tak čtyřikrát za rok, ale jinak kluci jakoby se kterejma se nejvíc bavím, tak ti bydlej v Zelenči, protože kamarád dostal barák úplně luxusní od rodičů a bydlej tam 4, takže tam vlastně tam chodím v průměru 2x 3x krát tejdě no. A tam v podstatě vyhulíme, to je prostě taková ta naše širší parta. Nebo jakoby i užší, ale ty lidi se znaj takhle. Jakože vyloženě nemám třeba jako 3 party lidí, je prostě ta jedna širší který se držím. A takhle právě do tý Zelenče, a pak teda třetí věc je, že každé tejdě chodím s jedním párem a občas se k nám někdo přidá a každé tejdě pravidelně chodíme do Shadow nebo do Mirage, do těch klubů, kde můžeš hulit vevnitř. Takže tam chodíme pravidelně každé tejdě.

T: Takže bys řekl, že ty lidi co hulej, nebo spíš jakoby mluv za sebe, protože se to asi nedá zobecnit, si vyhlížíte bary, kde můžete hulit?

R: Jo, myslím si, že lidi, který jakoby hulej dýl, tak těm na tom záleží nebo jakoby mně osobně na tom záleží dost, protože nemám rád, když musím jít ven nebo někomu vadí, když se to tam balí vevnitř, takže vyloženě si vybírám, když se chci zhulit, tak si vyloženě vybírám kluby, kde prostě vim, že můžu hulit vevnitř. Přeci jako když je 11 večer a už je člověk trochu zhulenej, tak nechci chodit ven a je to takový trochu potupný mi přijde. Aspoň pro mě.

T: A jaký bys viděl kluby, že v Praze že se tam může hulit?

R:No jakoby nejznámější je Cross, ale tam jako moc nechodíme. My spíš chodíme do Shadow, ten má pobočku teď novou na Karlíně a na Újezdě pod Petřínem a ještě právě chodíme do toho Karlína, protože tam je to fakt jako hodně dobrý. že to prostě nevypadá jako vyhul klub. Protože se často stává, že v těch vyhul klubech je ta obsluha taková pomalejší a je tam špína a tak a tadyto je prostě moderní, všechno super. Pak ještě teď nevím, jak se to menuje, naproti PMku tam narohu, a pak ještě Mirage, Mirage je na Újezdě vedle toho Shadow kousek no. TO sou takový asi ty nejhlavnější, a pak ještě teda občas chodíme do Styxu.

T: Jo to jsem taky slyšel od lidí, že Mirage je v tomhle super. Teď bych se jenom ještě chtěl vrátit, jak si říkal s tím bongem, tak jestli ještě je víc těch způsobů užití a jakoby bongo pro tebe jak rozdílný od jointu, jestli jen kvůli síle nebo...

R: 100 procentně. Jako když jdu s tím, že si chci dát bong, tak to je vyloženě, že chci bejt co nejvíc a hned, jo třeba nějaká oslava narozenin nebo takový akce, ale nedávám si jako většinou nikde právě v těch klubech, když to je někde doma nebo ta chata nebo tak. A to

vyloženě to tam jenom kvůli tomu, že to ja ta prasárna, ten větší rozdíl a jakože to je mockrát silnější a je to hned prostě. Je to jinej stav no. Po tom bongu to je vlastně jediná věc, kdy sem schopnej se pozvracet jakoby po hulení nebo ještě pak je další možnost, že si to vezmu domů a že se to přežene no a jako pak třeba nemam rád vůbec skleněnký, ty mi přijdou chuťově nechutný a sou takový slabší, ale teďkov v poslední době sem měl vaporizér, kterej mi přišel, mam s tím takovou zajímavou zkušenost s tím, že sem o tom přemejšlel, jakože nekouřim, i když to zní divně dávám trošku na to zdraví, tak mi přišlo, že prostě by to bylo lepší, protože tam nejdou ty škodliviny z toho tabáku a brko nemá filtr ciga, takže ještě je horší v tomhle. že jakoby o tomhle sem přemejšlel, tak sem to zkoušel a dalo mi to jeden stav prostě, přišlo mi to jakoby, že sem jakoby zhulenej, jakože sem zhulenej ale jinak, prostě jinak a přišlo mi to takový hrozně zvláštní a teď sem si říkal jakoby sem zhulenej nebo nejsem a pak si říkám, jakože jo, a pak mi jakoby došlo, že to je prostě jiný, že na to prostě nejsem zvyklej, takže by mě minimálně zajímalo vyzkoušet jich víc a třeba sem i přemejšlel, jakože ty dražší stojej klidně 10 tisíc ty domácí a ty přenosný stojej třeba 5 tisíc, ale tam už potom ta kvalita je horší, takže vim, že kolega, ten mě naučil, takže o tom přemejšlim minimálně kvůli tomu zdraví, ale pořád ale tam je důležitý, abych měl ten stav a tady sem si nebyl jistej, vim že jakoby že jo, byl sem, ale pak sem stejně si dal brko, chtěl sem si dát tu svoji klasiku, abych se zhulil, tak jak sem chtěl, takže mezitim váhám. A pak sou samozřejmě, to dělám rádi s klukama, že si sami vyrábíme třeba znám jako Cross, že máš brčka a takhle dáš tři a pak si ještě vyrábíme Widmill, že máš 4 a potom jakoby, že si balíme ty obeoský brka, jakože ty hodinový, takže naše záliba, ale to je fakt vyjímečný, to neděláme každěj tejdě, to je fakt jednou za půl roku. Ale baví nás.

T:A teď bych chtěl přejít k nákejim pravidlům, myslíš, že jakoby se nějaký příležitosti před kterejma si rozhodně brko nedáváš, abys na ně nebyl zhulenej?

R:No, když takhle, když to vezmu i do minulosti, tak v minulosti sem to měl dost silný, tam to sem si nedával nikdy nebo s velkou časovou rezervou, když sem šel domů, nedával sem si to, když sem věděl, že uvidim někoho z rodiny nebo třeba přítelkyni, když náká byla nebo takovýhle lidi, co sem věděl, že prostě ze začátku sem nechtěl, do školy to taky vůbec ne, rozhodně toho bylo dost toho, ale teďkon v podstatě se dá říct, že ne. Teď si to dám klidně i když jakoby du za 5 minut domů, že už umim ten stav ovládat. Vim že když potřebuju najednou, nemyslim teda když si dám bong, samozřejmě, když si dám něco extra silnýho, tak to bych nešel, ale když si dám ale brko dvě, tak se dokážu ovládat. To už si dokážu nějak řídit, takže toho se nebojim, akorát teda samozřejmě v extrémních případech, jakože ne že bych si dal brko a šel bych na hodinu do školy jo, nebo kdybych měl něco důležitýho. Jako třeba sem

nehulil o zkouškovém období, třeba celý měsíc a taky v poslední době moc ne...

T: A proč třeba ne o zkouškovém?

R: No předtím sem to měl takový ty klasický, že teď radši budu čistej, že mi to bude líp, teď prostě sem se na to vykašlal a hulil sem celý měsíc a známky sem měl lepší. Jakože to třeba souvisí s jinejma věcmi, ale říkal sem si jakože, takže se dá obecně říct, že na to už důraz neberu. Tím jakoby jak sem se naučil ovládat ten stav, vim, nebo mám svojí normu a vim kolik si můžu dát a s jakou časovou rezervou.

T: A kolik myslíš, že si můžeš dát, abys to mohl ovládat?

R: No, jako záleží na síle toho modelu, ale jako já to mám v hlavě, jo, já to mám v hlavě, kdy prostě podle toho stavu, když už jako začínám, tak si říkám, jestli si dám další nebo nedám. Co budu dělat potom, takže podle toho se rozhoduju.

T: A rodiče teda vědí, že hulíš nebo jak to je?

R: Já bych řekl, že nevědí. Nebo možná vědí, že sem si to někdy dal, ale sem si téměř jistě, že to nevědí jinak.

T: Takže to s tebou nikdy neprobírali?

R: Ne, nikdy. Jako jednou sem prostě měl úplně vyřvané hlas a s tátou sme jeli z jednoho sportovního klubu a táta jen tak řekl, že sme tam hulili, ale já sem to nějak zakecal. Takže to byl takovej jedinej kontakt. Ale ví to sestra, takže jakoby, to nevim, s tou mamkou má vztah jakoby dobrej, takže nevim, jestli to na mě hrajou, že dělaj že to neví a přitom jí všechno říká. Taky toho teda neví tolik, ale ví, že si dám.

T: Já právě taky myslím, že moje máma má taky nějaký podezření, ale že to spíš nechce nijak řešit.

R: Ale takhle to má prostě většina těch mých kamarádů, že třeba i když to rodiče vědí, tak jako v pohodě. Neznám nikoho, koho by prostě za to ty rodiče nějak, že to je něco špatnýho a že by to neměl dělat.

T: To mě teda někdo říkal, že kvůli hulení jednoho kluka šoupli rodiče do léčebny a on že jako ani nechtěl a že na tom ani nebyl tak strašně.

R: No, tak to sem taky slyšel takový dva případy. No dokonce sem slyšel, a to teda bylo vážněj, to bylo na tom silvestru a majitel té chaty, tak ten nesnáší hulení, protože nám říkal, že jeho kámoš hulil tolik, že se z toho zbláznil a oběsil se. A říkal nám, já tomu teda nevěřim, že to bylo kvůli tomu, jakože tam byli určitě nějaký problémy, ale říkal nám, že to bylo jenom kvůli tomu, že už byl tak zhulenej, že už nevěděl co dál, takže to bylo takový jako... že tam jako bylo i něco jiný. Ale to byl takovej jedinej případ, že to už jako přehání.

T: No to bude možná tak jeden z dvaceti důvodů. A teda když máš nějakou přítelkyni, která teda

jakoby nehulí, jak si říkal předtím...

R: Jakoby já, kdy to vezmu takhle, to sou takový krátkodobý vztahy, ale ten dlouhodobější sem měl jenom jeden a tam sem měl tead štěstí, že tam sem jí naučil na to, ne teda jako v takovym měřítku jako já, ale že sme si dávali doma právě v noci třeba a bylo to docela pravidelný. Sme si koupili deset gramů na tři měsíce a dávali sme si skoro každý den nebo jako ty všední dny.

T: A vona jakoby ze začátku nehulila, když ste...

R: No, jako do té doby mi říkala, že měla za celej život osm brk, takže jakoby dá se říct, že ne.

T: A myslíš, že tamty krátkodobý předtím byly, že si před nima nemoh hulit?

R: To si úplně nemyslím, to spíš ne. To jakože to bylo něco jinýho. Ale je možný, že kdyby k tomu došlo, tak by mi to vadilo, protože to je přecejenom už taková ta zvyklost, že asi...

Hlavně já to беру už tím, tam je nejdůležitější, že já si to беру, jakože ničím mi to neškodí, neničí, takže nemam důvod přestat, takže když mi někdo začne jakoby říkat bezdůvodně abych přestal, tak přede mnou klesá v tom jakože to je blbost. Když já zvládám všechno, co dělám. Tak bych řekl, že nic nevíš, to je takový to, jakože když člověk něco nezvládá, tak je to něco jiný, než když to mám ve svý vůli. To by mě vadilo asi no. Jakože ten člověk by u mě klesnul, jakože prostě to je blbost, ale nikdy sem se do té situace nedostal, takže těžko říct.

T: A ty teda teď užíváš, i když si sám doma?

R: No, v podstatě jo, v podstatě si dávám minimálně jednou, ale může to bejt klidně čtyřikrát, takže takový to rozmezí jednou až čtyřikrát tejdně si dávám sám. Malý, jakože fakt malý brko a tím si to hlídám, jakože to nezvyšuju a třeba to dělám čtyři pět let, takže za tu dobu sem to brko nezvětšil, co si balim.

T: Takže máš nákej rozdíl, když seš třeba na nějaký párty a když balíš pro sebe?

R: Jo, naopak právě když sem na párty, tak to dělám z důvodů, aby prostě chceš ubalit větší brko, aby bylo víc srandy, takže tam to rád balim, když máme tak co největší. A doma sám vim, že vim, že mi prostě stačí to malý množství, jakoby z toho důvodu abych šetřil, tak mám tu svoji normu už teď skoro pět let, takže prostě určitě doma by mě nenapadlo si ubalit velký brko, to ani náhodou, ani bych to nedohulil celý sám.

T: Tak asi to je, že na párty to je vždycky s lidma, ne?

R: Právě no.

T: A jakoby myslíš, že když to užíváš doma, že to pro tebe má nákej jinej význam nebo to je prostě že na to máš chuť nebo...

R: No hodně sem to řešil třeba s kamarádama, který si to nedávaj ve většině doma, jakoby to

je asi většina těch kamarádů, tak řešili co z toho mám, ale já to fakt hlídám v tom stylu, jjakože třeba když sou doma všichni, tak já si to dám v 11 večer, když dou všichni spát a já mam pokoj jinde, mam vlastně svůj vlastní byt v baráku, takže oddělenej a dělám to kvůli tomu stavu, že si třeba pustim film nebo hudbu nebo sem na netu a dycky si jako ještě přinesu k tomu jídlo z lednice, udělám si k tomu dycky tu svojí přípravu, dycky si připravim něco k jídlu. Já si to připravim, zahulim a prostě hodinu si užívám, jakože mi je dobře a pak du spát. A někdy si to dávám i přes den, když třeba nikdo neni doma a prostě. Ono to ani třeba neni kvůli nudě, ale já dokážu zhulenej si i číst a vyloženě mě to baví, je to prostě takový uvolnění a dokážu jakoby v tom dělat ne úplně náročnější věci, ale prostě to čtení odbornejch knížek, to mi nedělá problém, protože taky prostě, díky tomu se nesoustředim na nic jinýho a prostě já to dokážu ovládat a prostě vim.

T:A teda jak si říkal u těch kamarádů, kteří hulej často, tak že to neni nějak u všech, že hulej často, tak hulej i doma?

R:Ne, znám lidi, který hulej víc než já a nehulej doma, že si dycky najdou tu záminku někoho, aby přišel. Zkus jednoho, zkusej druhýho nemůže, třetího nemůže, čtvrtěj může a takhle jakoby každej den a takhle hulej každej den, ale nikdy ne sami, ale vždycky si někoho seženou a vždycky toho hulej hodně, takže jako vyloženě na tomhle úplně nezáleží. Naopak znám lidi, co hulej jenom spíš doma a dávaj si ty malý brka a když třeba pak ubalíme větší, tak třeba ani nechtěj jo, že tohle se prostě říct nedá.

T: To je zajímavý. A tys třeba i někdy pěstoval nebo...

R:Přemejšlel sem o tom dostkrát, ale přecejenom mám z toho strach no, že by mě někdo prásknul. Já mam nedůvěru i ke kamarádům. Nemusí to bejt že by to udělal naschvál, ale může se prostě prokecnout a pak ten třetí to uslyší nebo se prostě, můžu bejt prostě super kamarád s někym, kterej pak něco se to stane a jako... ale přemejšlim o tom hodněkrát, nechodit mezi těma dealerama a máš to svoje a jako já celkově, nevím jestli vo tom se chceš bavit, ale mám na to ten názor, že mi na tom nepříjde nic, že by to mělo bejt nelegální no. Jakože k tomu mám, jak teď proběhla ta legalizace z těch (hluk), tak to mi přišlo úplně geniální. Já nemám takový to, jak je ta legalizace a tohle, jakože se říká, že pak bude hulit každej a takovýhle a mám i takovej ten lepší pocit, že prostě jak je to zakázaný, tak je to takový to dobrodružství a pak by to třeba bylo jiný, ale spíš prostě sem dost proti jakýmukoliv trestání prostě a tím jak i nepiju, tak ten alkohol mi přijde prostě horší a vim, že prostě kulturně nějak zavedený, ale prostě mě rozčiluje, že za hulení prostě může sedět a za alkohol prostě ne no, když nemyslim, že ty defekty má horší alkohol.

T: A něco jako hulení za volantem? ty řídíš?

R: Řídím, ale já řídím málo. A nikdy sem zhulenej neřídil, ale kdybych řídil víc, tak to je otázka no, ale myslím, že bych si na to zvyk. Většina mých kamarádů jakoby řídí zhulenejch, že jim to nevadí. No taky mam zážitek, že jedna holka si dávala bongy a dobře nic se jí nestalo, jako já s tím mam pozitivní zkušenosti s tím, já osobně všichni kamarádi, co hulej a říděj, tak nikdo z toho neměl žádný problémy, ani ho nechytli, ani ho nenaboural. A myslím si, že já teda řídím málo, protože to nepotřebuju, ale myslím si, že kdybych řídil víc, tak si myslím, že bych klidně jezdil zhulenej no.

T: No jako taky bych řekl, že třeba když vidí člověk ty přehledy, tak u alkoholu, tak pak sednou za volant a hodně často bouraj, ale u marihuany to podle mě není.

R: No, mám fakt s tím zkušenosti, že prostě ten zhulenej člověk jede pomalejc. Jede prostě, neznám prostě nikoho, kdo by zhulenej jel rychle. Vim, že sem několikrát jel s hodně zhuleným člověkem a prostě nikdy nědělal žádný blbosti nebo tak, jako nebylo to, že bysme jeli z prahy do brna, ale jakože mam s tím jakože docela pozitivní zkušenosti, žejo.

T: A jak bys mi popsal jakoby ty stavy po trávě, když si říkal, že to jakoby umíš ovládat, ale prostě jaký z toho máš pocity...?

R: No, tak to je docela zapeklitá otázka. Asi prostě takovej ten mírovej pocit, mám rád jakože klid, nemusím se soustředit na věci kolem mě, vnímám to co chci, absolutně mě nic nerozrušuje a mám z toho dobrej pocit, jo. To je to nejsilnější, že mi je potom dobře. Jako asi ti nepopíšu nějak konkrétně...to je takový to těžký, ale mám z toho dobrej pocit a já mam prostě rád srandu a hulení je úplně zakotvený do tý srandy, prostě že je vždycky, prostě jako se smějem. V Zelenči se prostě zhulíme a koukáme na telenovelu, na zprávy na nově, na kolotoč, na áčko a prostě se bavíme, ty dialogy, rozhovory maj pak mezi náma úplně jinej rozměr najednou. Prostě i pak ztrácíme bariéry, jako samozřejmě, že po alkoholu to je víc, ale i potom hulení, když sem zhulenej, tak mi je potom jedno... Já třeba v tom sem fakt jako extrémní příklad, že ze mě maj srandu, když sem fakt jako hodně zhulenej, tak mam tendenci prostě někam chodit a schovávat se, jo. Jako to nemyslím třeba, když sem někde na akci v klubu, ale když sem třeba na tý chatě nebo u někoho doma, tak mam pak prostě chuť buďto se jít někam schovat, užívat si ten svůj stav a nebo jdu někam prostě, třeba vyjdu do města a jdu sám prostě, je mi to úplně jedno. Usnu, třeba teď nedávno asi před měsícem, sem usnul někde venku a bylo mi to úplně jedno. Takže mám takový to, jako neříkám, že si zahulim a je mi jedno kde usnu a co se bude dít, ale to prostě spíš souvisí s celým životem, ale mam to tak. Taková ta pohoda, neřeším nic, dá se říct, že je tam jakoby to odkládání těch povinností no, protože kdybych něco měl, tak se radši zhulim a neřeším to.

T: A myslíš teda, že teď už z toho máš jenom takový ty veselý stavy a nestává se ti to, že jste

někde ve skupině a jenom čumíte na zed'?

R: To se nám stávalo, když sme byli míň zkušený, ale ted' už ne. Ted' třeba jeden kamarád, jak ho ted' do toho začínám dostávat, tak byl s náma, s mýma kamarádama byl na fotbálovým turnaji a byl u všech brk s náma, ale pak už nedokázal bavit, jakože tam bylo vidět, jakoby to srovnání, že my sme se bavili a on jenom koukal a prostě jenom vnímal a nic neříkal, že bylo vidět, že ho to zmohlo. To mam vyloženě, když si dám já na chatě patnáct gramů, to mam teda hlavně po bongu a to už jenom sedím a nejsem schopnej mluvit a takovej stav sem zažil, to bylo, takovej ten nejsilnější, to můžu říct, to je docela vtiný. To bylo na tý chatě, kdy prostě sme dávali jedno brko, druhý brko, třetí brko, ňák, pak sme dali bong, což sme měli fakt jako hodně velkej bong a tohle bylo všechno hned, že tam prostě nebylo víc jak deset minut pauza. Potom bongu sme prostě seděli u stolu a ještě někdo řek, že kdo hulí ten ubalí a prostě sedm lidí ubalilo brko a posílali sme dokola prostě sedm brk a potom sem šel nahoru, kde sem si s někym dal zase brko a pak sem šel dolu a tam sme dávali bong, tak sem si dal dva za sebou a pak v ten moment, to bylo prostě úplně neuvěřitelný, nevím, trvalo to třeba asi pět minut, jo, trvalo, že sem, to sem nikdy nezažil, prostě pět minut úplně mimo, že lidi co na mě mluvili, já sem úplně viděl, jak se sletujou kolem mě a vůbec sem nechápal, co mi říkaj, že jako co dělá, tam hrála hudba a já se začal točit úplně dokola, jako oni tam na mě mluvili a já si doted' nepamatuju, co mi říkali, já sem jakoby vůbec nepobíral přes to hulení, jako nádhernej stav. A vyšel sem ven a lusk, po těch pěti minutách a udělalo se mi tak ohromně blbě, že sem ležel na zemi a úplně sem se tam svíjel a pak sem se doplazil po čtyřech prostě do postele, tam sem byl takhle hlavou ven a pak sem se poblil úplně šíleně. Takže to bylo takovejch nádhernejch pět minut, nikdy v životě sem tohle nezažil. Nechci říct, to byla hodina intenzivního hulení nebo hodina a půl, ani nevím, že sem tohle vydržel a pak jako no...pak to bylo velký no.

T: Takže myslíš teda, že ty stavy se dá nějak naučit ovládat zkušenostma, jo?

R: Já si myslím, já to tak mám a nedokážu mluvit za ostatní, ale každopádně myslím si, že teda mý kamarádi to maj taky, na podobný úrovni, jako dokáže ne úplně samozřejmě jakoby, to člověk samozřejmě pozná, že se zhulenej, nejenom třeba podle očí, ale seš prostě jakoby jinej, ale myslím si, že to zamaskuju líp než předtim.

T: Já to nemyslím jako maskování, ale abys měl vždycky ty dobrý stavy, jakože nevykydneš někde, jak si třeba říkal...

R: Jo takhle, to je otázka jenom toho modelu, když ti někdo dá slabší model, tak se snažíme toho vyhulit víc a třeba ani to nepomůže, ale když je dobrej model, tak vždycky je to o tom, jakej to je model plus kolik toho dám, ale ten model bych řek je v tom důležitější, i to jedno

brko tě může fakt dát dobře, když to je silný. Ale jako nikdy se mi nestalo, jakože ty nejhorší stavy, ty sem měl vyloženě fakt v nějaký extrémní situaci, jakože to nebylo, že bych si dal třeba nějaký silný jedno brko a byl sem úplně mimo, to ne, teď určitě ne.

T: Takže do těch klubů to máš prostě tak, abys měl happy náladu a ...

R: No no no, to prostě do těch klubů prostě vim, kolik si toho vzít, beru si třeba podle lidí, když tam je klasickej počet, tak tu dvojku, trojku, v těch 4 lidech. že to vim, že to je to moje, že si dáme tam nějakých těch 5 brk, 6 a bude pohoda, jakože nikdy třeba za poslední 3 roky co si pamatuju, se mi nestalo, aby nebyla pohoda.

T: A pak jak si zmínil toho kamaráda, tak ti i někomu prodáváš hulení?

R: Zprostředkovávám, jako vyloženě jenom kamarádům, vyloženě prostě jistej kamarád, co vim, že prostě je typ, je jich třeba pár, bych je spočítal na jedný ruce ty lidi jo a který prostě nemaj přístup k těm lidem, takže tadytém jo, ale jinak se toho straním no, jakože nevydělám si na tom, dám jim to za tu cenu, co to dostanu, tak dám i jim. Jakože znám i lidi co koupěj za 120, pak to prodaj za 2 stovky někomu. Kámošovi to teda nedělám no.

T: Takže dycky jenom známejm kamarádům.

R: no, jakože když, hlavně když dělám velkej nákup no, jakože místo 15 gramů vezmu 20 a pětku dám kámošovi, takže takhle jo a ne že by mi někdo řek, hele můžeš mi sehnat nákou jednu, hele pojedu tamhle, je to docela daleko od toho, kde bydlím a to bych musel bejt fakt hodnej, to se úplně nestává.

T: A za kolik takhle nakupuješ?

R: No, klasika je 200, když berem po jedničkách a jinak nakupujeme za 130 a když to berem po těch velkech, tak 120.

T: A myslíš, že to bylo dřív nějak jinak?

R: Jo, bylo no. Stoprocentně, dřív byla ta taxa 250, v Pardubicích to bylo 150. Ten nejsilnější materiál tam prostě stál 150 korun, takže myslim, že vyloženě se to odvíjí i podle lokality. V praze prostě neznám nikoho, kdo by ti tu jedničku dal za 150. Jedině možná, kdybys byl prostě kámoš nebo spolubydlící, tak todle se to tak prodává. Vim, že to tak třeba maj nebo že na sekeru, že jim to dá za míň. Ale nemam tak dobrýho kamaráda dealera. Dealeři sou jako můj kámoši, ale ne takový to jako nejlepší kámoš, kterýho znáš třeba osm let, to ne.

T: A myslíš, že se třeba dřív prodávala nějaký druhy, který už se teď neprodávaj? Mně třeba někdo říkal, že třeba si kupoval skunk, což já až tolik přesně nevim, co je...

R: No skunk máš z drtičky, když drtíš a máš tu lepší drtičku, tak ti kape čistý THC a to ti pak propadne sítkou dolů a trvá to dlouho a já teda nevim, že by se to prodávalo, ale musíš hrozně dlouho prodrtit a pak to máš třeba na jedno brko, ale je to úplně megasilný, jo. Ohromnej

rozdíl. A jako já s tím nemám zkušenosti, jako vyloženě ty lidi, když si to poctivě nastřádají, tak si to pak sami vyhulejí no. Ale takhle jakoby k té otázce celkově, já si nemyslím, já si myslím, že to je vyloženě podle místa a podle lidí. Že si nemyslím, že by něco co chtěli, už není. Já si myslím, že se to přesunulo jenom místně, že to má někdo jinej někde jinde. Ale jako to nevím, ale můj názor na to je, že záleží koho potkáš a kde.

T: A pak jinak na těch párty a ty víš, že pujdeš a zhulíš se tam s nějakýma lidma, tak jako by, jaký lidi seš schopnej k tomu ještě přizvat, třeba když máte nějaký to kolečko...

R: No, já sem v tomhle smyslu dost specifickej, já mám takovou zálibu, že hrozně rád zhuluju lidi, co nikdy nehulili nebo co to nesnášej a klidně sem schopnej to udělat tak jakoby svinsky, že nakecám jim něco a to je moje taková záliba a to dělám. Jako u holek mě to baví, že jim to třeba pošlu, že to je cígo nebo tam byl kluk kterému sem řekl, že bong je vodnice, takže poprvý v životě se zhulil dvouma bongama a co tam pak dělal, to bylo neuvěřitelný, takže nemyslím si, že bych jim tím nějak uškodil, jo, jakože vyloženě bych si nevybral nějakou slabší oběť, dycky to musí bejt někdo, kdo jako usoudím, že se mu nic nestane, prostě jakože jen sranda a mám tu zálibu a povedlo se mi už takhle osm lidí, takhle přesvědčit, jo, a ti by si to v životě nedali a ne že bych byl jakoby pyšnej, takže jako mám to rád. Že rád přesvědčuju, rád přesvědčuju, aby si to dali. Že jako mám k tomu ten názor, že to prostě není, samozřejmě je to škodlivý jo, to nikdy nebudu popírat, minimálně ten tabák v tom, to že tam nemáš ten filtr, ale celkově si nemyslím, já to mám i tím, že si tři roky studuju, teď dělám ty dvě školy a kdybych měl ten moment, že to přestanu zvládat a řeknu aha, tak možná na tom něco bude, ale jelikož hulím fakt hodně a naopak teď mám lepší průměr než v prváku, jo, tak nevím, možná za deset let. Jo, jako mě třeba nikdo nevěří, ale jako já sem byl schopnej číst odborný knížky zhulenej a dokážu se prostě do toho textu víc zabrat. Nevím, jako jestli si to nalhávám sám, ale dokážu to podle mě. Tam právě se pak na tom víc soustředím, na tu jednu věc, což normálně nejde skoro vůbec. A to mě jako překvapilo na filmu máme učitele doktoranda, kterej je podle mě ohromně vzdělaný člověk, jo, prostě zajímá se předvším o ten film, ale má načtenou filozofii a to vidíš, když se s ním bavíš. On je teda trošku anarchista a pak sem se s ním bavil a deset let hulí a na fildě tam prostě dělá doktoranda, žejo, dostat se tam a tohle jako. Samozřejmě to je vždycky individuální, ale říkám jako, že to tolik neškodí, jakože člověk se skoro každý den zhulí a prostě je schopnej tohle, tak pak teda neříkám, že třeba v padesáti nebo až budeš fakt starší, jo, tak to nevím, nemám ty zkušenosti, ale vim, že takhle znám ty lidi, který sou pak ohromně vzdělaný, chytrý. A co sem chtěl ještě dodat, což je u mě hodně důležitá věc, já ty kamarády nebo i ty lidi, se kterejma hulím pravidelně si hodně vybírám podle toho, ne jakoby jak sou chytrý, ale celkově podle té osobnosti, že všichni mí

kamarádí, takovej ten kruh, tak všichni prostě studujou vejšku, jo. V životě bych nehulil pravidelně s nějakým hlupákem, jakoby na to hodně dbám, protože vim, že prostě to je odlišný, vim že prostě děláme to ze srandy, tohle, pak sou lidi, který prostě smažej bongy každé den, jo, sou tupý úplně a jako s těma úplně já... jakože na to hodně hodně dám a vůbec bych k sobě nepřipustil žádnýho člověka, kterej hulí a je úplně dutej nebo celkově nevzdělanej. Možná zním tak trochu elitářsky nebo takhle, ale mam s tím zkušenosti jako blbý, že lidi co prostě nejsou chytrý, tak ty drogy s nima dělaj horší věci. Není to dobrý, že to nedokážou ovládat a nemaj takovou tu svojí míru a tak, takže na to jakoby hodně dám. Takže si takhle vybírám ten okruh lidí.

T: Takže máš takovou tu svojí míru, že prostě se zhuluješ kvůli tomu stavu a prostě jednou za čas to prostě jakoby ty bongy a...

R: Jakože vim, že hulim hodně, ale pak je otázka, co znamená hulit bong každé den. Nebo třeba jako tadyti lidi mě štvou, jako je to prostě vidět, že ten člověk je takovej jinej a má jiný priority a přijde mi, možná je to teda takový zobecňující, ale podle toho se řídím. Ale možná to je tím, mezi jakejma lidma se pohybuju samozřejmě, žejo, protože sem na vejšce, tak mam kolem sebe lidi, co taky studujou.

T:A pak teda si říkal, že to máš jakoby pod kontrolou a máš teda ve svym okolí někoho, kdo to podle tebe pod kontrolou nemá?

R:No, jako zprostředkovaný příběhy znám, ale přímý ne. Přímý ne. Jako jeden z mých kamarádů, tak na něm už je vidět, že je jako říkám trochu fakt je moc, jako sice taky studuje vejšku a snaží se dodělat bakalářku, ale je to už vidět na tom vyjadřování, jakože mi přijde, ale nevím, možná mi to jen přijde, že to je jako jedinej případ jako příměj, ale pak sem samozřejmě slyšel, že tenhle uděl tohle a tenhle tohle, ale příměj to nemám. Ale to je že se pohybuju mezi těma lidma, který si to dokážou nějak uvědomovat.

T: A viděl by si na sobě nějaký prvky závislosti...

R:Jo, určitě bych řek, že sem závislej...

T:A jakoby v čem?

R: Hm, v tom že se nechám lehce přemluvit. Jako že si třeba řeknu, ne budu doma, mam nějak svůj plán a nechám se lehce přemluvit, někdo napíše pod' na brko, tady jako, tak du. To bych řek, že je takový nejhorší jo. A nebo jako já to mam zase sporný, vim jako že hulim pravidelně, takže tam nějaká závislost prostě bude, ale nepřiznám si to. Nepřiznám si to sám sobě, protože všechno zvládám a tohle a i když to zní jako blbě, tak sem schopnej si vzít jako... věřim si, věřim si, že kdybych chtěl přestat, tak přestanu. To si věřim. Nedokážu to říct, jestli bych pak po dvou tejdnech neřek, doprdele musim se zhulit, to nevím, ale mám teď

takovej pocit, že věřím, že kdybych si našel nějakou holku, kterou by to sralo fakt, tak věřím, že bych toho nechal, no. Věřím nebo že bych teda fakt výjimečně, nedokážu asi úplně říct... ale věřím tomu. To je prostě, to se nedá potvrdit. Ale věřím tomu.

T: A viděl bys teda, že to je spíš psychický nebo fyzický...

R: Psychický no. Já třeba když dlouho nehulim nebo nebalim, tak mam prostě takovej ten pocit, takovej ten rituál, kterej bych řek, že je kolikrát silnější. Když sem třeba nehulil dva tejdny, tak se prostě těším, že si to stočím a nepřemejšlim o tom stavu, ale prostě jo, že si dám to brko a budu mít dobrej pocit.

T: A to si třeba dopředu řekneš, že nebudeš hulit dva tejdny a nebo se prostě.

R: To si dycky musíš říct dopředu, nevyplyne to ze situace, jako že bych se k tomu třeba nedostal. Jako třeba si dycky řeknu, to bylo třeba když jedu na dva tejdny s lidma, který nehulej, tak si to nedám. Třeba když sem jezdil s rodičema k moři, jako jo, sou občas jako situace kdy nehulim, jako když najednou nemam přístup k hulení, že sem někde a nemůžu nic sehnat, to se nám třeba stalo, že nám dealera sebrali nebo měl strach že by sebrali jeho kámoše, tak se na to vykašlal, jo to jako jo, ale 90% z toho je, že si řeknu dopředu. že si řeknu jo teď je zkouškový nebo si řeknu, jo, teď třeba si nedám měsíc, ale jako vydržim to vždycky. Nikdy se nestalo, že bych to porušil, když si to řeknu.

T: To je dobrý, jako měsíc už je dlouhá doba.

R: No je no, ale dá se. Jako vono je nejhorší ty první tři čtyři dny nebo první tejdny, ale po tom tejdnu vlastně zjistíš, že ti to nechybí no. Ne vyloženě sou nejhorší ty první dny a pak jako se dostaneš do takový tý každodennosti, pravidelnosti, tak ti nic nechybí no. Ale taky samozřejmě záleží nepohybovat se mezi těma lidma no, jakože přecijenom jet do Zelenče s tím, že nehulim, to nejde.

T: A myslíš teda hypoteticky, že kdybys chtěl přestat s trávou, že bys musel přestat stýkat s nějakou lidma.

R: Omezit to, spíš asi ty prostory než ty lidi, jakože věřím tomu, že ty lidi, kdybych potkal někde jinde tak vpohodě, ale ty prostory kde hulíme.

T: Takže bys pak nemohl pak jezdit na tu chatu?

R: Třeba a do toho Zelenče bych asi taky nemoh. To by jako vyloženě museli všichni říct, nebo jako mám to spojený s těma místama asi. Jakože věřím tomu, kdybych prostě jel s těma kámošema, víš ono je to takový sporný, to se asi úplně nedá říct, jakože kdybych s nima jel na nějakou jinou chatu, že to je takový sporný no, ale spíš ty místa no. Ale lidi taky. Ale zas si nemyslím jakože by to bylo úplně zásadní no. A jako jak stárnem, tak myslím, že ostatní to třeba přejde.

T: Už se teda teď blížíme ke konci, jaký bys řekl, že má tráva výhody a nevýhody?

R: Ehm, výhody je to uvolnění, prostě žádný stres, to sem možná předtím neřek, ale prostě je tam úplně super, že tam nemáš ten stres, jakoby že v tom stresu sem docela dost mezi těma dvěma školama, že jakoby to mě docela uklidňuje. Je větší sranda, to je výhoda. Jakože pro mě třeba to má i sexuální výhody, prostě to má, jakože s klukama se o tom občas přeme, ale jako přijde mi, že to je lepší, když sem zhluněj a víc si vychutnávám jídlo a víc si vychutnávám takovýhle věci a nevýhody určitě zdravotní, že prostě to musí ničit ty plíce, to vo tom není pochyb a myslím si, že, já to jakoby úplně cítuju, ale myslím si že časem, to možná ta krátkodobá paměť je třeba trochu jako horší v tom, že občas sem třeba zapomněl na blbost. Jakože nevím do jaký míry to souvisí s tímhle a do jaký míry to souvisí s mojí osobností. Ale jakože jo, myslím si, že nějaký pokles tam je, jakože občas mi někdo něco řekne a já, taková ta fakt megakrátkodobá paměť, jo. Nemyslím jako třeba pětiminutovou, ale myslím jakože mi něco řekne a já nevím, co mi řekl, jakože třeba když sem zhluněj. To je taková tak vteřinová nebo minutová, to asi jo. Ale já právě se naopak toho zastávám, takže těch mínusů ti asi víc neřeknu. Spíš jakože jak já nepiju, tak to beru tak, že to je lepší než ten alkohol, takže spíš, jak jakoby bych vyl nejradši, aby to nebylo trestaný a nechápu, že prostě to je jakoby nelegální, tak proti tomuhle bojuju, že mě to jakoby nijak... Ale je to jakoby hodně individuální, hodně individuální.

T: To já bych byl pro takovou částečnou legalizaci.

R: To já taky, aspoň aby tě minimálně nemohli zavřít (neidentifikovatelné). Ale prostě člověk jako, co dělá člověk, řekni mi, co dělá, když si tamhle sám doma pěstuje a hulí si. Co dělá no?

T: To jo no. Tak oni kdyby to legalizovali a měli pak z těch pěstíren nějaký daně ten stát, tak by byly úplně vysmátý.

R: No teďko ne. V Uruguai můžeš pěstovat doma, ale když pěstuješ doma, tak nemůžeš kupovat v lékárně a naopak. A když nepěstuješ, tak můžeš kupovat v lékárně a můžeš za měsíc koupit až 40 gramů, což jako stačí a gram stojí 20. A sem si jistě na 1000%, že jejich model bude lepší než náš model. Takže jako tohle, ale pak je otázka, jestli bys nehulil víc, protože kdybys měl gram za dváčku, tak... Tady u nás, když se dostaneš k té částečné legalizaci, ty zdravotní... ale takže ta uruguai, to mi přijde, ale oni tam mají docela hippisáckýho prezidenta, takže to s tím docela souvisí. Minimálně bych chtěl zkusit jaký by to bylo. Třeba hodně lidí říká, teď to třeba v sobotu je, že jo, a podle by tam byl nějaký defekt no, něco by tam podle mě špatně bylo třeba, že by to nebylo třeba takový IN a to si myslím, že by to bylo takový jiný, že už prostě takovej ten pocit, že se svěříš státu a fakt hodně lidí to nedělá, protože to je nelegální, protože se boje, a takhle. A najednou že to tam někdo legalizuje, že to

je legální, tak jim přepnou hlavy a řeknou jim, že to neškodí. Myslim si, že by tam něco takovýho u hodně lidí mohlo nastat a začlo by se najednou hulit. Pak bych asi nechtěl hulit s nějakýma lidma.

T: A poslední otázku, dal bys nákou radu nováčkovi, kterej by jakoby začínal hulit? Nemusíš jakoby žádnou, ale jestli by tam nějaká byla...

R: Aby si nekupovali špatný matroš, no. A aby se naučili hodně rychle balit, protože to je nejhorší když seš najednou v prostoru, kde se chceš zhulit a neumíš to. Ale jako asi ten model a prostě všechno s tím nákupem, aby se prostě nenechal jako vobrat a tak, a jakože takový jakože rady, abych říkal nepřehánějte to a tak...

T: Takže myslíš, že je důležitý, aby to uměl dobře ubalit?

R: No, protože, tos mi nahrál na to, že vlastně, když neumíš to hulit, tak nemá cenu, abys hulil, nechápu lidi, to mě úplně irituje, když si vedle sedne nějaká holka, která jako jo, zhulim se s váma a udělá (náznaky foukání) a SEM ZHULENÁ. Tenhle typ lidí, jako nechápu to prostě tyhle, a pak to najednou uděláš pořádně a koukáš, žejo, co toje.

T: To já se třeba zhulil až napočtvrtý, než mi někdo udělil nějaký rady.

R: No, jakoby jasný, když ti to nikdo nevysvětlí, tak jo, ale když ti to vysvětluje a ty uděláš vyloženě (rychlý nádech výdech), a pak ještě děláš, že si zhulenej. To lidi dělaj fakt hodně, to se mi stává jako docela pravidelně, že někdo, kdo to neumí, tak jako mě řekne neumim to, nechci, já jako v tomhle sem docela otevřenej, ale nemam rád, když si někdo na něco hraje. A pak s tím balením, to je další pak ohromnej rozdíl, když to umíš ubalit a neumíš. Podle toho se taky odvíjí, jak se zhulíš. Když to kurva neumíš ubalit a nejde ti to přes ten filtr, tak se zhulíš blbě, škrábe tě to, nechutná ti to a když máš v sobě krásný brko, tak se zhulíš krásně, takže to je důležitý no.

Rozhovor Benedikt

T: Tak na začátek bych tě požádal, abys mi popsal svojí první zkušenost s trávou. V kolika letech to bylo, jak ses k tomu dostal.

R: První zkušenost, no. To bylo, když sem šel na střední do prváku. Vždycky sem se toho bál. Kluci mi to už nabízeli na základce, už tam hulili za krámem vždycky a vždycky ukazovali na mě pod', pod' a já sem se toho bál, tak sem vždycky utek na autobus, vid', takže ne, ale pak sem se jednou odhodlal, kluci měli takovou velkou brutální fajfku z vodovodního potrubí s kohoutem. Tu nacpali, vid', a mně se líbila strašně ta fajfka. že to funguje, jak otevrou ten kohout a, tak proč ne. Tak sem si sednul a ať si dám práska, to sem si dal asi 3, že jo, strašně

sem kašlal, kluci mi říkali, tak teď nechod' tak půl dne domů, když se na mě podívali, sem měl totálně červený voči. No jako dobrý jako, smáli sme se, žejo, hráli sme fotbal, no prostě od tý doby sem začal kouřit, no takhle.

T:A myslíš, že ses zhulil už napoprvý?

R:No určitě no. Sice sem ani pořádně nevěděl, co to se mnou ud'alo, ale smál sem se hrozně, to se mi líbilo. Postupem času sem si uvědomil to, že spíš sem začal, sem kouřil, cigarety sem nekouřil nikdy jako a todlecto jako spíš na uklidnění.

T: A jak se to teda vyvíjelo od tohohle jakoby prvního zážitku, jestlis pak začal někdy pravidelně nebo jakoby jak často od tý doby?

R:Hele jakoby ze začátku sme jako parta kluků kouřili furt...

T:To byla jako stejná parta jako si s nima kouřil poprvý?

R: Tak náák,tak náák. Několik let, no. Prostě parta kluků, i ve škole sem kouřil. Do školy, ráno, ve škole o přestávce, po škole, dá se říct furt. Dá se říct, že celou střední sem prohulil. Ale nebyl sem takovej prostě, že bych kašlal na učení nebo todlecto, já sem se učil, mě to nějak neovliinilo v učení potom, naopak spíš, já sem se do toho zabral, sme se s klukama zkouřili a oni si šli sednout prostě a vyprávěli si vtipy a já sem prostě šel a zabral se do tý práce a že mě to jako bavilo, než v normálním stavu jako, protože sem byl takovej mrzout vždycky a todlecto a jak sem se zkouřil, tak mě to prostě bavilo.

T: že ti to jako pomáhalo se na to soustředit?

R: Tak náák, i když jako taky pokaždý ne, protože někdy mi bylo zle. Kluci ubalili silnej model, někdy mi bylo zle, prostě že sem musel odejít ze školy dřív domů atakdále. Pokaždý ti to taky nesedne, někdy se stalo to, že sem měl nááký úzkosti a todlecto a ještě víc sem se na to soustředil, ještě sem víc na to myslel, takže mě bylo zle...

T: A byly s tím ve škole třeba nááký problémy třeba někdy? Nevšimli se toho?

R: Hele ve škole, já dkyž sem chodil do školy, tak jak na praxi, tak ve škole sme měli starší učitele, kteří jakoby, když si vyloženě ned'ál bordel a nesmál ses jim do očí, tak ti nikdy nic do očí neřekli, hele ty si zhulenej nebo něco. Občas tam byli učitelé, kteří, já sem si většinou sedal dopředu do lavic, protože sem se ani nechtěl doma učit, ale spíš sem žral ten jejich výklad, abych si to co nejvíc zapamatoval, takže ten učitel byl strašně rád, protože ty vostatní ho neposlouchali a já sem tam ho prostě poslouchal učitele a on byl rád, že jo. On mi to vyprávěl, a někdy se mi zakoukal do očí, koukal na mě a já měl červený voči, že jo, tak si říkám, kouká na mě, tak určitě pozná, že sem zhulenej, ale nikdy mi jako nic prostě neřek, takže si jako myslím, že to prostě nevěděl.

T: Tak oni když s tím třeba nemaj zkušenosti, tak to třeba ani nepoznají, že jo.

R: Tak no, právě. Ty starší učitelé si prostě myslím, že sem třeba unaveněj nebo něco.

T: A myslíš, že teda v tu dobu ste hulili jakoby denně?

R: Jo, Furt no. Dá se říct, že furt.

T: A od tý doby jakoby hulíš denně furt nebo jakoby jak to teď máš?

R: Ne, teď už ne. Když si to tak vemeš, tak mi teď bude 29, začal sem někdy v 15, je to už dlouhá doba. Teďkonc už denně ne. Do práce vůbec, teď za volant nemůžeš, že jo. Do práce si to taky nerisknu a spíš ve svym volnu, když sekám trávu nebo du štípat dřevo nebo prostě na dílně, když neřídím, protože jinak si to netroufnu už. To už nejde.

T: A kdy myslíš, že se todlecto změnilo mezi tím, kdy si to bral jakoby denně a kdy teď už to je jenom v podstatě ve volnu, když nemáš žádný povinnosti.

R: Jak to jakoby myslíš?

T: No jakoby v kolika letech nebo jakoby čím to bylo, jestli to třeba skončilo s tou školou.

R: ne, to já sem, i když sem se vyučil, tak sem pořád jakoby kouřil furt, tam to d'álo hodně, že sem byl s tou partou lidí, s těma kamarádama, že jo, tak prostě ty kluci balej jednu za druhou, balej, tak si dáš s nima, že jo, jako ta parta už neni, mam rodinu a todlecto, takže je blbý kouřit před rodinou nebo todlecto, takže fakt si někam zalezu na zahradu a ve svym volnu na uklidněnní prostě, baví mě práce, uklidnim se, spadne ze mě stres, protože toho mam hodně v práci a asi tak ňák. Takovej relax.

T: Takhle sem to jakoby myslel, jestli to bylo rozpadnutím tý party a tak.

R: Taky taky, taky určitě.

T: A teď sem se chtěl zeptat, jestli víš, jaký množství teď užíváš? Jestli to víš přesně na gramy nebo ňák zhruba.

R: To nevim, to takhle nepočítám.

T: A teď si třeba zahulíš kolikrát tejdně?

R: Já nevim, no dejme tomu dvakrát, třikrát. Když mam hodně povinností tak třeba vůbec celej tejden si nezakouřim, až o víkendu. Od pondělí do pátku si třeba nedám, ale až třeba o víkendu.

T: A jaký třeba jakoby kvality? jestli upřednostňuješ silnější nebo slabší modely.

R: No takhle, teď sem kouřil delší dobu model, si dycky vypěstuju svůj, že jo, dělám mastičky a todlecto a testuju ty svoje modely rád vždycky, takže jeden čas kouřim modely, ale teď sem si po dlouhý době koupil něco silnějšího, asi 3 gramy a mam to já nevim, mam to už měsíc a ještě mi to vydrží na ňákej čas, takže jako...

T: Takže většinou ty slabší a občas když dostaneš chuť...

R: No tak ňák občas, abych to jakoby obměnil, abych nekouřil to samý, žejo, když kouříš

pořád jeden a ten samej model, tak už pak nemá účinek. Naopak tě pak spíš bolí hlava z toho a tak no.

T: tak se to třeba snažíš měnit, aby pak....

R:JO, snažim měnit, protože už sem fakt delší dobu kouřil ten model, a už mně to ani nechutnalo a spíš už to nějak neúčinkuje, to tělo si na to zvykne na ten jeden druh a musíš to vyměnit, protože pak už z toho bolela ta hlava nebo něco, takže...

T: A když teď říkáš, že si pěstuješ jakoby v nějakým množství, tak jak sis jí jakoby scháněl dřív, když sis jí jakoby nepěstoval.

R: Dřív, tak to měli kamarádi anebo sme kupovali, žejo.

T: A víš třeba přibližně za kolik?

R:za kolik. No kolik bylo peněz. Když sem měl dvě stovky, tak za dvě stovky, že jo.

T:Jo, takhle ste to měli.

R:Nebo sme se složili, žejo. S klukama. Vždycky jeden koupil, koupil druhej, bylo různý.

T: A teď když si říkal, žeš kupoval jakoby ten lepší trávu, tak kolik tě to jakoby stálo?

R:No, to sem si koupil sám a to mě stálo pětset.

T:Za gram?

R:3.

T:Tak to je vpohodě, no. Sem si říkal za gram...

R:No, to by bylo dost no.

T: No a teď bych se chtěl věnovat způsobům, kterýma si zkoušel jakoby hulim. Jako klasickéj joint s tabákem, ale...

R: NO hele, já sem vyzkoušel všechno.

T: Tak mi to třeba vyjmenuj...

R:Kouřili sme vodní dýmky, suchý drinky, hašiš, takovýdle, fajfky sme si vyřezávali ze dřeva nebo aspoň já vždycky, třeba na praxi sem uříz kladívko, sem měl kratší kladívko, protože sem si z násady udřál fajfku, takže přišel mistr a co sem s tím dělal. Nejkratší kladívko, samozřejmě že všichni to viděli, tak všichni měli krátký kladívka. Kdes to vzal tu fajfku? Z násady kladívka. Všichni si zkrátili kladívka a už si pilovali fajfky. No a dřív sem nekouřil tabák vůbec, protože nekouřim cigarety a dřív sem to nesnášel, takže když to někdo ubalil s tabákem, tak sem to radši ani nekouřil. Sem jim vynadal, že jo, proč to tam dávaj. Teďkonc, postupem času, sem zjistil, že to bylo prostě tak silný, že sem byl otupělej půl dne, takže teďka si to prostě smíchám s tím tabáčkem.

T: Takže teď je tam tabák pro zjemnění?

R:Tak no, aby to nebylo tak silný, abych nebyl úplně otupělej.

T: Takže když se zhulíš tak preferuješ, abys byl v takový happy náladě...

R: Tak přesně, v uvolněný.

T:...než takový to divění do zdi.

R: Ne, to ne, civět do zdi ne, to já vezmu sekačku, pudu sekat nebo dělat dřevo, cokoliv. To právě nemam rád, dkyž si někdo zakouří a civí do zdi, tak to by radši ani kouřit neměl, žejo. Naopak, já mam takovou prcovní náladu. Mě to nakopne, já du pracovat.

T:Takže si to dáváš jakoby sám, dkyž tě třeba čeká nějaká práce?

R: Ale jo, většinou teda si pozvu kluky, že pracuju s klukama, mam teďka kamaráda jednoho, makám s nim, ale jako sám taky někdy.

T: Takže ti to envadí, aby ti pak ta práce třeba líp ubíhala...

R: Tak tady nejde o to, aby líp ubíhala, ale spíš pro ten lepší pocit, že mě ta práce víc baví, že se do toho zaseknu, vnímám tu práci, soustředím se na to. Spíš že mam tu lepší náladičku, že mě to víc baví no, protože já sem od přírody takovej mrzout, nevim jestli po tátovi nebo po kom, vzteklina trošku.Takže se při práci potom ani nevztekám jakoby, když mě něco nejde. Když mě něco nejde, tak vezmu kladivo a sem schopnej to prostě rozbít.

T: Takže u tý trávy je důležitěj ten stav, že ti to zlepší náladu?

R:No tak, dejme tomu.

T: A stávalo se ti nebo stává se ti někdy, že si to s trávou nějakým způsobem přehnal?

R: Několikrát.

T:A jestli mi to přiblížíš :-)

R:Několikrát. Třeba když přišel kamarád a říká, že dem vyrábět trávu přes plyn. Řikám, co to je, že jo. Hromada trávy, nacpeš to do nějakýho, do trubičky, a prožene to plynem a vyfoukne se ti jenom ten obsah THC, tu trávu vyhodíš a jenom máš takovou černou tmavou hmotu.

T: To musí bejt extra silný, ne?

R: TO ej jenom čistě THC ti to vyfoukne. To je tak silný, tak silnej neni ani hašíš, prostě. To je tak silný, že když sme dali zakouřit holce jedný, že sme mysleli, že jí odveze záchranka, protože byla hotová. A já když sem si to zakouřil taky, to naředíš normálně trávou nebo tabákem. Dáš to do cigaret a nebo normálně ten suchej drink, že jo, tak to byly takový stavy, že sem se nemoh celej den ukázat doma. Sem měl totálně rudý voči a úplně mimoň sem byl, že jo. Sem mluvil z cesty a spíš sem měl takovou depku úplně, bylo mi z toho zle, jak prostě vypadám. V takovymhle stavu se ani nedokážeš s nikym bavit. Jakože myslíš na úplně něco jinýho. Myslíš na ten tvůj stav, jak ti neni dobře a...

T: Neni to taková ta pohoda?

R:Neni to pohoda, to už je za phoodou hodně daleko. TO už prostě tě utne a konec.

T:A od tyy doby si to měl ještě někdy?

R:Jo, vod tyy doby jo. To je jasný, že vod tyy doby jo. Ale už sem si třeba nedal dva tři prásky, ale jenom jednoho a to už stačilo. To sem byl taky hotovej. Ale že u to už sem se nesoustředil, jak sem z toho tak mimo, ale dělali smě ňákou práci, že ti to pak ani tolik nepříjde. A důležitý je taky, co do toho piješ. Sme si do toho dali pivo a to je pak ještě horší potom,že jo.

T: Tkaže bys řek, že neni dobrý míchat trávu s alkoholem?

R: Nene, neni, právě. I když to rád dělám, ale jako v malym množství, ne jako dřív. Já si třeba zakouřim a dám si dvě piva. Dvě tři piva a sem vpohodě v náladě. Normálně to je stav, jak když sem vypil těch piv 7 bez toho, že jo a nějakýho panáka možná. Ale jinak když sme chodili dřív, dřív když sme chodili do hospody, tak sem vypil 5 6 dvanáctek, ještě sme si zakouřili, tak to byly stavy, že sem vo sobě nevěděl kolikrát. Sem si koupil brambůrky v hospodě na cestu a šel sem 5 kilometrů domů. S brambůrkama. Sem přišel domů a stejně sem je za barákem vyhodil.

T: Takže většinou bereš, že tyhle negativní zážitky, kdy to člověk nějak jakoby přehnal, tak že člověk omezil ne množství, ale dejem tomu komlikrát si šluknul a takhle, aby to už příště nebyylo tak silný...

R:Spíš jako když sem byl mladej, tak mi to bylo jedno prostě, to bylo jedno koliv vypiju piv, kolik toho vyhulim, prostě to sme byli mladý, každej se předháněl prostě, kdo toho vyhulí víc, kdo toho vyhulí víc. Teď už mi to tak ňák je jedno, ať si každej vypije kolik chce a nepřeháním to.

T:Takže si s tím ze začátku trochu experimentoval a teď už víc, co je pro tebe...

R:Mam ňákou normu, mam ňákou klapku a vim, kolik toho můžu vypít, kolik toho můžu vykouřit, abych prostě nevodpad někde a nespal někde v hospodě. I když kolikrát stejně, nedávno sem šel na pivo a říkám, nebudu hulit, nebudu hulit, to pak neni dobře, jenže stejně dal sem si, říkám nebudu pít panáky, jenže to sem byl vypuštěnej jednou za rok, nikde sem nebyl, že jo, byl sem rád že vidim kamarády, že několik piv, několik panáků, stejně sem si zakouřil, pak už to je člověku jedno, ale přehnal sem to, nebylo mi dobře, druhej den sem nic neudělal, rpotože sem spal.

T: Což asi člověka trochu štve...

R:No..

T:I když to je stejně jedno, když to je jednou za čas.

R: NO, tak to bylo prostě jednou za rok, sem se takhle utrhl ze řetězu a teď už to zase prostě rok neudělám.

T:Jak si jenoj říkal k těm způsobům, jak si říkal ty fajfky vodnice a tak, řek bys, že nějakěj z

nich je o hodně silnější než jakoby ty druhý.

R: Hele tam dycky záleží, co si dycky do toho napeš, jak je to silný, kolik si dáš prásků.

Můžeš si ubalit normálního jointa, skolí tě to, jak když vykouříš dvě dýmky, prostě záleží, co kouříš hlavně, kolik tam toho dáš. Vždycky záleží na množství.

T: A teď už teda máš nějaký special pravidlo co se týče užívání, třeba jak si předtím říkal, e si nikdy nedáváš před prací, když máš prostě nějaký povinnosti a třeba jak to máš třeba s rodinou? Rodiče třeba ví že hulíš?

R: Hele, rodiče to věděj. Dlouho se s tím enchtěli smířit, protože je to starší generace, nemá k tomu vztah a vždycky ten, kdo hulil, byl pro ně feťák prostě, takže byli z toho ze začátku ,když to zjistili, když se to dozvěděli od babiček z vesnice prostě, že tamhle za bukem hulíme...

T: To bylo ještě když ste začínali?

R: To bylo ještě tak nějak no, ty začátky. To říkali, to sou feťáci a tohleto. Všichni sme věděli že ne, všichni sme měli svůj názor na to. Teďka už se s tím smířili, věděj, že jí pěstuju, že kouřim, ale zároveň věděj, že nejsem lempl, starám se rodinu, chodim do práce a tak, že to prostě stejně mam jenom na uklidnění, do hospody nechodim, takže tak nějak se s tím smířili a je jim to jedno.

T: Ale stejně, stávalo se ti třeba, že když ses jakoby mladej zhulil, tak žes právě nešel domů a čekals, aby to na tobě nebylo vidět nebo...

R: NO, nechtělo se mi domů, tak sem se radši zavřel v garáži. Šel sem dělat radši motorku, rozebírat něco nebo to, abych nemusel prostě se bavit s rodičema, aby neviděli, že mam červený oči a tak, protože sem nechtělo, aby to viděli, ale stalo se mi kolikrát sem přišel domů za rodičema a máma mi řekla, co se mnou je, že mam totálně rudý oči a takhle, takže sem se radši zdekoval a šel sem pryč, přišel sem, až sem byl normální.

T: A měls třeba nějaký lidi v okolí, před kterejma si to musel tajit? Dejme tomu, já nevím, kámoš má přítelkyni před kterou to skrejval a kvůli ní to hodně omezil nebo přestal, tak jestli třeba něco takovýho?

R: Hele většinou, rád sem hulil s mym bratrancem a tomu sem říkal sám, ať nechodí domů, protože sem viděl sám sebe a viděl sem jeho, jak má voči ja baterky, tak mu říkám, hele nechod' domů, protože ty to na tobě poznaj, to je jasný, sme se radši šli tamhle někde projít na louku, popovídat si. Koupim si pití, abysme to nějak za to a šli sme domů třeba nějak večer, když to z nás opadlo, abysme ned'ali nějaký zbytečný komplikace rodičům, protože tomu nerozuměj, žejo a to berou prostě jako tvrdou drogu nebo brali, teď už ne.

T: a myslíš, že to je třeba taky tím že, nevím, že mi přijde mě osobně, že před takovými desíti

patnáct lety, na to lidi koukali trochu skrz voči na tu trávu a že teď už je to tak trochu víc rozšířený...

R: Ale taky určitě, to neznali hlavně, žejo, ta generace prostě před náma, tam ty lidi to neznali, tady to moc nebylo, tak rozšířený, teďka když se podíváš okolo sebe, tak asi každej druhý nebo prostě každej, já když se podívám na tu omladinu tady prostě okolom, tak mi připadá, že hulí každej. Takže trošku se s tím lidi asi smiřujou, i když se to určitě rodičům některým nelíbí, když hulej jejich děti, mladiství. ALe rozmohlo se to hodně, nejsem teda zastáncem toho, aby ty mladý kouřili, protože, neříkám není to tvrdá droga, horší je alkohol, potom člověk dovádí, todlecto tě spíš zklidní.

T: Jo to i ostatní kluci říkali, že jim to spíš přijde jako droga míru než...

R: NO asi tak nějak, no. Jako když si to tak vemeš, tak ono to sice není legální, ale já bych to legální udělal, protože je to prostě lepší než ten alkohol. Alkohol z člověka udělá zvíře, žejo. Se vožereš, se podívej jaké lidi pak dělaj bordel. Perou se a rozbíjej vokolo sebe věci a podobně, to prostě zhulenej člověk nikdy neudělá.

T: Až třeba za volantem sou většinou vpoho.

R: Tos mi připomněl, to byl jednou u mě jeden kamarád a povídali sme si a on před odjezdem vyhulil brko skunku. Velký. Já u říkám, hele to se nebojíš jet takhle, teď sou ty kontroly a takhle, žejo, a von hele, já ti to řeknu takhle, já když si nezahulim, tak pojedu jak idiot, budu předjíždět, budu pospíchat. Já si teď zahulim, pojedu svejch 80 90, nebudu předjíždět a bude pohoda. Já říkám, tak když to bere takhle, tak proč ne. Ho to uklidní, pojedou si svejch 80 90 nebude předjíždět a teda horší je, když ho pak chytne kontrola a seberou mu papíry, ale to už je jeho věc, žejo. Ale divil sem se tomu, teda já sem taky dřív kouřil za volant. Dřív ty kontroly nebyly, teď už si ty kontroly nedovolím díky tomu, protože já řidičák potřebuju v práci, že jo.

T: Takže ti to při řízení nedělalo problémy?

R: Hele nedělalo mi problémy si zahulit a prostě řídit, pokavaď sem teda nebyl úplně. Stalo se mi, že sem si zakouřil a nemoh sem, bál sem se provozu prostě. Sem zajel do města a teď ten velkej provoz, málo lidí a todlecto, tak sem z toho byl v depresi akorát. Mně brněly nohy, normálně sem nevěděl jestli šlápnu na brzdu nebo na spojku. To už sem měl ale takovej stav moc. Přehulenej. Taky není dobrý, když je člověk unavenej, když si de zakouřit, protože to tě utne ještě víc.

T: A bral si nebo bereš ohled při hulení, v jaký si náladě, že třeba jakoby některý lidi mi říkali, že jim právě umocňuje náladu, takže když sou smutný, tak si radši nedávaj, protože by jim to navodilo nějaký depky...

R: No no no, to je pravda, zase jak mi teď nebylo pár dní dobře prostě, sem byl přepracovanej a todlecto, tak sem taky nekouřil, protože kdybych si zakouřil, tak je to ještě horší. Měl sem i ňáký jako ne výčítky svědomí, ale takový prostě úzkosti ňáký, se stala taková situace špatná prostě, tak sem na to furt myslel, byl sem z toho hotovej, tak to si radši ani nezakouřim. TO mě ani práce nebaví. Potom na to myslíš ještě víc, takže to radši ne.

T: Takže prostě jenom, abys měl lepší náladu a nebo prostě s lidma, když je prostě...

R: Většinou mě to hlavně baví při práci, rád si zakouřim při práci, ale při práci kdy sekám trávu, kdy se mi nic nestane, neublížim nikomu okolo, i když já teda dosti přemejšlim, jestli sem zkouřenej nebo nejsem, když sem, tak já jako furt přemejšlim stejně jako, akorát že mam tu náladu horší, ale jinak si to nedovolim někde v práci nebo...

T: A myslíš, že když si s tím jakoby začínal, dejme tomu když teď říkáš, že teď už jakoby přemejšlíš stejně, akorát máš dejme tomu jakoby lepší náladu, když seš zhulenej, ale jestli dřív si myslíš, že si prostě byl high.

R: Jako dřív hlavně, dřív mě to bylo jedno, dřív ať sem byl v jakymkoliv stavu, ať mně bylo dobře nebo špatně, dej to sem, já to zhulim, to mě bylo jako jedno, to bych si zahulil vždycky.

T: Takže to bylo takový to, dokud je brko tak..

R: No tak, pořád no. bylo to jedno, jestli sem byl ve škole nebo na praxi nebo ať sem dělal tohle nebo támhleto, ti kluci taky hulili při všem. Tenkrát snad ve škole, kdyby mi to někdo dal, tak já puďu snadi k maturitě prostě zhulenej. Teda já sem maturitu nedělal, ale ke zkouškám. Sem dělal praktický zkoušky a todleto. Mně to bylo jedno, hlavně že sem byl zhulenej.

T: A jaký má tráva ňáký výhody nebo nevýhody.

R: Hele, určitě výhody má. Nevýhody tam sou taky ňáký, když to beru z jinýho hlediska. Pro mě to má jenom výhody a když to člověku, znám lidi, kterejm to nedělá dobře. Jo, sou lidi, kteří si prostě zakouřej a pak si sednou a koukaj do jednoho místa, a pak to ať radši nekouřej. Ale já to prostě kouřim na uklidnění, dělám mastičky na bolesti, zjistil sem že to opravdu funguje na tu bolest jako a když člověk má ňákej splín nebo něco, může si zakouřit, buďto to na něj bude mít dobrý účinky nebo ne, tak může kouřit, nemusí. Já sem pro klidně, i kdyby byla legalizace klidně. Hlavně pro ty lékařský účinky, účely, žejo.

T: Takže myslíš, že když se to užívá s tím že, aby ti to ňák jako aby ti nebránilo v práci nebo v ňákejch takovejch věcech, tak že v podstatě to nemá žádný špatný účinky?

R: Ne, nemá to. Hele, vedlejší účinky to nemá jako alkohol, když se vožereš, druhej den ti je zle, seš mimo, nejíš, pozvracíš se, todlecto, ne. Ať se zhuíš nebo přehulíš, druhej den vstaneš takovej jakej si, jo.

T:A pociťoval si na sobě nějaký dlouhodobější účinky, jako když si třeba hulil hodně často?

R:No pociťoval sem spíš, ne že bych byl blbější, ale, odumíraj ti mozkový buňky, že jo, ale spíš ta soustředěnost mi chybí k něčemu...

T:a ta soustředěnost jakoby v čem?

R:hele já sem spíš, nevím jestli na to má tráva vliv nebo ne, ale třeba někdy se nedokážu soustředit, že prostě myslím an něco jinýho, připadám si jak, když mám gumovej mozek někdy, že prostě mam ty informace v hlavě, ale jak když mi je ten mozek nechce uvolnit, jak když prostě stávkuej někdy. V práci prostě potřebuju něco rychle vyřešit, vim že to znám, že už sem to dělal prostě, že to tam mam někde uložený, ale nemůžu to prostě vylovit, nevím jestli za to může ta tráva nebo...Ale někdy funguju prostě, ale někdy se mi todlecto stane, no.

T:A myslíš si, že je možný bejt nějak závislej na marihuaně? Znáš někoho takovýho o kom bys řek...

R:Hele závislý lidi na tom určitě sou. Sou to lidi takový, co vyzkoušeli i jiný věci, tvrdší věci. A třeba se vyléčili z toho. Z tvrdších drog se vyléčili tak mvej bejt pod vlivem něčeho, protože už normálně jakoby nedokážou žít v normálním stavu, protože maj pak deprese a takový věci, tak musej bejt pod vlivem něčeho, buďto se opijou nebo si zakouřej.

T:Znal si teda někoho takovýho?

R:Určitě, takových lidí je dost a dřív tady bylo. Dřív tady byli takový lidi, co třeba bydlej v léčebně, vrátili se a nechtěli se dostat k těm tvrdším drogám, ale aspoň kouřili tu trávu. Teda aspoň byli pod vlivem, dali si pivo, aby byli pod vlivem něčeho. Ty musej bejt pod vlivem něčeho, aby aspoň fungovali.

T:A jak bys u sebe viděl, jestli kdybys s tím měl skonči, jestli by ti to d'álo problémy?

R:Určitě ne, Určitě by mi to problémy nedělalo jako s tím skončit, ale chybělo by mi to. Jako prostě dát si toho práska, vychutnat si to prostě v altánu na houpačce.

T:Asi jako přestat s čokoládou, taky bych nechtěl.

R:Asi no. Možná bych si dal občas, možná kdybych přestal kouřit tohle, tak si dám občas cigaretu. DOkonce sem i přestával jeden čas, řek sem si že s tím seknu, ale zase sem dostal chuť na cigaretu, ale dal sem si tři prásky a ta cigareta mi nechutnala, tak sem jí vyhodil.

T:Kvůli čemu si s tím chtěl skončit?

R:Tak sem si řek, že kouřim už dlouho, že to asi není dobrý, že jo, kvůli plíce a todlecto, protože to máš všude napsaný na cigaretách, kouření způsobuje rakovinu a dokonce teďka sem čet studuji, že lidi, co kouřej přes 10 let, že je o 60%, teda co kouřej trávu, že tam je 60% tam je snížený riziko rakovinu. Jakkoliv užívaj trávu, jestli to kouří, jedí nebo se mažou. 60% je docela dost.

T:Takže si s tím chtěl přestat kvůli zdravotním důvodům.

R:Jo, prostě sem si řek, že kouřím už dlouho, že bych měl přestat někdy, ale stejně sem ňák nepřestal.

T:Poslední otázka. Dal bys ňákou radu nováčkovi, kterej začíná hulit.

R:Hele, samozřejmě lepší s tím jako nezačínat vůbec, ať je člověk takovej, jak se narodí. Nemuisí hulit, žejo, může žít i bez toho. A když člověk chce hulit, tak ať hulí, ale ať to nepřehání prostě. Ať do toho nepije a ať do toho nezkoučí ostatní tvrdší věci, protože taky je to, je pravda, že to je pro některý začátek, ldií slabší povahy prostě začnou kouřit, začne jim to bejt málo a začnou toužit po něčem jinym, tak se daj na ty tvrdší drogy, že jo. Takže radu, co bych dal mladejm, nehulte prostě.Nehulte.

Rozhovor Arnold

T:Takže na začátku bych tě požádal, abys mi řek, jaká byla tvoje první zkušenost s marihuanou, kdy to bylo, jak ses k tomu dostal a tak.

R: První zkušenost. To byla asi na základní škole. A já nevím, těžko říct, byla to asi sedmá nebo osmá třída a to bylo tím, že sem přestoupil do jiný třídy a tam ti kluci normálně hulili a právě a marihuana byla jako super věc pro ně, jako i pro mě potom se stala. Tak já nevím, kolik mi mohlo bejt, ňákejch 14 let.

T: Takže ti to jakoby někdo nabídl nebo...

R:NO, dá se říct, jakože prostě tam se o tom mluvilo, bylo to hustý, protože když měl někdo trávu, tak byl hustej a já nevím no, asi mi to nabídli no. Oni byli hustý, tak sem chtěl bejt hustej taky no.

T: A jaký si z toho měl pocity, bylo to dobrý...

R: No tak jako dobrý no, jako veselej pocit.

T:Zhulil ses už na poprvý jo?

R: No tak já nevím, jestli to bylo jako z hulení nebo sem si jenom říkal, že sem zhulenej. Prostě znáš takovej ten placebo efekt, ten tam možná byl taky, protože sme byli děti a byli sme hustý, hulili sme, tak sme z toho měli o to větší srandu právě.

T: V tu dobu už si jakoby pil?

R: No no no, pil sem, víno hlavně. Ted' už víno nepiju vůbec, už mi vůbec nechutná a v těch 14 sme pili flašky jako úplně v pohodě.

T: A jak se to jakoby vyvíjelo dál. Jak to bylo od těch začátků až do ted'.

R: Tak já sem byl dycky takovej jako uživatel-neuživatel. Vždycky, když sem byl s nějakou skupinou, která hulila, tak sem hulil, ale samotnýho mě to nějak nelákalo. Tak právě na tý základce v těch 15 sme hulili víc a kluci chodili zhulený do školy a když byla odpoledka, tak se zhulil a pak se smáli a zvraceli a tak, ale to mě nějak nikdy nelákalo. Potom sem přešel an gymnázium a tam právě ten přechod bylo hrozně vidět. Na tý základce sme byli vlastně jako taková špína a tam byli všichni ti premianti, tak sme tam přišli a tam sem vlastně zeslušněl no. Tam sem v prváku ve druháku ani moc nepil, sme pili strašně málo a nějaká tráva vlastně začala až ve třetáku.

T: Jaktože ve třetáku, když tam byli v podstatě ty samý lidi?

R: No protože už byli tak jako starší a to přijde s věkem jako, že to taky chtěj zkusit a byli to kamarádi a prostě chtěli zkoušet novy věci a pár lidí co hulili, tam bylo jako taky, takže to přitáhli.

T: Takže to bylo vždycky tím, že to někdo přitáh.

R: Jo no.

T: Takže si to vždycky užíval jako na rekreační bázi. Žes to měl v největším v těch patnácti, když si říkal, že ste to jakoby užívali častěj.

R: No, takhle bych to asi nazval.

T: A častěj pro tebe znamená co?

R: NO pro mě jednou za tejdenn., pro ně to bylo každej den, ale to mě nikdy moc nelákalo. A vlastně i teď když hulim, tak hulim jenom s kamarádama a ejnom málokdy.

T: A proč by tě to nelákalo, kamarádů máš hodně, lidi by se našli.

R: Jo, no, ale já nevím. Je to drahý, to je první věc. Nemůžu hulit všude, já nevím no, v normálních hospodách, deme normálně do hospody. Nechce se mi tam sebou nosit tráva, tak asi tak bych to dal.

T: Takže trávu sis dycky kupoval, jakože když to někdo přines, tak sis dával od něj, ale normálně...

R: Tak já nevím no, na tý základce nevím, kde sem to scháněl, ale pak sme měli dycky kluka, kterej byl vlastně náš dealer a vždycky nám dal jako dobrou cenu jako.

T: Kolik byla dobrá cena v té době?

R: Nevím kolik to bylo. Asi 70 korun za ubalený brko. A pak tam přišel ještě skunk, jako ten kvalitní a to bylo jakože něoc božskýho, ale ten co nám to prodával, tak akorát vim, že ho pak dali někam do léčebny a už sem o něm neslyšel. Teď na vejšce mam stálýho dealera, kterej mi dává dobrou cenu.

T: A teď za dobrou cenu považuješ co?

R: Teď dobrá cena беру tak 120, 130 za gram a ta tráva je fakt kvalitní. Hulí se dobře, neškrábe v krku.

T: Kolik si toho od něj bereš a na jak dlouho ti to vydrží?

R: Já si od něj беру málo, protože mu vždycky říkám, že mam ještě něco z toho, co sem si koupil minule, že sem to ještě nevyhulil.

T: A můžeš mi říct přesný množství, jestli to není tajný.

R: No minule sem bral 5 nebo 6 gramů a 4 měsíce mi to vydrželo. Ještě mam asi tak gram toho. A hodně z toho sem vyhulil s nim no. Právě vždycky deme někde na akci a zhulíme se s nim.

T: Takže když dete někde na akci, tak už víte, že se spolu zhulíte.

R: No no no, on nepije totiž, on nechodí moc na akce, takže když už někde de, tak je jasný, že se tam zhulí.

T: Takže to hulení je pro tebe jakoby sváteční? Jakože když ti v hospodě dává někdo známej, tak to si

R: No to jako ne no. Jako občas si rád dám, ale fakt je to sváteční.

T: No a jak často to teď máš.

R: No myslim, že tak jednou měsíčně to vyjde zhruba.

T: A omezuješ to třeba na nějaký dny nebo taky?

R: To bych řekl, že na to nehraje roli. Po trávě totiž nemam žádný těžký stavy a tak se v tom nemusim nějak omezovat, protože vim, že to vydržim.

T: A jaký způsoby konzumace trávy už si vyzkoušel? Tim myslim, jestli preferuješ s tabákem

R: NO no no.

T: A zkoušel si i něco jinýho?

R: Zkoušel sem bong s jedním kamarádem z vejšky a to dává hodně teda. Bong bych si nechtěl kupovat sám, protože já bych to nevyužil, ale je to teda kvalitní. A pak sem zkoušel vypařovač, počkej, teď nevím jak se to menuje.

T: Něakej vaporizér?

R: Ano, vaporizér.

T: A to bylo silnější?

R: To bylo taky silnější, ale ten bong dává víc a ten vaporizér je drahej hlavně. Ale třeba kamarád to má a dává si normálně v tramvaji, protože z toho vlastně nevychází žádná kouř a je jenom z dechu cejtít, že tam má trávu.

T: To sem ještě neviděl.

R: Je to právě takový zajímavý, protože to vypadá jako taková vysílačka a zmáčkneš akorát takový tlačítko a nikdo vlastně nic nepozná.

T: A co se týče kvality trávy tak máš radši ten skunk, kterej je silnější nebo normální trávu nebo modely?

R: Tak k těm Modelům, ty mam nejradši zapečeným nejradši mam koláčky, protože já nevim mi přijde, že maj na mě největší účinek. Teda ten efekt přijde pozdějc, je to super a je to delší no. Dycky nejhorší kvalita, co komu zbyde, se dělaj koláčky.

T: Já je napoprvý dost podcenil.

R: To já je podcenim vždycky. SI dám dva a nic, tak si dám další a další a další den se probudim a uvědomim si, že sem byl vlastně strašně zhulenej. Tak to mam hodně rád teda. Pak teda preferuju tu kvalitnější trávu. Teď co mam, tak když to porovnam s tím, co sem hulil dřív, tak takhle zhuluje víc a to mam rád.

T: Takže od trávy chceš, aby tě co nejvíc zhulila.

R: Asi je to ten hlavní efekt no.

T: A jaký stavy ti to navozuje?

R: Stavy. No takový veselejší, uvolněnější. Jako když to porovnam s alkoholem, tak je to dost podobný, akorát já sem u toho alkoholu jako takovej akčnější. Jako po trávě sem takovej uvolněnej klidnej spíš a to se mi líbí no.

(přerušeni nahrávání- WC)

T: A už se ti někdy stalo, že si to s hulením nějakym způsobem přehnal?

R: No, stalo no. Ale to bylo právě když sem to kombinoval s alkoholem a to je jako největší zabiják. To byla taková skvělá akce, kde sme měli hodně alkoholu tvrdýho. Trávy sme měli ani nevim kolik. A bylo to na zahrádce a nevim, jak se to stalo, ale ocitnul sem se před barákem a nemoh sem najít vchod a obcházel takovej blok z pěti baráků furt dokola asi dvě hodiny. Obešel sem to asi desetkrát nebo dvacetkrát bez bot, až sem měl pak nohy do krve rozedraný. A další den sem měl jít s mámou nakoupit a to bylo peklo, protože sem nemoh chodit a nechtěl sem jí to říct, že mam nohy do krve, protože bych neměl žádný rozumný vysvětlení. Tak to bylo asi nejvíc, co sem kdy byl a je to taková nejzajímavější historka.

T:A od tý doby už tolik nepiješ, když hulíš?

R: Už to nemíchám tolik. Nebo respektive láká mě to zase. Je to takový, takovej pocit, že máš uplně vymytej mozek, tak jako že se hodně uvolnim, ale za nechci, aby to dopadlo nějak špatně, tak jako se od toho držim dál. Bojim se toho, že bych se někde nějak moc zničil.

T: A když si říkal, že bys to nechtěl říkat před mámou, tak ona neví, že hulíš?

R: No ví. Jako my máme takovej vztah. Nevim, jestli si myslí, že mluvím vážně nebo že si dělám srandu, ale jednou my čistila pokoj a našla mi krabičku s trávou, tak jako se divila, že hulím a já říkám, jo no hulím. Tak jako vždycky, když jdu na akci a hulím, tak jí to řeknu a nevdá jí to nějak. Jenom řekne, ať to nepřeháním, ale žádný problémy z toho nejsou.

T: A jsou teda nějaký lidi, před kterejma musíš skrejšvat, že hulíš. Přítelkyně a tak dále.

R: Tatínek, tak s tím se o tom vůbec nebavím. Tam nevím, jestli by tam byla nějaká dohra k tomu. Tam to radši řešit nebudu. Ale třeba v práci to nemůžu zmínit, protože tam sou všichni proti tomu a maj takový názory, zmlátit všechny zhulený lidi a ať jdou všichni do basy, tak tam to radši zmiňovat moc nebudu, ale jinak to nikomu moc nevdá.

T: A bereš při užívání nějaký ohled na to, v jaký si náladě?

R: No, nálada je jedno. Když jdu na akci hulit, tak mam většinou dobrou náladu.

T: Jaký bys řek, že má tráva výhody a jaký nevýhody.

R: nevýhody, že smrdí hrozně. Když si dáš, tak je pak z tebe hrozně cejtit. Pak je teda drahá. Pro mě je to výdaj jakoby navíc, když za to jakoby dávám tisícovku.

T: Tak když to máš jednou za čtvrt roku.

R: TO jo no. No a výhody, no třeba ten dobrej pocit, že se vidím s tím dobrým kámošem, dealerem, protože je těžký ho dostat někam na akci, tak právě jakoby hulíme, kam přijde.

T: A ten kámoš hulí často?

R: Ten hulí často. A stýká se s lidma, který hulej fakt často. Maj jednoho dealera, od kterýho si vemou 30 až 50 gramů.

T: A vidíš nějaký rozdíly mezi těma co hulej často a těma ostatníma?

R: Já bych řek, že ne. Třeba ten můj dealer je fakt chytřej, studuje dvě vysoký školy a tak, takže je to spíš o lidech, než o tý trávě. Ale zas ten jeden kamarád ze základky skončil tak, že prodal všechno ve svym bytě a jenom hulil. A to byl krásnej byt, všechno tam bylo zrekonstruovaný a on tam pak akorát seděl na zemi, koukal do zdi a hulil. Myslim si, že to je o těch lidech no.

T: A jakou radu bys dal nováčkovi, kterej chce zkusit trávu.

R: Tak hlavní je aby ho do toho nikdo nenutil, aby si to zkusil sám jako jestli chce on. A aby to nezkoušel sám, ale vždycky s nějakým lidma, kamarádama, protože nikdy nevíš, co se stane, když si dáš, tak aby tam měl někoho, kdo se o něj postará, kdyby to přehnal. A to je asi všechno. Ať si to užije, ať to nepřehání.

T: Jinak co se týče toho místa, tak to hledáte hospody jenom podle toho, kde se smí hulit a do ostatních nechodíte?

R: No záleží na tom, s jakějma lidma. Když deme s těma, co hulej hodně, tak si dycky najdeme nějaký místo, kde sed hulit může vevnitř.

Rozhovor Petr

Já: Tak mi nějak prosim tě popiš svojí první zkušenost s užíváním trávy, marihuany.

Kolik ti bylo, od kohos to získal nebo tak.

R: Moje první zkušenost s marihuanou byla v patnácti, možná lehce před patnáctým rokem mýho života. Získal jsem to od svýho dlouholetýho kamaráda, jehož nebudu menovat. Bylo to na vandru, když sme se rozhodli, že pudeme takovej okruh v Podkrkonoší a konkrétně první zkušenost byla v altánku národní přírodní rezervace Kuks, Braunův betlém asi tak.

Já: A nabídl ti už někdo předtím trávu?

R: To bylo asi poprvý. Jako nás obou zkušenost jako dlouholetých kamarádů, kdy sme to získali už ani nevim od koho, ty vole, to se přiznám.

Já: A on to měl taky poprvý v tu dobu?

R: On to měl taky poprvý.

Já: Takže ste byli oba jako...

R: Nováčci.

Já: A nebáli ste se toho?

R: Ani ne, my sme byli tenkrát v takovym věku, kdy sme zkoušeli všechny možný věci, myslim teda hlavně alkohol, žejo. Tak sme byli tak jako rozjetý, bavilo nás to. Myslim si, že sme byli celkem na svúj věk jako dva rozumný kluci, takže to byla vlastně spíš sranda.

Já: Byla to dobrá zkušenost?

R: Určitě to byla dobrá zkušenost, no ale ty podmínky, ve kterejch sme to užívali, sme potom pozdějc jako zjistili, že nebyli ideální, takže možná šlo z velký části o placebo atakdale, ale my sme si to užili no.

Já: Co myslíš těma špatnejma podmínkama?

R: Že sme neuměli motat a hulili sme to z vodnice, tak jako podivně a kotel tý vodnice byl místo normálního alobalu byl pokrytej alobalem z tavenýho sýra. Něco takovýho asi. Jakože ta inhalace nebyla úplně čistá a bezproblémová.

Já: Takže hodně amatérská zkušenost.

R: Hodně amatérská

Já: A to ste byli jenom ve dvouch?

R: Ve dvou sme jenom byli.

Já: A kdy sis dal pak další? Jak se to potom u tebe vyvíjelo, kdy si začal nějak pravidelně?

R: Tak tohle bylo podle mě někdy na přelomu osmý a devátý třídy základní školy, potom sme zpočátku nepravidelně s tím samým klukem si občas ňáký to žbréro umotali ještě

Já: Asi už s lepšíma podmínkama :-)

R: Už s lepšíma podmínka. Získávali jsme nějakou zkušenost, takže s tadytím klukem sme hulili tak jednou dvakrát do měsíce další rok třeba a naplno se moje marihuanová zkušenost se všim všudy rozjela asi v polovině prváku na střední škole.

Já: A to bylo taky ještě s tím klukem nebo do toho bylo už zapojeno víc lidí?

R: V prváku jsem jako s tady tím klukem na delší dobu přerušil kontakt, ale poznal sem ňákýho jinýho kámoše a na střední sem to ukázal já jemu, on byl tenkrát neposkvrněnej tím. Jemu se to zalíbilo, asi i víc než mě, takže mě do toho zpětně jako dostal a myslim, že mezi prvákem a třetákem sem hulil na pravidelný bázi, tak třikrát čtyřikrát do tejdne s tadytím klukem.

Já: A kde ste si třeba dávali?

R: Tak klasicej rituál byl, když bylo hezký počasí v pátek po škole, tak jako za odměnu, tím to začínalo, v pátek po škole na nábřeží, když bylo hezký počasí, popřípadě sme zalezli do nějaký přilehlý kavárny kousek od školy a pak se takovou naší mekkou stal podnik Hidden. Tam sme se scházeli potom jako i s větší partou lidí z gymnázia.

Já: Tam vám to dovolili užívat i vevnitř?

R: V tom podniku nám umožnili užívat vevnitř marihuanu a byli tam velice nakloněné podmínky, a proto sme chodili právě tam. Tam bylo všechno, co 16ti 17ti letý hulič potřebuje, kompletní servis, fotbálek, pinball atd.

Já: Takže sis vždycky dával v nějaký skupině, nikdy sis nedával sám?

R: Sám doma sem si jointa smotnul asi dvakrát v životě, takže rozhodně nic jako...

Já: A víš jaký přibližný množství si užíval, když sis dával 3x až 4x krát tejdně? Jestli sis to třeba i kupoval nebo to měl vždycky od toho kámoše.

R: Já sem nikdy nebyl nějakěj velkej nákupčej marihuany, měl sem svůj kontakt samozřejmě, zároveň ještě jeden můj dobrej kamarád pěstoval doma ve velkym ganju a měl obrovský zásoby a řídil se podle hesla, že když si to vypěstuješ, tak bys to neměl prodávat. Vzhledem k tomu, že toho měl vážně hodně, tak nás tím dobře zásoboval a občas sme se složili ve dvou třech lidech na ňáký lepší skéro nebo něco. Nebyl sem jako pravidelnej nákupčej marihuany, to ne.

Já: Myslíš, že je mezi huličema to sdílení něco jako nepsaný pravidlo?

R: Já bych řekl, že to nepsané pravidlo určitě je, ale je to taková archaická myšlenka, která už v té době asi nebyla úplně aktuální. Ten člověk je starší, ten kterej to sdílel s kamarádama zadarmo, tomu je teďka pětatřicet. Prostě stará škola no, která si užívala života a nepotřebovala takovýhle věci jako řešit no.

Já: Jak si říkal, že ta první zkušenost byla v tý vodnici, ta amatérská, tak jakým způsobem si pak užíval?

R: Vodnici sme vyloučili celkem záhy jako nevyhovující prostředek. Ehm. Asi nejčastější formou bylo umotání si jointu, další návyky – skleněny se hodně jely, v tý skupině, co sem byl, třeba nikdy nefrčely bonga, ale jeden čas sme vyvinuli takovou nebo sme se doslechli o takový metodě, který se říká kýbl.

Já: Mohl bys mi jí popsat?

R: Spočívá to v tom, že vezmeš velkou petflašku, pokud možno dvoulitrovou, která má široký hrdlo, odřízneš jí dno. Do hrdla tý flašky uděláš z alobalu kotel, propícháš ho, nasypeš do něj směs tabáku a hulení. Potom tu flašku až po hrdlo, aby se ta voda nedotýkala toho kotle, ponoříš do kýble s vodou, zapalíš kotel a postupně vytahuješ flašku z tý vody, takže tím pádem tam vzniká podtlak a do objemu tý flašky dostane celej obsah toho kotle, takže se celej obsah naplní kouřem. Vyndáš kotel alobalovej, přiložíš ústa k hrdlu flašky. Vydechneš ještě než přiložíš ústa k hrdlu tý flašky a rychle zatlačíš proti tý vodě, takže ta voda ti napumpuje do plic veškerý obsah tý flašky. Takovej jako one-timer shot docela mocnej.

Já: A tohohle ses třeba nebál, když si to zkoušel poprvý?

R: No toho sem se bál hodně(důrazně), ale jako zároveň v té době, kdy sme tohle zkoušeli, tak sme nějakou random zkušenost s užíváním jako měli, tak už sem věděl, co to je bejt vážně zhulenej.

Já: A takovýhle věci ste zkoušeli střízlivý?

R: No my sme ani jeden čas moc nekombinovali jako pití s hulením, takže takový to, jak si otevřeš lahváče a vypiješ ho, prostě hodinku a půl a do toho si dáš dva tři špeky, takže tam nějaký strach, kterej by bylo nutno překonávat nebyl, spíš jako taková touha víc se zmastit prostě než cokoliv jinýho.

Já: A to bylo ještě spíš ze začátku toho prváku druháku?

R: To bylo spíš ze začátku tyhlety věci, pak sme si drželi takový to dekórum, že sme si motali fakt jako hezký jointy a na konci toho druháku se to vážně ritualizovalo a už nešlo o to za každou cenu se strašně zmastit, ale spíš si to jako užít jako nějakou společenskou událost, což jako třeba v těch počátcích, kdy byly ty kýble, kdy sme vařili ty sušenky a takový věci, to bylo hodně prvoplánový no.

Já: Experimentování

R: Experimentování a pak sme zjistili, co to s náma dělá a vychytali sme si každej svůj ideální stav, ve kterym chcem bejt a toho sme docílili a nešli sme a nešli sme většinou jako dál za něj. Nebo když jo, tak to bylo v důsledku nějaký velký párty nebo něco takovýho.

Já: Myslíš, že to má takhle jakoby většina lidí, že ze začátku takhle experimentují ?

R: Myslim si, že to je asi model, kterej všeobecně funguje. Otázka ja, jak moc potom, jak moc zkušeněj nebo uvědomělej uživatel seš. Tak sem do vždycky vnímal. Myslim, že to platí úplně stejně u alkoholu, že prostě všechno se může zneužít. Že prostě na začátku zkoušíš jenom, co to s tebou dělá a strašně se vyndáš, je ti z toho špatně, nepříjemně, a prostě když se přes tady to dokážeš uvědomit a překlenout, tak dokážeš maximalizovat užitek tý látky tak, aby sis to co nejvíc užil. A jo sou prostě takový lidi, který pořád dou za nějakou hranici, ale to sem já nikdy nevyhledával, už potom jako v tý uvědomělý fázi, takže... ale takový lidi sou a takový lidi znám.

Já: A ta maximalizace užitku pro tebe spočívala jakoby v čem?

R: Ehm no (pozn. Tady přemýšlel a já mu do toho skočil, za což bych se nejradši zastřelil).

Já: Jak by pro tebe vypadalo ideální hulení?

R: Třeba v dnešní době, kdy už nehulim na takový pravidelný bázi, tak maximalizace užitku pro mě znamená úplně vynechání marihuany z nákejch velkejch společenských akcí. Spojuju to s nějakým rituálem, jako vážně prostě jako výlet, vyhlídka i jako momentálně to mam hodně spojený s přírodou a když si dám jointa, tak je to na 99 % někde na nějaký krásný louce nebo na nějaký vyhlídce a jenom takový množství, abych to prostě nepřeháněl a byl v pohodě no, takže už to mam spíš jako rekreačně, ale tenkrát ta optimalizace spočívala asi v dobře umotaném špekovi, nic narychlo, pěkně na tenkou dlouhou žilku, klidně i dvě, není problém. Vybraná společnost lidí atd atd.

Já: Bral si třeba ohled i na nějakou svojí náladu?

R: Ne. V tom největším opojení marihuanovým sem určitě nebral ohled na svojí náladu a zpětně sem si uvědomil, že to byla velká chyba, a proto sem to hodně omezil a dneska sem víceméně náhodnej uživatel právě kvůli tomu, že sem užíval marihuanu nehledě na svůj psychický a fyzický stav prostě pořád a dostával sem se tím do stavů, do kterých se tím nechtěl dostávat a začlo mi to bejt spíš nepříjemný bejt zhuřenej.

Já: Co myslíš těma nepříjemnejma stavama?

R: Cejtíl sem se laicky řečeno vygumovanéj.

Já: Jakoby až potom, jakoby ne při tom užívání, ale následkama toho užívání častýho?

R: No ale i následkama častýho užívání už pak i při samotným zhulení. Se mi prostě se mi stávalo při špatným, při špatný špičce dost často, čím dál tím častěji, když sem prostě seděl v hospodě a čuměl sem do zdi a byl sem takovej jako. Nic mě nezajímá. Sedím tady a co se děje okolo mě mi je celkem jedno a potom... Tady to se dělo, když sem ještě byl ve společnosti , jakože jo, umotáme jointa, zahrajem si fotbálek, ha ha ha nějaká sranda a potom, když prostě přicházely ty momenty, když člověk musí domů, je sám a je pořád hodně zhulenej, tak mi z toho bylo špatně psychicky po tý stránce že sem měl pocit, že nějakým způsobem zanedbávám věci jako díky tomu. Prostě špatný svědomí by se to asi dalo nazvat a nějaká prostě vnitřní schýza z toho. Nevim.

Já: A trvalo ti to nějak dlouho to změnit, když už sis uvědomil, že z toho máš spíš blbý pocity než nějakou radost.

R: Přestat s marihuanou mi nečinilo žádný problém, ale jak to tak bejvá, tak sem to musel něčím substituovat a od té doby co nehulim, tak víc piju (smích).

Já: A myslíš, že je těžký přestat s tou marihuanou z toho hlediska, že se pohybuješ dál mezi lidma, který ji užívaj a když jim ty řekneš, že už nechceš, tak jestli v tom viděj nějaký problém?

R: Určitě, určitě. Už jenom kvůli tomu, že se zhuleným člověkem, když nejseš zhulenej, tak se dost často špatně komunikuje nebo ten člověk má dost jiný myšlenkový pochody pro mě a určitě se jako pořád bavim s tím kamarádem ze střední, kterej pořád hulí, už ne tolik jako tehdy, ale pořád rapidně víc než já. I v mojí společnosti se prostě bavim s dalšíma x lidma, který hulej na pravidelný bázi a nedělá mi to potíže, ale třeba na té střední přestat hulit znamenalo nějaký vyčlenění se z té společnosti, která se právě scházela v tom podniku, o kterým sem ti říkal. Prostě najednou člověk, kterej tam nehulil, tak tam sice moh bejt, já sem tam jako sice pořád chodil, dost sem tam pil třeba a ani ne, že by mě ten kolektiv sám od sebe vyvrhnul, ale to já sem se tam sám už necejtil dobře, protože už ti najednou prostě přijdou vtipný trošku jiný věci, chceš dělat trošku jiný věci, protože když piješ a optimalizuješ to pití, tak prostě už tě najednou nebaví sedět osm hodin u jednoho stolu a kouřit prostě jedno cigo za druhým, ale chceš třeba něco podniknout, protože seš prostě víc akční, že jo, a tak. Takže spíš sem se jako samovolně vyčlenil z té skupině a našel sem si jinou skupinu, která jako momentálně víc vyhovovala mejm potřebám.

Já: To já měl taky, že sem si vždycky trávu dával spíš míň, abych z toho spíš byl vychechtanej, ale pak už sem měl taky takový období, že už sem se z toho cejtil zpomalenej v těch normálních věcech a to mě taky vedlo k tomu určitýmu vynechání.

Jinak ty si říkal, že si užíval tak 3xkrát 4xkrát tejdně, ale pak si mi říkal, jo, chodili sme v pátek po škole na nějaký to special místo, ale ten tejdnen nezačíná tím pátkem.

R: Tak začlo, samozřejmě, jakoby pravidelný užívání marihuany tím, že pudem v pátek se jako zmastit. No a začlo se nám to líbit samozřejmě, tak sme tady ten návyk, kterej byl nastavenej zpočátku tak jako sebeuvědoměle v tom, že v tejdnu musíš dělat věci do školy, musíš dělat ty domácí úkoly, vpátek za odměnu, když tadyto budem dělat, tak se hrozně zmastíme.

(Přerušeni mobilem)

Já: Takže ty pátky ste měli za odměnu to místo.

R: No no no, ze začátku.

Já: To ste byli jenom dva?

R: To sme byli jenom dva a velice rychle se k nám přidal ještě třetí článek v našem řetězci a pak samozřejmě byli jako náhodný jako účastníci tady těch sedánek a potom se vytvořila skupina lidí, která chodila pravidelně potom v ty pátky někam do hospody, ale ty huliči byli tři, maximálně čtyři vždycky. Ale začínalo to u těch dvou a dlouho sme to drželi jako takovou soukromou záležitost, která se potom rozrostla o dalšího dobrýho kamarádka, takže tak no.

Já: Takže ste tam jakoby nebrali lidi, kteří nehulili?

R: Ale jo, ale jo. Třeba můj kamarád, kterej nehulil, tak si s náma dal třeba jednou z pěti, ale prostě byl to kámoš, akorát nechtěl hulit, ale chodil s náma pravidelně, i když nehulil. To jako nebyl problém, zas jako taková elitní skupina to nebyla.

Já: A z těch pátků se to dostalo na ostatní dny...

R: Z pátků se to dostalo na ostatní dny právě rozšířením skupiny lidí, se kterou sme užívali, takže najednou nebyl problém jít na toho špeka s někým jiným a ta ritualizace se z toho vytratila postupně a šlo prostě denní potřebu a návyk. Asi ne denní, ale říkám no, třikrát čtyřikrát do tejdne, z toho dva dny určitě byly všední kromě pátku.

(Další přerušeni mobilem)

Já: Cejtil ses někdy závislej nějakým způsobem?

R: Asi ne.

Já: nemusí to teda bejt na samotný droze, ale jenom jakože je těžký vymanit se z toho...

R: Jakoby ta sociální závislost na tý střední, já si nemyslím, že by to bylo spjatý vůbec s užíváním marihuany. Já sem to vždycky vnímal v těch šestnácti sedmnácti se pohybovat mezi svejma vrstevníkama a to spíš byla nějaká socializace, která tadyvtom věku zpravidla přichází a mě spíš bavilo bejt mezi lidma, poznávat nový lidi a to že sme užívali marihuanu v rámci tadytoho procesu, tak si myslím, že vlastně nebylo úplně podstatný.

Já: A měl si kvůli tomu nějaký problémy s okolím? Myslim jako rodiče, škola nebo třeba přítelkyně.

R: Moje přítelkyně v tehdejší době taky hulila, takže ne, s přítelkyní problém nebyl. Ve škole sem měl problémy velký, na střední škole, který byly možná i způsobeny tím společenským životem, potažmo užíváním marihuany, zcela určitě to tím bylo způsobený, kdy prostě po škole místo toho, abys šel domů se učit na písemku, tak si řekneš, že půjdeš na jedno pívko, pak si dáš dvě pívka, jointa a zkejsneš v hospodě do večera a na písemku se samozřejmě neučíš. To asi zná každej. A doma já sem měl takovou hodně specifickou situaci na to, jak sem byl mladej. Žil sem v rozvedený rodině s vlastním otcem, kterej mě považoval za natolik inteligentního, abych si svoje povinnosti a svůj volnej čas dokázal uspořádat tak, abych zvládnul to, co mám. Jeho prioritou asi v tu chvíli bylo asi abych zvládnul maturitu, takže jeho přístup k mý výchově, nákejm zákazům byl až překvapivě benevolentní a on ze svý pozice, on ze svýho původu dělnický třídy vlastně jako nikdy, vzhledem k tomu, že sme měli vždycky vážně jako férovej vztah, tak sem mu nikdy nelhal o tom, co dělám, i když sem mu třeba nepřiznával, že hulim tolik jako sem hulil, ale viděl, že si občas jako jointa dám, ale prostě mi jako nikdy nezakazoval společensky žít a vlastně nefungovala žádná zpětná kontrola moc, takže to bylo celý na mě a právě jako na konci třetáku sem se ocitnul v situaci, kdy už sem si nemyslel, že to mam úplně pod kontrolou. Nikdo o tom z mý rodiny vlastně jako nevěděl, že takhle dost jako tápu a na maturitní ročník sem dost podstatně vysadil a minimálně tři měsíce před maturitou sem abstinovat a dokázal sem se naučit tak, že sem odmaturoval s vyznamenáním, potom co sem celou střední měl čtyřky. Takže sem si užil hezkou střední, možná toho nevím, jako bych věděl, ale tátův odhady tady v tom, že to zvládnou, byl asi do určitý míry správněj, i když nevím, jestli úplně výchovnej.

Já: A jemu si to řek nebo tě viděl...

R: Hulit marihuanu?

Já: Jo.

R: ehm, to vlastně nevím. To si nevzpomínám.

Já: A víš jaká byla jeho reakce?

R: Ať to nepřeháním, ať si dám bacha a že to je na mě, že jako nikdy neodsuzoval marihuanu, on sám nikdy nebyl uživatel marihuany ani ve svejch mladejch letech, tak jako punkový alkoholový dítě, ale nikdy to neodsuzoval a nikdy sem od něj neslyšel věty typu: Marihuana je zlo, ta ti zničí život. Poprvý mě asi viděl kouřit marihuanu na koncertě mýho kamaráda, kterýho, mimochodem kamaráda, se kterým já sem poprvý hulil, o kterým sem se předtím zmiňoval, tak ten kamarád měl kapelu rockovou a protože se i s tátou znali spoustu let, tak ho

jako pozval, protože táta má rád takovej garážovej styl, tak tam mě táta asi jako poprvý viděl kouřit marihuanu a já sem viděl kouřit marihuanu jeho, takže to bylo takový jako, ale to už sem byl starší. To mi bylo spíš osmnáct devatenáct.

Já: A mezi lidma nebo přáteli tě to nějak vymezovalo? Případně v práci nebo třeba v nějakym sportu, jestli děláš.

R: V práci tenkrát určitě ne, protože na střední sem stálu práci neměl, takže to bych asi vynechal a ve sportu, vzhledem k tomu, že sportuju, Amatérsky (důrazně), kdy ty tréninky sou třikrát v tejdnu, ale nemyslím si, že by marihuana byla nějaká překážka tomu, abych se věnoval sportu předtim nebo potom, co sem užíval pravidelně.

Já: A myslíš, že tě to nevlivňovalo, když si jí bral hodně?

R: Jako v čem?

Já: Nevím, třeba, že to neovlivňovalo tvý výkony

R: Jako ve sportu myslíš?

Já: Jo

R:Ne, myslím si, že ne. Nesměl sem bejt zhułenej, když sem sportoval, ale jinak ňáký zhoršení motoriky nebo reflexů sem nespozoroval sám o sobě. Je možný, že se to stalo, ale nemyslím si, že se to stalo v takový míře, že bych to já nebo můj okolí bylo schopno identifikovat jako důsledek užívání marihuany, to určitě ne.

Já: A byl si někdy zhułenej na zápase?

R:Ne, dost sem se tomu jako účelově vyvarovával, ale stalo se to na zápase dokonce.

Já: A byli z toho ňáký problémy?

R: Říkám, je to amatérskéj sport, takže z toho žádný problémy nebyly, zápas sme vyhráli.

.....

Já: jaký ty vidíš nějaký hlavní výhody a nevýhody marihuany?

R:Nechci teďka znít jako ňákej filozof a hipík...

Já: Klidně zněj.

R:... ale zpětně, když jako začnu výhodama marihuany, tak v tom určitě vidím nějaký rozšíření obzorů a myslím si, že mi marihuana pomohla srovnat v hlavě spoustu věcí, který mi do tý doby jako nebyly jasný ňákym způsobem se na určitý fenomény hlavně lidský společnosti vytvořit ňákej vlastní světánázor, že marihuana tě donutí přemejšlet podle mě jinym způsobem než je zvyklý a pokud ty jí užíváš prostě rozumně a v dobrým kontextu a s dobrejma lidma, tak ten stav myslí může zapříčinit k plodnejm diskuzím a debatám, vlastně i stavům, mně jako ten stav jako vlastně bavil, bejt jako na obláčku a přemejšlet o něčem, co tě střízlivýho nezajímá a vlastně ti to nepřijde důležitý. A to najednou ti přijdou důležitý jiný

věcí, řešíš věci, který pro normálního člověka důležitý nejsou a je to zajímavý a důležitý. Myslím si, že ale pokud tadyto někdo chce dělat jako na vyšší úrovni, jako přemejšlet o bytí a světě a nesmrtelnosti chrousta, tak pro mě už dneska existují účinnější látky, jak toho dosáhnout, ale zároveň nejsem jejich pravidelný uživatel a říkám je to velká ritualizace v rádech pěti šesti měsíců, kdy mám potřebu se zas spojit s nějakým všehomírem a pořádně o tom popřemejšlet.

Já: To sou třeba jaký látky?

R: LSD, psylocybin.

Já: To už si taky začal zkoušet za mlada nebo?

R: Psylocybin a LSD sem poprvé vyzkoušel až potom, co sem se odprostil od pravidelného užívání marihuany. To znamená po devatenáctým roku života.

Já: Takže už si věděl, že si zkušený uživatel nějaký drogy, tak to budeš moc líp kotrolovat.

R: Tak tak. Protože narozdíl od trávy se tady u těch dvou látek, potažmo ještě mezkalinu, měl vážnej respekt, protože sem věděl, že už to není taková sranda jako marihuana, takže sem se hodně dlouho vědomostně i psychicky připravoval na užívání tadytěch látek, abych to byl schopnej zvládnout a to si taky myslím, že je dobře, a proto bych nedoporučoval žádnému patnáctiletému klukovi, aby si rovnou prostě dal podrazit papír, protože ten zážitek je úplně jiný a člověk se musí naučit ho zvládat, když z něho chce vytěžit maximum narozdíl od marihuany podle mě.

Já: Tam myslíš, že se to nemusíš naučit zvládat?

R: Můžeš nebo musíš, ale když to nezvládneš, tak ty důsledky nejsou tak fatální jako když nezvládneš LSD nebo psylocybin